

כתבות

18 | נס התאומות של הרבי מליובאוויטש

בני הזוג למשפחת בן-ציון מספרים לשי גפן את הנס הגדול ואת הכרת התודה שהם חבים לרבי

20 | הצרפתי כובש שטחים בירושלים

סיפורו של שליח שחולל מהפכה צרפתית בקרב יהודים דוברי צרפתית בארץ הקודש

28 | סיפורו של בית הכנסת הוא סיפורה של הקהילה

סיפור צמיחתה והשמדתה של קהילת חב"ד בחרקוב

36 | "אילו לבעלי היה זמן רגוע שכזה..."

מקבץ סיפורים קצרים על הרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא נ"ע – ליום פטירתה כ"ב בשבט

38 | "ונוגע הדבר לדורות ולדורי דורות"

סיפור "בדידי הווה עובדא" מרגש

42 | רוצים לאהוב – איך וכיצד?

מבט מיוחד ומרתק לפרשת-השבוע לפי מדרשי חז"ל הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

46 | כל אחת – שליחה של הרבי

סיפור ולקחו בצדו – לקראת כינוס השלוחות

52 | 'אם נרדוף להשיג שלום, הוא יברח מאתנו'

דברים שנשא פרופסור ישראל אומן חתן פרס נובל לכלכלה בכנס הרצליה

מדורים קבועים

5 | דבר מלכות

15 | לוח שבועי

9 | דבר המערכת

48 | יומנו של תמים ב-770

10 | הפרשה החסידית

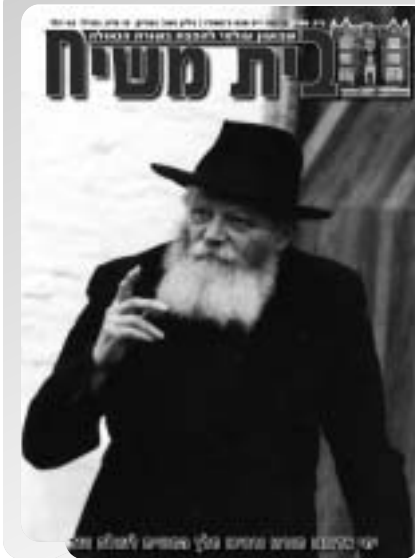
56 | שלימות הארץ

11 | מאוצר המלך

70 | חסידים... איין משפחה

12 | התוועדות חסידותית

73 | במחנה צבאות ה'

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה בית משיח

משרד ראשי

744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409

טלפון: 778-8000 (718)

מזכיר: שלוחה 240

מנהל: שלוחה 244

עורך: שלוחה 222

מנויים: שלוחה 242

מודעות: שלוחה 241

חסידים... איין משפחה: שלוחה 204

פקס: 778-0800 (718)

דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש

ת.ד. 201 כפר חב"ד 72915

טלפון: 9607-290 (03)

מזכירות: שלוחה 0

מנויים: שלוחה 2

מודעות: שלוחה 3

עריכה וחדשות: שלוחה 4

פקס: 9607-289 (03)

דואר אלקטרוני: bm770@netvision.net.il

מחלקת מנויים: b_mm@netvision.net.il

מחלקת מודעות: bm_add@netvision.net.il

מוציא לאור

מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה

מנחם מענדל הכהן הנדל

שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית

ברוך מרקר

צלם מערכת

מאיר אליסטי

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

לכל אנ"ש ברחבי תבל

בשבועות הקרובים אנו עומדים לסיים את הכנתו לדפוס של המהדורה השניה של

ספר הטלפונים והכתובות של אנ"ש והשלוחים באה"ק ובכל רחבי תבל

כל אלו שפרטיהם השתנו בחודשים האחרונים – נא ונא לשלוח אלינו את כל הפרטים (שם, טלפון, כתובת, מיקוד, פקס, ודואר אלקטרוני).

כחלק חשוב בספר יופיעו גם מספרי הטלפון וכתובותיהם של כל שלוחי הרבי, רבנים ומנהלי בתי חב"ד בעולם. אשר על כן, פונים אנו בבקשה לכל אלו שכתובתם הוחלפה בחודשים האחרונים, או ששםם הושמט מהמהדורה האחרונה של צא"ח ליסט – קראון הייטס דירקטורי: נא ונא לשלוח אלינו את כל הפרטים (שם, טלפון, כתובת, מיקוד, פקס, אימייל, אתר וכו').

את הפרטים יש לשלוח לפקס: 718-778-0800 / 03-960-7289

או באתר האינטרנט חב"ד אינפו במדור: דפי חב"ד
או בדואר אלקטרוני: phonebook@chabad.info

חב"ד אינפו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

אל יבוש מפני המלעיגים

ה"מלעיגים" הם יהודים כאלו אשר בשאר עניינים הם שומרי תורה ומצוות, ובכל זאת "מלעיגים" הם על האמונה במשיח צדקנו ובביאת משיח צדקנו, ועד שלמטרה זו מנצלים הם ענייני תורה כו', ואף-על-פי-כן עומדים בנסייון זה, ומקיימים את הציווי ד"אל יתבייש", ומוסיף בכל ענייני העבודה ביתר שאת וביתר עוז • משיחת ש"פ יתרו ה'תשמ"ה, בלתי מוגה

ב. ובהקדמה – שהאמור לעיל שיש להמשיך את עניני יום ההילולא על כל הימים שלאחרי זה, תמוה לכאורה:

כל יהודי אומר בתפילתו "לישועתך קוינו כל היום", היינו, שמצפים ומקווים שהגאולה תהי' **תיכף ומיד ממש**, "כל היום".

ומכיון שמשיח צדקנו בא מיד, הרי תיכף ומיד יהיה גם הענין דתחיית המתים – אצל הצדיקים, ועל אחת כמה וכמה – **נשיאי ישראל**, ובענייננו – בעל ההילולא, **נשיא הדור** [ומכיון ש"הנשיא הוא הכל", מובן, שלוקח עמו את כולם, שהרי "בתר רישא גופא אזיל"],

– כידוע מה שכתוב בזהר שאף שתחיית המתים אצל כל בני ישראל תהי' משך זמן (ארבעים שנה) לאחר ביאת משיח צדקנו, מכל-מקום, אצל **צדיקים** יהי' הענין דתחיית המתים תיכף ומיד כאשר יבוא משיח צדקנו, וידועה הראי' לכך גם בנגלה דתורה – שהרי מפורש בגמרא ש"לעתיד לבוא", כאשר יבנה בית המקדש, יהיו "אהרן ובניו ומשה עמהן", ומכיון שבנין בית המקדש יהי' **תיכף ומיד** כשיבוא משיח צדקנו, נמצא, שגם תחיית המתים דצדיקים, משה ואהרן כו', תהי' תיכף ומיד בביאת משיח צדקנו –

ואם-כן, כיצד שייך לומר שיש להמשיך את העניינים הקשורים עם יום ההילולא (ענין ההסתלקות) על **הימים שלאחרי זה**, אפילו במשך שנה זו, ועל אחת כמה וכמה במשך **השנים שלאחרי זה** – כאשר

א. התוועדות דשבת זו היא **השלישית** בהמשך ליום ההילולא דכ"ק מו"ח אדמו"ר – בהוספה על ההתוועדות דיום השבת **למחרת** יום ההילולא, וההתוועדות דחמשה עשר בשבט (כאשר "קיימא סיהרא – דחודש שבט – באשלמותא"), שהיתה אף היא בהמשך ליום ההילולא (כמוזכר בהתוועדות).

ומטרתה ותכליתה – לפעול ענין של **חזקה** [לא רק לדעת רבי ש"חזקה" היא בבי פעמים, אלא "חזקה" שהיא **לכולי עלמא** – בגי' פעמים הוי חזקה] בכל עניני יום ההילולא, כלומר, שכל ההחלטות הטובות שקיבל כל אחד ואחד על עצמו **להוסיף** במילוי הוראותיו של בעל ההילולא – יהיו באופן של **חזקה**, שהיא גם מלשון **חזק**, היינו, בתוספת **חזק** ותוקף.

ומובן, שהעילוי ד"חזקה" אינו ביחס לפעם השלישית בלבד, כי אם שבפעם השלישית מתגלה שגם בפעם הראשונה והשני נעשה הדבר בתוקף המתאים – כפי שמצינו בנוגע לגי' שני חזקה גי' כיתי עדים, "שנים בראשונה שנים בשני ושנים בשלישית כו'", דמסוגיית הגמרא מוכח, שגם בי השנים הם (לא רק **הכנה** ל"חזקה" דשנה הגי', כי אם) חלק מענין ה"חזקה".

ובאופן כזה – מתוך תוקף של "חזקה" – ממשיכים זאת על כל הימים שלאחרי זה, היינו, שהתעוררות זו תהי' באופן ד"פעולה נמשכת" על כל השנה כולה, וכן על כל השנים שלאחרי זה.

יודעים שמשיח צדקנו בא **תיכף ומיד** ("אָט אָט קומט משיח"), ובמילא גם הענין ד"הקיצו ורננו שוכני עפר" אצל הצדיקים – **היה תיכף ומיד?**

והביאור בזה – על-פי המבואר בלקו"ת בסופו בפירוש הכתוב "כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה עומדים לפני גוי' כן יעמוד לפני זרעכם ושמכם", שגם לעתיד לבוא, כאשר יהיו "השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה", דקאי על בחינת פנימיות עתיק שתתגלה לעתיד לבוא, היינו, "המשכת מקיפים ופנימיים חדשים שלמעלה מהשבירה והתיקון כו' אשר אני עושה, שנמשכים באתערותא דלעילא בלבד, עומדים לפני . . . שהוא מפנימיות עתיק" – הנה גם אז י"עמוד לפני **זרעכם ושמכם**", דקאי על כללות עבודתם של ישראל בעניני תורה ומצוות בזמן הזה, שעל ידי זה נעשה ענין הזריעה כו', כלומר, שגם לאחר ביאת משיח צדקנו, לעתיד לבוא, תהי' חשיבות גדולה ביותר ("כן יעמוד לפני זרעכם ושמכם") לכללות העבודה דזמן הזה.

ועל פי זה מובן שיש מעלה וחשיבות מיוחדת ל"חזקה" בכל עניני העבודה הקשורים עם יום ההילולא – גם כאשר תיכף ומיד ממש בא משיח צדקנו, ותיכף ומיד "הקיצו ורננו שוכני עפר", ובראשם – בעל ההילולא.

ג. ויש להוסיף בזה, שחשיבות ומעלת העבודה דזמן הזה לעתיד לבוא ("כן יעמוד לפני זרעכם ושמכם"), עיקרה – בנוגע לעבודה דזמן הגלות, ובזמן הגלות גופא – עיקר ההדגשה היא על העבודה דדור האחרון, דורנו זה, דרא דעקבות משיחא, כאשר נמצאים בחושך כפול ומכופל, ואף על פי כן, לומדים תורה ומקיימים מצוות, מבלי להתפעל מכל המניעות והעיכובים.

וכמבואר בדרושי חסידות בכמה מקומות בנוגע לענותותו של משה רבינו, "והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה" [אפילו מנכרי], **שעיקרה** – בראותו אשר בעקבות משיחא יהי' דור יתום שהשגתו באלקות והעבודה דמוח ולב לא תהי' נחשבת כלל לגבי דורו של משה רבינו, ואף על פי כן, יעמדו בנסיון ויקיימו תורה ומצוות בפועל ממש, מבלי להתפעל מכל המניעות והעיכובים שיהיו אצלם מצד הסביבה כו' – כלפי דור זה היתה עיקר ענותותו של משה רבינו.

וכפי שרואים אמנם בפועל ממש את גודל הקשיים והנסיונות שבדורנו זה, ובמיוחד –

עיקר הענין ד"כן יעמוד זרעכם ושמכם" הוא בנוגע לעבודה דדור האחרון, מפני שאינם מתפעלים מכל המניעות והעיכובים שישנם מן ה'מלעיגים', ואדרבה – מוסיפים בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה ביתר שאת וביתר עוז

הנסיון ד"לא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים".

ועל אחת כמה וכמה כאשר ה"מלעיגים" הם (לא מאומות העולם, אלא) **מבני ישראל** עצמם, ולא עוד, אלא מיהודים כאלו אשר בשאר ענינים הם **שומרי תורה ומצוות**, ובכל זאת "מלעיגים" הם על האמונה במשיח צדקנו ובביאת משיח צדקנו, ועד שלמטרה זו מנצלים הם עניני תורה כו' (היפך ד"סם חיים") – שאז הנסיון ד"לא יתבייש" גדול יותר.

ואף על פי כן, עומדים בנסיון זה, ומקיימים את הציווי ד"אל יתבייש" – אף שמצד טבעו של אדם צריך להתעורר איזה רגש של בושה, שכן, בינתיים, "עד יצא כנוגה צדקו", באופן גלוי לעיני כל, הרי סוף כל סוף גרמו לו ענין של בושה [ענין על-פי תורה, אי מחמשת החיובים דמזיק – "בושת"], ומכל-מקום, אינו מתבייש מפני המלעיגים, אלא מוסיף בכל עניני העבודה ביתר שאת וביתר עוז.

ופשוט, שאין מה להתייחס אליהם כלל וכלל:

מדברים עם יהודים הקשורים עם "תורת **חיים**", שניתנה מ"אלקים **חיים**", ובזה גופא – "אילנא דחיים", פנימיות התורה, כפי שנתגלתה לנו על-ידי רבותינו נשיאינו, החל מהבעש"ט, תלמידו (וממלא מקומו) של אחי השילוני, שהי' רבו של אליהו הנביא, וכן רבותינו נשיאינו ממלאי מקומו, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר בעל ההילולא, ועל-ידי "אילנא דחיים" – קשורים הם עם "אלקים חיים" [ולא עם... "עגל הזהב", רחמנא ליצלן], כמו שכתוב "ואתם הדבקים בה' אלקיכם **חיים**

כולכם היום",

יהודים אשר תורת הבעש"ט וממלאי מקומו, עד לבעל ההילולא נשיא דורנו, **הגיעה** אליהם, כלומר, שנגעה וחדרה בפנימיותם [על-דרך מה-שכתוב בלקו"ת "להגיע" – "אין רירען בל"א"], ללכת "בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נס"ו",

יהודים שהנהגתם היא מתוך **אהבת ישראל** – כפי שתבעו והדגישו **ביותר וביותר** רבותינו נשיאינו, החל מהבעש"ט עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר בעל ההילולא,

אבל יהודים שהנהגתם היא **היפך** אהבת ישראל **בתכלית**, עד כדי כך שנוגעים "בבבת עינו" של הקב"ה – "הנוגע בכם נוגע בבבת עינו", לא רק שנוגעים בהקב"ה סתם, אלא **בעינו** של הקב"ה, ובעין גופא – נוגעים "בבבת עינו" רחמנא ליצלן – עם יהודים כאלו אין מה להתעסק כלל וכלל!

אמרו חז"ל: "שלשה סימנים יש באומה זו הרחמנים והביישנים וגומלי חסדים", וכדאיתא בספרים שסימנך "גבר" – לא ענין של גבורות ח"ו, **אדרבה** – ר"ת: גומלי חסדים **ביישנים** רחמנים. ומי שמתנהג להיפך מראה עצמו כו'...

ולכן, אין לנו עסק עמהם, "לא מהם ולא מהמונם", ואין להשיב להם מטוב ועד רע, ואדרבה – כל-שכן דפקר טפי, ובמילא, בטל ענין ה"ערבות" כו', ויבוא בעל הכרם כו' ובאופן ד"אני ישן על מטתי כו'".

ומה שמזכירים על-כל-פנים אודות ענין זה – הרי זה אך ורק מפני שישנם כאלו שעדיין לא פעלו על עצמם שלא להתבייש מפני המלעיגים, ולכן, יש צורך להבהיר להם שפשוט... חבל על הזמן לחשוב אודות ה"מלעיגים", שהרי צריכים לנצל כל רגע ורגע עבור לימוד התורה, וכן עבור התעסקות בגמילות-חסדים מתוך אהבת ישראל, שהרי "כל האומר אין לי אלא תורה, אפילו תורה אין לו", אלא צריך להיות תורה וגמילות חסדים.

ובאתי בזה באזהרה שלא יפרשו שכוונתי היתה לפלוני, חוג פלוני וכו', וכל מי שיפרש באופן מסויים – ידעו הכל שזהו "שקר מוחלט"!

וכאמור, אין מדברים אלא ליהודים שהולכים בדרך שהורנו רבותינו נשיאינו, אשר על ידי זה זוכים לכל ברכותיו של הקב"ה, מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, וגם – הגדושה, כמו שכתוב בסידורו של ה**בעש"ט**.

ונחזור לענינו – שעיקר הענין ד"כן

יעמוד זרעכם ושמכם" הוא בנוגע לעבודה דדור האחרון, מפני שאינם מתפעלים מכל המניעות והעיכובים שישנם מן ה"מלעגים", **ואדרבה** – מוסיפים בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה ביתר שאת וביתר עוז, בהתאם לציווי והוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, בעל ההילולא.

ויהי רצון שיתברכו בכל מילי דמיטב, בכל המצטרך להם מנפש ועד בשר, ובלשונו של בעל ההילולא: "עמדו הכן כולכם... לקבל ברכת ה'... אשר ישפיע השי"ת... על-ידי התעוררות רחמים רבים... אשר יעורר... בעל ההילולא".

ד. והנה, נוסף לכך שהתועדות זו היא השלישית במספר בהמשך ליום ההילולא, ולכן, נפעל על ידה העילוי ד"חזקה" – יש לה שייכות מיוחדת עם תוכן עבודתו של יום ההילולא, להיותה בשבת פרשת **יתרו**:

תוכן ונקודת עבודתו של בעל ההילולא היא – הפצת תורה ויהדות עד להפצת המעיינות חוצה, בכל מקום ומקום, עד ל"חוצה" שאין "חוצה" הימנו, עבודה שנעשית בתוך רגש פנימי של אהבת ישראל, שזוהי הסיבה לכך שיהודי יצא מדי אמות של קדושה (ענין של ירידה) ויבוא למקום ה"חוצה" כדי לקרב יהודי לתורה ויהדות. ותכלית עבודה זו – שעל-ידי-זה יפעלו סוף כל סוף את בירור העולם כולו, היינו, שהעולם נעשה דירה לו יתברך, ועד לגילוי ד"עיקר שכינה בתחתונים היתה" (כמבואר בארוכה בהמשך דיום ההילולא).

וכל פרטי העניינים הנ"ל (הפעולה גם במקום ה"חוצה", תנועת הירידה מצדו של המשפיע לבוא למקום ה"חוצה", ובירור העולם כולו) מודגשים בפרשת יתרו, כדלקמן.

(א) הפעולה גם במקום ה"חוצה" – לפעול על יהודי שנמצא ב"חוצה" שגם הוא יתקרב לתורה ויהדות:

ידוע ומבואר בכמה מקומות ש"יתרו" מורה על הענין ד"יתרון האור מן החושך ויתרון החכמה מן הסכלות", אתהפכא חשוכא לנהורא – כמובן מפשטות הכתובים שבתחילה היי "כהן מדין", "כומר" של עבודה-זרה, עד לתכלית הירידה ש"היי מכיר בכל עבודה-זרה שבעולם, שלא הניח עבודה-זרה שלא עבדה", ותמורת זה – נתהפך לקדושה, ולא עוד, אלא שעל ידו נפעל הענין דמתן-תורה, כדאיתא בזהר שכאשר אמר יתרו "עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלקים", "כדין אסתלק ואתייקר יקרי' עילא ותתא ולבתר יהיב אורייתא", כלומר, שהודאת

מכיון שהציווי "ואהבת לרעך כמוך" הוא "כלל גדול

בתורה", ולא עוד, אלא "זו היא

כל התורה כולה ואידך

פירושה הוא זיל גמור" – הרי

שכאשר יהודי מקיים את הציווי

"ואהבת לרעך כמוך", מובטח

לו שעל-ידי-זה יהיו אצלו גם

כל שאר עניני התורה

יתרו דוקא היא זו שפעלה את הענין דמתן-תורה.

(ב) תנועת הירידה מצדו של המשפיע – לפעול גם במקום ה"חוצה":

מבואר בהמשך תערי"ב בפירוש הענין ד"חותן משה" – ש"יום חתונתו זה מתן-תורה, שהוא ענין חות דרגא כו', והתורה נקראת על-שם משה, כמו שכתוב זכרו תורת משה כו', והיא בבחינת ירידה והמשכה שזה ענין חות דרגא כו', וחותן הוא שמפעיל את הירידה, וזהו חותן משה שעל ידו היי ירידת והמשכת בחינת משה כו'".

דהנה, כללות ענינו של משה הוא – על-שם "כי מן המים משיתיהו", כידוע שמים קאי על בחינת עלמא דאתכסיא, ומשם צריכים למשותו ולהמשיכו ולגלותו לעלמא דאתגלייא. אמנם, עיקר המשכה וירידה זו נפעלה במתן תורה, לאחר הירידה הענין ד"חותן משה".

(ג) בירור העולם כולו:

בפרשת יתרו מסופר אודות כללות הענין דמתן-תורה, שענינו – ביטול הגזירה כו', המשכת וגילוי אלקות בעולם עד שהעולם כולו יהי חדור בגילוי אלקות, כמאמר רז"ל שבעת מתן-תורה "ציפור לא צווח כו' שור לא געה כו' העולם שותק ומחריש", ועד שמכל די רוחות העולם ומלמעלה ומלמטה היי נשמע הקול ד"אנכי הוי' אלקיך".

ה. ויש לקשר ענין הנ"ל גם עם הפרשה השייכת לזמן המנחה דיום השבת, "רעוא דרעוין" – פרשת משפטים:

התחלת פי משפטים היא – "כי תקנה עבד עברי". ומבואר בתורה-אור ש"כי

תקנה", לשון יחיד, קאי על משה רבינו, שהוא הממשיך בחינת הדעת באלקות אצל נשמות ישראל.

וממשיך לבאר ש"משה רבינו עליו השלום נקרא רעיא מהימנא, אחד המיוחד משבעה רועים שרועה ומפרנס נשמות ישראל בהשפעתו אליהם מוח הדעת... ולכן הוא גואל ראשון וגואל אחרון, פירוש גואל ראשון, שהוא המשפיע להם בחינת הדעת, שבתחלת הדבור שלו אמר להם **וידעתם** כי אני הוי'... והוא יהי גם-כן גואל אחרון, להיות בחינת ומלאה הארץ **זעה** כו' כי כולם **ידעו** אותי וכו'".

ועל פי זה מובן הקשר עם עבודתו של בעל ההילולא – "אתפשטותא דמשה" – בהפצת המעיינות (דפנימיות התורה) חוצה, שכן, על-ידי גילוי והפצת תורת החסידות באופן ד"פיוצו מעינותיך חוצה" נפעל ענין **הדעת באלקות** אפילו אצל אלו שהיו תחילה במקום ה"חוצה". זאת ועוד: זוהי גם ההכנה "להיות בחינת ומלאה הארץ דעה כו' על-ידי משיח צדקנו, שביאתו תלוי בהפצת המעיינות חוצה.

ועבודה זו תובע נשיא דורנו, בעל ההילולא, מכל אחד ואחד מאתנו – כי:

אצל כל אחד ואחד מישראל ישנו ניצוץ מנשמת משה רבינו ("גואל אחרון") שלכן, ענין היראה היא "מילתא זוטרת" אצל כל אחד ואחד מישראל,

וכמו כן יש אצל כל אחד ואחד ניצוץ מנשמת משיח צדקנו ("גואל אחרון") – כידוע התיווך בין ב' הפירושים בפסוק "דרך כוכב מיעקב", הפירוש דקאי על מלך המשיח [כמו שכתוב הרמב"ם בנוגע לאמונה במשיח ובביאתו: "כל מי שאינו מאמין בו, או מי שאינו מחכה לביאתו – לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו, שהרי התורה העידה עליו וכו', אף בפרשת בלעם נאמר ושם נבא בשני המשיחים, במשיח הראשון שהוא דוד... ובמשיח האחרון שעומד מבניו שמושיע את ישראל באחרונה... דרך כוכב מיעקב זה דוד, וקם שבט מישראל זה מלך המשיח"], והפירוש דקאי על כל יהודי, שלכן היי פתרון החלום דבליעת "כוכב", שבלע יהודי – מכיון שאצל כל יהודי ישנו ניצוץ מנשמת משיח.

ו. על פי זה מובן גודל מעלתה של התועדות זו ופעולתה בעניני העבודה הקשורים עם יום ההילולא:

(א) לכל לראש, מצד עצם מעלתה של **התועדות**, שבה מודגש הענין דאהבת

ישראל ואחדות ישראל – מעיקרי הוראותיו ודרישותיו של בעל ההילולא – אשר על ידי זה גורמים שמחה ונחת-רוח למעלה, כידוע פתגם אדמו"ר הזקן (שנתפרסם על-ידי בעל ההילולא) על "פתקא אשר משמי שמיא נחיתא כו" בביאור מעלתה של התוועדות, שבכחה לפעול יותר מאשר פעולתו של מלאך מיכאל שרם של ישראל, מפני גודל השמחה והנחת רוח שגורמים למעלה על-ידי אהבת ריעים.

ויש להוסיף, שמכיון שהציווי "ואהבת לרעך כמוך" הוא "כלל גדול בתורה", ולא עוד, אלא "זו היא כל התורה כולה ואידך פירושה הוא זיל גמור" – הרי שכאשר יהודי מקיים את הציווי "ואהבת לרעך כמוך", **מובטח לו** שעל ידי זה יהיו אצלו גם כל שאר עניני התורה ("כל התורה כולה"), "**פירושה**" דאהבת ישראל, שזהו הפירוש ד"זיל גמור" – שילמד עד שיגמור "גמור" גם מלשון גמר (וסיום) את **כל התורה כולה**, כפי שמצינו בשולחן ערוך שישנו הגדר דלימוד "כל התורה שבכתב ושבועל פה כולה" – אף (שמפורש שם ש)התורה היא בבחינת אין-סוף, כמו שנאמר "ארוכה מארץ מדה גוי" [מכיון שענין זה מובא ב"שולחן-ערוך" – מובן, שכוונת הדברים ליהודי שנמצא בעולם הזה הגשמי, **נשמה בוגר** (ולא ללימוד התורה בגן עדן), ואפילו **זמן הגלות** – שהרי בשולחן-ערוך לא הובאו דיני קרבנות וכיו"ב שקיומם אינו שייך בזמן הגלות].

(ב) מצד מעלת **המקום** שבו נערכת ההתוועדות – בית-כנסת ובית-מדרש בדי אמות שבהם חי ופעל בעל ההילולא במשך **עשר** שנותיו (תקופה שלמה) האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין.

(ג) מצד מעלת **הזמן** שבו נערכת ההתוועדות – שבת פ' יתרו, ובשבת זו עצמה – לאחר חצות היום, "רעוא דרעוין", זמן השייך כבר גם לפרשת משפטים, אשר בשניהם מודגש תוכן ונקודת עבודתו של בעל ההילולא, כנ"ל בארוכה.

(ד) ונוסף לכל זה – הרי זו ההתוועדות השלישית בהמשך ליום ההילולא, שעל ידה נפעל התוקף ד"חזקה" בכל עניני העבודה הנ"ל.

ז. ומעלה נוספת בהתוועדות שלישיית זו

כאשר העבודה נעשית מתוך מנוחה תענוג ושמחה – אזי העבודה היא באופן נעלה יותר, עד לעילוי שבאין ערוך כלל, עבודה שפורצת את כל הגדרים דמדידה והגבלה (שהרי שמחה פורצת גדר), ובמילא, ממהרת ומקרבת את קיום היעוד "עלה הפורץ לפניכם". ולכן, צריך הקב"ה לתת לכאו"א מבני" את כל המצטרך לו, ובאופן של תענוג – שאז יוכל להוסיף בעבודתו ביתר שאת וביתר עוז, מתוך מנוחה תענוג ושמחה.

– בנוגע להמשך הפעולה על כל הימים שלאחרי זה – מפני היותה ביום **השבת**:

ענינו של יום השבת הוא – **מנוחה**, "באת שבת באת מנוחה", **תענוג** – "יקראת לשבת עונג", וכן **שמחה** – "וביום שמחתכם אלו השבתות". כלומר, שכל עניני העבודה דיום השבת נעשים מתוך מנוחה, תענוג ושמחה.

ומובן, שענין זה (עבודה מתוך מנוחה שמחה ותענוג) נמשך גם בימים שלאחרי השבת – כמפורש **בזהר** [חלק הבהיר והאור שבתורה – "והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע"] שמיים השבת נמשכת הברכה לכל ימי השבוע שלאחרי זה – "מיני מתברכין כולוה יומין", ועל ידם – על כל השנה כולה.

ובפשטות – שכללות העבודה במילוי הוראותיו של בעל ההילולא נעשית: (א) מתוך **מנוחה**, ולא רק מנוחת הנפש, אלא גם מנוחת **הגוף**, כתורת הבעש"ט שהעבודה צריכה להיות באופן ד"עזוב תעזוב עמו" – ביחד עם הגוף; (ב) מתוך **תענוג** – מכיון שמקבלים מלמעלה (לא רק דברים המוכרחים, כמו "חטה ושעורה", אלא גם) כל עניני **תענוג**; (ג) ומתוך **שמחה** – לא רק בלימוד התורה, עליו נאמר "פיקודי הי ישרים משמחי לב", אלא גם בקיום כל המצוות, ובכל עניני קדושה ויהדות, שהרי "מקרא מלא דיבר הכתוב תחת אשר לא עבדת את הי אלקיך בשמחה וגוי, ונודע לכל פירוש האר"י ז"ל על פסוק זה" (כלשונו של אדמו"ר הזקן בספר תניא קדישא).

ומובן, שכאשר העבודה נעשית מתוך מנוחה תענוג ושמחה – אזי העבודה היא באופן נעלה יותר, עד לעילוי **שבאין ערוך כלל**, עבודה שפורצת את כל הגדרים דמדידה והגבלה (שהרי שמחה פורצת גדר), ובמילא, ממהרת ומקרבת את קיום היעוד "עלה הפורץ לפניכם".

ולכן, צריך הקב"ה לתת לכל אחד ואחד מבני ישראל את כל המצטרך לו, ובאופן של תענוג – שאז יוכל להוסיף בעבודתו ביתר שאת וביתר עוז, מתוך מנוחה תענוג ושמחה. וכל ענינים אלו – בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים, בטוב הנראה והנגלה, על-ידי זה שמתגלה בחיי "**חסיד**" דלמעלה [כידוע דיוק בעל ההילולא בלשון אדמו"ר הזקן באגרת הקודש שהתואר "חסיד" מופיע רק כאשר מדובר אודות המשכת טוב הנראה והנגלה] – שהרי "מגיד דבריו ליעקב גוי", "מה שהוא עושה הוא אומר לישראל לעשות" – כלומר, שהמשכת כל עניני הברכות היא באופן של חסידות, **לפנים** משורת הדין [ובעצם, לאחר הי הגדר ד"לפנים משורת הדין" הובא ב"שולחן-ערוך", ישנו **חיוב** בהנהגה זו], ועד לדרגא שאין בה שייכות כלל לענין של דין.

ועיקר כל העיקרים – שתיכף ומיד באים לענין ד"ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם", על-ידי **הסנהדרין**, שהרי יקויים היעוד "ואשיבה שופטך כבראשונה גוי", בגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

נר בארץ הקודש ומעוניין לפרסם מודעה ב"בית משיח"?
צלצל ישירות: 052-3940070

מנדי בוסטומסקי,

מחלקת המודעות של "בית משיח" בארץ הקודש

כ"ב שבט, אינו רק יום
הילולא של הרבנית
הצדקנית נ"ע. ביום זה
התחילה, כפי שמסביר לנו
הרבי מלך המשיח,
התקופה החדשה, האחרונה
והמכריעה שבהכנת
העולם לגאולה השלימה

התקופה האחרונה

הדין. התקופה השניה מיד למחרת ובמיוחד משנת תשי"א – כאשר החלה תקופה חדשה – המשך וחינוך לקודמת – וינתלו המאורות" של הדור השביעי!

כבר ההתבטאות אודות התקופה השניה – תקופת נשיאותו של הרבי, היא התבטאות מיוחדת במינה. הרבי מציין כאן בפירוש לא רק את המשך הנשיאות של אדמו"ר הרי"צ, אלא את תקופת נשיאותו כתקופה חדשה ומכרעת. אמנם הביטויים אודות הדור השביעי כבר נאמרו לא פעם, אך עדיין בהתייחסות מפורשת ליי"א שבט, ולשנת תשי"א בפרט, כתקופה חדשה, דומה שיש חידוש מיוחד.

וכמובן התקופה הנוכחית – התקופה שהחלה בכ"ב שבט תשמ"ח, כפי שמגדיר זאת הרבי מה"מ – התקופה שאחר הסתלקות בתו של אדמו"ר הרי"צ, זוהי התקופה שבה למעשה הסתיימו כל ההכנות, הסתיים הקשר שלנו עם זמן הגלות, וכעת העבודה היא העבודה של ימות המשיח.

פעמים רבות קיימת נטייה להתרפק על העבר, ובפרט על עבר מפואר. קיימת נטייה טבעית להתגעגע למה שהיה עד לא מזמן, ולהשוות זאת להווה. לא תמיד נראה כי המצב הנוכחי הוא טוב יותר, ולכן יש מי שינסה למשוך אותנו חזרה לעבר, בתקווה שנוכל לשחזר אותו. אולם בדיקת על כך מדבר הרבי מה"מ – העבר היה אכן מפואר, הוא זה שהכין אותנו אל הגאולה, בו הכל התחיל ובלעדיו אין שום דבר.

אך התקופה החדשה מתחילה דווקא מתוך הכרה וידיעה כי העבר כבר נגמר, דווקא כאשר מקבלים ומוצאים את הכחות להתרכז בהווה ובעתיד כפי שהם – דווקא אז מגיע השלב המכריע של הגאולה. כאשר כולנו יודעים ומכירים בעובדה כי יש לנו תפקיד מיוחד, תפקיד שלא היה אף פעם בעבר, וסדר עבודה נעלה באין ערוך – עבודה של גאולה אמיתית ושלימה, עבודה של קבלת מלכותו של מלך המשיח מתוך שמחה ושירה

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

בשבע הקרוב יחול יום כ"ב שבט, יום ההילולא של הרבנית הצדקנית מרת חייה מושקא ע"ה, אשת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א. מאז הסתלקותה של הרבנית, הפך יום זה למשמעותי ביותר אצל כלל חסידי חב"ד, והוא מצויין באירועים רבים, חלקם הגדול שיך במיוחד לנשי חב"ד, אך אנו יודעים כי המשמעות של כ"ב שבט היא לכולנו, ללא הבדל בין הגברים לנשים.

למעשה, יום הסתלקות של רבנית, הוא מאורע, שעד לדורנו לא ידעו כל כך איך יש להתייחס אליו. הרי לא מדובר ביום הילולא של אחד מרבתינו נשיאנו, ומאידך – וודאי שלא מדובר באירוע 'פרטי' שהרי הוא נוגע אל הרבי – אל הנשמה הכללית, מהי איפוא הדרך הנכונה להתייחס לכך.

כמו בכל דבר, אצל הרבי מלך המשיח אנו מוצאים את ההתייחסות השלימה והמקיפה ביותר לציון הסתלקותה ויום ההילולא של הרבנית הצדקנית. כולנו זוכרים ומכירים את ריבוי השיחות וההוראות בדבר "ויהי יתן אל לבו", את השיחות מימי השבעה, השלשים והשנה וכו', את הקמת המוסדות על שמה ועוד. אולם מעבר לכל זאת, הרי שלכ"ב שבט, מגלה לנו הרבי, ישנה משמעות גורלית, בכל הקשור להיסטוריה של דורנו!

המשפט האחרון נשמע אולי מוגזם, שהרי, לכאורה, מדובר בסופו של דבר בהסתלקות של הרבנית, שאם כל קירבתה אל הרבי מה"מ, ואל אביה אדמו"ר הרי"צ, כיצד היא משפיעה על כל אחד מאתנו? אלא – שאצל הרבי מה"מ, מקבלים הדברים משמעות אמיתית, כאשר הוא מודיע לנו, בשיחת כ"ב שבט תשנ"ב, כי בכ"ב שבט תשמ"ח, החלה לא פחות מאשר התקופה האחרונה והמכריעה, בתהליך התגלותו ופעולתו של מלך המשיח בגאולה השלימה.

הרבי מחלק את דורנו לשלש תקופות: התקופה הראשונה המסתיימת בעשירי שבט ת"ש יו"ד – סיום תקופת עבודתו של אדמו"ר הרי"צ בחיים חיותו בעלמא

כ"ק אדמו"ר הזקן

"ידבר" ו"יעננו" הם שניהם לשון עתיד. ואם כן אין המדובר כאן אודות עשרת הדברות, אלא על ההידוש שפעל מתן תורה, מאותו הזמן והלאה:

"משה ידבר" - התפשטותו של משה שבכל דור, היינו בחי' הביטול שבכל אדם, ידבר - היינו שממשיך אור א"ס למטה ע"י התורה ומצות.

"והאלקים יעננו בקול" - שהרי אמרו רז"ל כל הקורא ושונה הקב"ה קורא ושונה כנגדו.

(על פי 'תורה אור' פרשתנו טז, ד ואילך)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

אמרו רז"ל כל היושב ושונה וקורא, הקב"ה יושב ושונה וקורא כנגדו, שנאמר ה' צלך גוי.

ובאמת משמע פשוטו, שכל מי שקורא, יהי' מי שיהי', גם פחות הערך בקטנות המדרגה, כעם הארץ וקטן שקורא ושונה, ה' יושב ושונה כנגדו ממש.

וא"כ מאוד תמוה, איך יתכן שיומשך גילוי אלוקות בירידת המדרגה כל כך, למטה מטה?

אך הענין הוא, שכבר ניתן כח ירידה זאת במתנה לישראל במתן תורה וכל זה הוא ע"י משה דוקא כמ"ש "משה ידבר" וגוי.

(על פי 'תורת חיים' פרשתנו ט"ז, ב)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

אני חותנך יתרו (יה, ו)

מבואר בכתבי האריז"ל שיתרו הנו משרש קין ומשה הינו משרש הבל. ולכן אמר יתרו למשה: אני חותנך יתרו - ר"ת אחי. ומפני ששרשו של קין מאד נעלה משרשו של הבל, לכך יצא משה לקראתו וישתחוה לו וכי'.

(על פי 'אור התורה' שמות כרך ח ע' ב'תתקט"ד)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים (כ, ב)

על ידי שיוצא מהמצרים וגבולים שלו שלא לימשך אחר תאוות לבו ('אשר הוצאתיך מארץ מצרים'), על ידי זה ממשיך מבחי' אנכי מי שאנכי להיות הוי' אלקיך, אלקות שלך.

(ספר המאמרים תרכ"ו ע' נט)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

אנכי הוי' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים (כ, ב)

פתגם השבוע בענייני גאולה

מדובר כמה פעמים בענין הראשי-תיבות בדרך אפשר של "מיד" - משה, ישראל (הבעש"ט), דוד מלכא משיחא, היינו שהדור הראשון דמתן תורה (דור משה) מתקשר עם הדור האחרון (דהגאולה על ידי דוד מלכא משיחא), על ידי גילוי החסידות הבעש"ט ורבותינו נשיאנו ממלאי מקומו, אשר לכשיפוצו מעינותיך חוצה "אתי מר" דא מלכא משיחא.

. . . וכן יש לומר בנוגע לדורנו זה - שבדור זה עצמו ישנו הגילוי דשלושתם - מ' (ראשי תיבות משיח) [בהערה: להעיר, שמנהם שמו (סנהדרין צח, ב)] י' (ראשי תיבות דב' שמותיו דכ"ק מו"ח אדמו"ר) וד' (דורם).

(קטע משיחות ש"פ יתרו, כ"ף שבט ה'תשנ"ב)

ידועה הקושיא בזה, למה נאמר "אשר הוצאתיך מארץ מצרים" ולא נאמר "אשר בראתי שמים וארץ", והרי בריאת שמים והארץ הוא פלא גדול יותר מיציאת מצרים?

והביאור: בריאת שמים וארץ היא רק מבחינה הנמשכת ע"י הצמצום, ולכן העולמות הם בבחינת גבול ומדה כו'. מה שאין כן יציאת מצרים היא ה"יציאה" מגדר "מיצר" וגבול, ויציאה זו היא דוקא ע"י עצמות אור אין סוף הבלתי מוגבל, בחינת "אנכי הוי' אלקיך". ושייכות הדברים למתן תורה היא - כי כל ענין התורה הוא להמשיך בחינת אור אין סוף שלפני הצמצום שיאיר בגילוי לאחר הצמצום.

(ע"פ 'המשך תרס"ו ע' תסו)

כ"ק אדמו"ר מהור"י"צ

ויחן שם ישראל נגד ההר (יט, ב)

מדוע נתנה התורה על הר דוקא?

ההר והמישור שניהם מאדמה, אלא שההר מוגבה. כוונת נתינת התורה היתה שבני ישראל יזכרו ויעלו את גשמיות העולם. דבר זה מרומז בהר, שהוא עפר, אך יחד עם זאת הוא גבוה, המסמל את עליית החומר והזדככותו.

(על פי 'ספר המאמרים ת"ש ע' 114)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

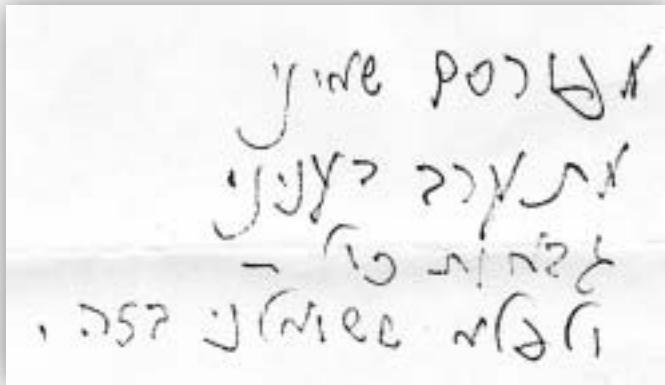
ויתיצבו בתחתית ההר (יט, ז)

בתחתית ההר - לשון תחתונות, שהרי המטרה והכוונה של נתינת התורה היתה שהאדם יברר את גשמיות העולם ויעשה דירה לו יתברך בתחתונים דוקא.

(על פי 'לקוטי שיחות' חלק ט ע' 359)

איני מתערב בעניני גבאות

מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לאחד
הגבאים שנבחר בבחירות שהתקיימו בטבת תש"ל
בבית הכנסת ליובאוויטש שבליובאוויטש - 770,
ושאל האם לקבל על עצמו את המינוי:

מפורסם שאיני

מתערב בעניני

גבאות כו' -

ולפלא ששואלני בזה.

בהמשך לזה כתבו כל הגבאים שנבחרו (י"ט טבת
תש"ל) לרבי שהם מקבלים על עצמם את המינוי למשך שנה, ומבקשים את ברכתו הק'. הרבי העניק להם את ברכתו
הק', כנדפס באגרות קודש כרך כו' ע' מד.

Keter
Van Service
Reasonable Prices

JFK קנדי \$29
LGA לה-גרדיה
NEWARK נוארק \$60+
Airport pickup אפשרות איסוף משדה התעופה

718-753-4054

כתר
שרותי הסעות
במחירים מוזלים

מאת הרב חיים לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תול"ל המרכזית - כפר חב"ד

בין יום הסגולה של הרבי ליום הסגולה של הרבנית

הימים שבין יו"ד-י"א בשבט לבין כ"ב בשבט מזכירים לנו מאד ומעוררים אותנו על הכח שיש דווקא לחסידים, באופן של "מלמטה למעלה" דווקא, לפעול גם דברים שבצורה אחרת אי אפשר היה לפעול זאת

כזו התאפשרה לעיתים רחוקות יותר, ודרשה מהנוסעים להקצות לשם כך זמן רב, ועל כן כל נסיעה לרבי מלווה הייתה בחגיגה שהקיפה כמעט את כל העיירה.

הנוסעים לרבי היו מתארגנים מראש בקבוצות, וכמובן גם אלו שלא נסעו הכינו מכתבים ופתקים של "פדיון נפש" וביקשו להזכירם לפני הרבי. בכל פעם, לפני שקבוצת הנוסעים יצאה לדרך, היו כל התושבים משתתפים בשורה של התוועדויות שנערכו מידי ערב, כל פעם בביתו של מישוהו אחר מהנוסעים. בהתוועדויות אלו דיברו כמובן על ההתקשרות לרבי בכלל ועל הנסיעה לרבי במיוחד, על כך שהנוסעים נוסעים בשליחות כל התושבים והם צריכים להביא את החיות וההתלהבות מהרבי לכאן לא רק לעצמם

טיסה לרבי עדיין אפילו לא חלמו בימים ההם – אף על פי כן, החסידים לא ויתרו בשום אופן על הנסיעה לרבי מידי פעם.

כשרי מענדל היה מגיע לנקודה זו של נסיעה לרבי, היה בכל פעם מתלהב מחדש ואומר: איך אפשר לו לחסיד שלא יסע אל הרבי לעיתים תכופות?! והרי "טבע האור להידבק במאור", טבעו של חסיד הוא להיות דבוק אל הרבי, ואם כן הרי הוא עושה הכל להיות קרוב אליו גם בגשמיות כפשוטו, והוא נוסע לרבי לעיתים קרובות ככל האפשר. וכמאמר החסידים על דברי הגמרא "רבי לא שנה, חייה מניין לו" – מי שלא היה אצל הרבי כבר שנה, מניין תהיה לו חיות בעבודת ה'?! –

אלא שמטבע הדברים, מכיוון שנסיעה

מספר המשפיע הרה"ח ר' מענדל פוטרפס:

באחת העיירות הרחוקות אלפי מילין מליובאוויטש, התגוררו בתקופת נשיאותו של הרבי מוהר"ש, קבוצה של חסידים. בהיותם חסידים ליובאוויטש, השתדלו לחיות חיי קהילה חסידותיים – תפילות בציבור, שיעורי תורה בנגלה ובחסידות, התוועדויות וכו'. כמו כן היה להם רב חסיד, משפיע חסידותי, ובעיקר – שכן, כידוע, על כך הקפידו ביותר רבותינו נשיאינו – שוחט ובודק חסיד. אלה השתדלו ככל יכולתם להיות ראויים לשם חסיד שנקרא עליהם.

אף על פי שהמרחק מליובאוויטש היה גדול מאד, הנסיעה לרבי ארכה כמה שבועות, והחזרה משם שוב נמשכה כמה שבועות. על

אלא לכולם. כן דובר על הצורך בהכנה רוחנית מתאימה לפני ולקראת הנסיעה, וכאשר שוהים אצל הרבי לנצל ממש כל רגע ולהפנים את הדברים, כדי שהנסיעה לא תהא רק נסיעה בגשמיות ותביא אכן את התועלת המצופה גם בפועל ובגלוי וכו'.

ושבו היה ר' מענדל מפסיק ואומר: נסיעה לרבי מביאה תמיד תועלת, גם אם ההכנות לא היו כראוי. מי שיש לו אפשרות לנסוע אסור לו בשום אופן לדחות זאת רק בגלל רצונו לערוך הכנות מתאימות. הוא יוכל לערוך את ההכנות בהיותו כבר אצל הרבי תוך קבלת כוחות נעלים יותר, ובכל אופן שלא ידחה את הנסיעה בכל פעם שרק יש לו אפשרות לנסוע. אך כמובן נחוץ ומוכרח להתכונן כראוי כדי שהתועלת תבוא הרבה יותר בפועל ובגלוי.

כאשר חזרה הקבוצה מן הרבי היו מתקיימות שוב שורה של התועדויות, כל ערב בבית אחר, בהן סיפרו הנוסעים לכל התושבים ממה שראו ושמעו ו"לקחו" אצל הרבי. וכפי הביטוי הידוע של חסידים: הסתכלו על העיניים של אלו שזכו לראות את הרבי! כך יצא שכל נסיעה כזו הייתה מאורע שהקיף כמעט את כל העיירה.

אחד החסידים שחיו באותה עיירה היה נשוי כבר שנים רבות ועדיין לא זכו להיפקד בפרי בטן. לא פעם הזכיר אותו חסיד את עניינו לפני הרבי מוהר"ש, וביקש והתחנן שהרבי יברך אותו בזרעא חייא וקיימא, אך הרבי לא הגיב אף פעם לכל בקשותיו ותחנוניו.

פעם אחת התקיימה בביתו של אותו חסיד אחת מאותן התועדויות שנערכו בבתי העיירה בקשר עם הנסיעה לרבי. השעה הייתה כבר מאוחרת מאד, התלהבותם של החסידים גאתה והלכה, ולפתע נגמר ה"משקה" שהוכן לאותה התועדות. איך אפשר להתועד בלי משקה? תהו החסידים, והתחילו לחשוב ולחפש היכן אפשר להשיג "משקה" בשעה כה מאוחרת אחר חצות הלילה.

בעלת הבית, ששמעה מה הבעיה, אזרה עוז, ניגשה אל החסידים והודיעה כי היא מוכנה לעשות מאמץ עליון ולהשיג "משקה", אך זאת בתנאי שייתנו לה ברכה לילדים, לזרעא חייא וקיימא.

החסידים, שהיו כבר בעיצומה של ההתלהבות ואחרי כמה כוסיות משקה, לא חשבו הרבה, עמדו על רגליהם וברכו מכל הלב כי ימלא ה' משאלות ליבם לטובה ובקרוב יחבקו בן, זרעא חייא וקיימא. ואכן

מי שמקשיב לדברים ומנסה להבין באמת, ללא דעות קדומות, מה הרבי רוצה ממנו ומכולנו; ובפרט כאשר הוא יודע את ה"רקע" לדברים, כאשר נשי חב"ד אז הובילו את ה"קו" של פרסום זהותו של הרבי שליט"א כמלך המשיח, והקריאה לעולם כולו לקבל את מלכותו ברצון

היא טרחה והתרוצצה והשיגה משקה ו"פארבייטן" (מיני תרגימא לקינוח) ככל הנדרש.

לא עבר זמן רב, והאשה מבשרת לבעלה כי אכן הברכה מתחילה להתקיים.

החסיד, שראה כי הרבי מוהר"ש לא הגיב אף פעם לבקשת ברכה זו, למרות כל בקשותיו ותחנוניו, הבין שיש דברים בוג, למרות שאינו יודע פירושים, וכאשר ראה עתה כי הברכה שנתנו החסידים מתחילה להתקיים, חשש אולי משהו כאן לא בסדר. הוא קם ונסע לליובאוויטש, נכנס ל"יחידות" אל הרבי מוהר"ש, סיפר את כל המאורע וביקש ברכה.

הרבי מוהר"ש הוריד את ראשו הקדוש והשעין אותו על ידיו על השולחן, ולאחר מכן פתח ואמר: "ידוע ומקובל ממורנו הבעל שם טוב, כי לפעמים השפע שהוקצב מלמעלה לאדם אינו מספיק לו הן לבני הן לחיי והן למזוני, ואז חסר לו באחד מהם. כאשר האדם מתעצם בבקשתו לקבל את מה שחסר לו, עלול להיות שאמנם בקשתו תיענה, אבל כנגד זה יחסר לו בדבר אחר, שכן כמות השפע שהוקצב מלמעלה לא נשתנה ורק "הצנורות התחלפו".

כך ראיתי – אמר הרבי מוהר"ש לאותו חסיד – גם במקרה שלך: השפע שהוקצב לך מלמעלה היה מצומצם, ולכן לא היו לך בנים. כשביקשת והתחננת, לא רציתי לברך אותך בזרעא חייא וקיימא, כי אז "ייתחלפו הצנורות", הן אמנם יוולד לך, אבל תמורת זאת החיים עלולים להתקצר מאד, ולכן שתקתי. אבל החסידים הרי אינם רואים,

וחסידים הרי יש להם כח, והם ברכו אתכם, וברכתם ברכה, והיא תקייה בוודאי, בן יוולד לכם, זרעא חייא וקיימא. אבל הרי השפע שהוקצב אינו מספיק ואם כן מי יודע מה יהיו התוצאות...

ושבו הוריד הרבי מוהר"ש את ראשו הקדוש והשעין אותו על ידיו על השולחן, ולאחר מכן פתח ואמר: וכי בגלל שחסידים אינם רואים לכן יהיו לברכותיהם תוצאות בלתי רצויות? לא ולא! שתהיה לכם אריכות ימים ושנים טובות ובריאות, ותגדלו את הבן הנולד לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה בכל הפרטים!

אין צריך לומר שברכת הרבי מוהר"ש התקיימה בהם בהידור, ואכן הם האריכו ימים ושנים טובות, וגידלו את הבן הנולד לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה בגשמיות וברוחניות.

ימים שבין יו"ד-י"א בשבט לבין כ"ב בשבט מזכירים לנו מאד ומעוררים אותנו על הכח שיש דווקא לחסידים, באופן של "מלמטה למעלה" דווקא, לפעול גם דברים שבצורה אחרת אי אפשר היה לפעול זאת.

החל מעצם קבלת הנשיאות, כידוע ומפורסם שבמשך שנה שלימה סירב הרבי שליט"א לכל תחנוניהם של החסידים, וטען ללא הרף שידוע הוא בעצמו שאין הוא ראוי כלל וכלל להיות רבי, והחסידים לא מקבלים זאת, ומתעקשים שהוא ורק הוא הראוי ומתאים. הוא ממשיך ללכת עם המעיל הקצר. כאשר רוצים להיכנס ליחידות הוא שואל מדוע עושים כאן ליצנות, ו"האם גם אתם מאותם אנשים".

גם בימים הראשונים של חודש שבט תשי"א הרבי קרא לחדרו הקי אחדים מזקני אנ"ש וקרא בפניהם מתוך הכתב דברים חריפים, ומורה ומצווה עליהם להכחיש פרסומים בעיתונות בהם סופר כי מסתבר שהוא יקבל את הנשיאות ביו"ד שבט, והחסידים מתעקשים ואינם מקבלים זאת, הם נכנסים לרבי, מתחננים ומבקשים על נפשם ועל כל החסידים ובמשך כמחצית השעה כמו מתווכחים הם עם הרבי. רק אחרי תחנונים רבים מהחסידים נעתר הרבי שליט"א לבקשה לבטל את ההכחשה.

אפילו בעיצומה של התועדות יו"ד-י"א שבט תשי"א – כאשר כבר כולם היו בטוחים כי הרבי נאות סוף סוף לקבל את הנשיאות, אחרי רמזים די שקופים מהרבי (ועד הביטוי: "כן, אבל צריך לעזור לי...") – הרבי עדיין מסרב לומר מאמר חסידות, וכשהחסידים

מתעקשים ומבקשים ללא הרף, הוא מגיב "שלא ידברו שטויות". רק אחרי שהחסידיים מתעקשים ומתחננים שוב ושוב, הרי סוף סוף הרבי אומר את המאמר ד"ה באתי לגני אחותי כלה ומקבל את הנשיאות. וכמסופר כל זה והרבה יותר מזה בהרחבה בספר ימי בראשית.

ובמיוחד מתקשר העניין לכ"ב שבט. מפורסמת השיחה מכ"ב שבט תשנ"ב (מוגה) אודות שלוש התקופות בנשיאות: **תקופה ראשונה** – עד יו"ד שבט תש"י. **תקופה שנייה** – מיי"א שבט תש"י, ובפרט מיי"א שבט תשי"א ("ביום עשתי עשר לחודש עשתי עשר בשנת עשתי עשר") כאשר היה "חידוש הנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר כמו שהיא לאחרי ההסתלקות, באופן דנשיא השביעי מאדמו"ר הזקן ונשיא התשיעי מהבעש"ט". **ותקופה שלישית** – החל מכ"ב שבט תשמ"ח, יום הסתלקות הרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא ני"ע, שאז כבר נסתיימו כל מעשינו ועבודתנו בזמן הגלות, וצריך רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש.

ומדוע תקופה זו קשורה עם אשה בישראל, הרבנית דווקא, ממשך ואומר הרבי – משום שהעבודה המיוחדת בתקופה זו מתאפיינת בכך שהדברים צריכים לבוא ללא הוראות מפורשות כל כך, אלא באופן של "מלמטה למעלה", שזהו עניינה של "אשה כשרה עושה רצון בעלה" גם אם "בעלה" לא ציווה על כך במפורש. ו"אשה נאה" פועלת שתהיה לו יתברך "דירה נאה" – לא רק מה שמוכרח ומחוייבים, אלא גם מה שלא נצטוו במפורש אבל זה מוסיף נוי ויופי. ועל ידי כך לא זו בלבד שהיהודי הוא "מקבל" המבצע את ההוראות שקיבל, אלא הוא נהיה כביכול גם "משפיע" שפועל ומחדש גם למעלה, אצלו יתברך.

מי שמקשיב לדברים ומנסה להבין באמת, ללא דעות קדומות, מה הרבי רוצה ממנו ומכולנו; ובפרט כאשר יודע את ה"רקע" לדברים, כאשר נשי חב"ד אז הובילו את ה"קו" של פרסום זהותו של הרבי שליט"א כמלך המשיח, והקריאה לעולם

נחוץ וחיובי ומוכרח שנדע, ושכולם יידעו, מיהו המלך המשיח, בכדי שנדע את מלכותו של מי אנו מקבלים עלינו, שעל ידי זה דווקא פועלים את שלימות התגלותו של משיח בגאולה האמיתית והשלימה!

כולו לקבל את מלכותו ברצון, כפי שהיה באותה "מלווה מלכה" מפורסמת "לקבלת פני משיח צדקנו" במוצאי שבת כ"ח בטבת, ואחרים ניסו להתנגד לכך; והרבי שליט"א "לא מצא עיתוי מוצלח יותר" לדבר "בדיוק אז" כמה שבועות ברציפות אודות מעלתן של נשי ובנות ישראל שאינן מחכות לציווי מפורש אלא פועלות באופן "נאה" ו"עושה רצון בעלה".

בנוסף לכך, כידוע, שהרבי ענה על הדו"ח מכל מה שהתרחש ב"מלווה מלכה" זו ושידורה לארבעים ושמונה מוקדים ברחבי תבל "**נתקבל ותשואות חן על הנחת רוח שגרים וגורם וכו'.** אזכיר על הציון". ולאחר מכן כתב הרבי לנשי חב"ד בלונדון שביקשו הוראות פרטיות לפעילות בנושא משיח "**נתקבל ותשואות חן, ויהא הצלחה רבה. ובטח עומדות בקשר עם נשי חב"ד תחינה בכאן, לדעת על דבר חגיגתם כאן באחרונה. אזכיר על הציון.**"

אדם ששומע כל זאת, אינו יכול לבוא למסקנה אחרת מכך שפעילות זו היא הנדרשת מאתנו עתה, אלא שהדבר צריך לבוא מאתנו, "מלמטה למעלה". וכמבואר בשיחת ב' ניסן תשמ"ח שנחוצה בחירת העם במלכו (אחרי בחירתו של הקב"ה בו כמלך

המשיח) וההכרזה לפניו "יחי המלך", שעל ידי כך פועלים את התגלותו כמלך המשיח לגאול את ישראל ואת העולם כולו.

ומובן ופשוט שכאשר נאמר לנו שהדבר צריך לבוא מאתנו, וצריך להכריז לפני המלך, וההכרזה מתקבלת ברצון ובשמחה, הרי לא עוצרים כל כמה רגעים וחוזרים ושואלים שוב ושוב את המלך האם אכן הוא באמת רוצה ובאמת צריך להכריז לפניו "יחי המלך". שהרי כל העניין הוא שהדברים יבואו מהעם ולא שכל רגע ישאלו את המלך האם הוא רוצה בכך והוא יצטרך להגיד זאת ולהורות על כך שוב ושוב.

ועוד יותר ברור ופשוט, שכאשר העם בוחר במלך המשיח, עליו לדעת במי הוא בוחר ואת מלכותו של מי הוא מקבל. ולא כאותה שטות שהכוונה היא רק לומר "יחי המלך" ללא שום ידיעה מיהו המלך – מי שאומר כך פירושו של דבר שאפילו לא התחיל לחשוב לרגע מהי משמעותם של הדברים.

ולכן כשמיתממים ומנסים לטעון "מי אמר שצריך לדעת את זהותו של משיח" – התשובה היא לא רק משום שעל ידי כך ממחישים יותר את הדבר, שגם זה נכון, אבל לא זה העיקר, אלא הרבה יותר מכך: נחוץ וחיובי ומוכרח שנדע, ושכולם יידעו, מיהו המלך המשיח, בכדי שנדע את מלכותו של מי אנו מקבלים עלינו, שעל ידי זה דווקא פועלים את שלימות התגלותו של משיח בגאולה האמיתית והשלימה!

וזאת, נוסף על העניין (המבואר בשיחת שבת פרשת תולדות תשנ"ב) שעצם הידיעה אודות מציאותו של המלך המשיח היא התגלות ה"עצם" של משיח שלמעלה מהתגלותו ופעולותיו בעולם, ועל ידי זה ולאחרי זה באה התגלותו לעיני כל ופעולותיו בעולם בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לכל ילד וילדה אות בספר התורה של ילדי ישראל

אות אות קומט משיח

www.kidstorah.org | 03-9607358 72915 ת.ד. 8 כפר חב"ד | ספר התורה של ילדי ישראל

שבועי

לוח

שבוע פרשת יתרו - משפטים

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב		
6:04	4:47	ירושלים	5:32	5:28	12:09	11:54	9:28	9:08	6:47	6:21	יום שישי, י"ט שבט
6:06	5:07	תל אביב	5:34	5:29	12:09	11:54	9:27	9:07	6:45	6:20	שבת קודש, כ' שבט
6:04	4:56	חיפה	5:35	5:30	12:09	11:54	9:27	9:07	6:44	6:19	יום ראשון, כ"א שבט
6:15	5:14	ניו יורק	5:36	5:31	12:09	11:54	9:26	9:06	6:42	6:18	יום שני, כ"ב שבט
7:03	5:56	פריז	5:37	5:31	12:09	11:54	9:25	9:05	6:41	6:17	יום שלישי, כ"ג שבט
6:10	5:00	לונדון	5:38	5:32	12:09	11:54	9:24	9:05	6:40	6:16	יום רביעי, כ"ד שבט
6:35	5:19	מוסקוה	5:40	5:33	12:09	11:54	9:23	9:04	6:38	6:15	יום חמישי, כ"ה שבט

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	גי פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי י"ט שבט	הל' תמידין ומוספין. פרק ט-י. הל' פסולי המוקדשין . . בפרקים אלו. פרק א.	הל' שלוחין ושותפין פרק ד.	מ"ע קסא. מל"ת קמ.
שבת כ' שבט	פרק ב-ד.	פרק ה.	מל"ת קלב.
ראשון כ"א שבט	פרק ה-ז.	פרק ו.	מל"ת קכ.
שני כ"ב שבט	פרק ח-י.	פרק ז.	מל"ת קלא.
שלישי כ"ג שבט	פרק יא-יג.	פרק ח.	מל"ת קל. קכט.
רביעי כ"ד שבט	פרק יד-טו.	פרק ט.	מ"ע צא.
חמישי כ"ה שבט	פרק יז-יט.	פרק י.	מ"ע צ.
שישי כ"ו שבט	הל' עבודת יום הכפורים.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	הל' עבדים.. בפרקים אלו. פרק א.	מ"ע מט.

מכון "מלכות שבתפארת"

מזל טוב!

מזל טוב!

ברגשי גיל ושמחה, מתוך אהבת ואחוות אחים, נאחל ברכת מזל טוב חמה ולבבית לידידנו ורענו היקר, יושב-ראש ומייסד ממ"ש ופרוייקט ה"דבר מלכות עם פיענוחים", העושה לילות כימים להפצת תורתו של משיח בכל מרחבי תבל ופעיל נמרץ במבצעי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

הת' יוסף יצחק שי' פרידמן

לרגל בואו בקשרי השידוכין עב"ג תחי'

יהי רצון שיהא זה בנין עדי עד, מיוסד על אדני התורה והחסידות ומואר באורו של משיח, לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ולתפארת המשפחות הנכבדות

בשם רבבות לומדי תורתו של משיח
ההנהלה וחברי המערכת

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הודעה חשובה

לכל המנויים החדשים שקיבלו תלושי הנחה של "עוף אני" ש"
(במסגרת מבצע המנויים):

**תקפם של התלושים יהיה
עד ראש חודש אדר הבעל"ט בלבד!**
מיום זה ואילך, אין תוקף לתלושים אלו.

בברכה
מחלקת המנויים, 'בית משיח'

מוסדות חינוך על טהרת הקודש
אהלי מנחם - אהלי תורה

מזל-טוב מזל-טוב

ברכת מזל-טוב לבבית נאחל בזאת לאשה הדגולה מנב"ת
מרת **אסתר** תחי' **טייטלבוים**

אשת חבר, מייסד ומנהל המוסדות המפוארים, על טהרת הקודש,
"אהלי-מנחם" "אהלי-תורה", בשליחותו של כ"ק אדמו"ר מה"מ
הרה"ח הרה"ת הרב **מיכאל** ע"ה

לרגל הולדת הנץ **מיכאל** שיחי' לנכדם
הרה"ת **יוסף יצחק** וזוג' **חנה** שיחי' **טייטלבוים**

וברכת מזל-טוב מיוחדת לבנם - סב רך-הנימול - ידידנו החשוב
הרה"ת ר' **אליעזר** וזוגתו **ברכה** שיחי' **טייטלבוים**

יה"ד שיגדל להיות חסיד ירא-שמים ולמדן, ויירונו ממנו ומכל יוצ"ח
שיחי' רוב נחת חסידי אמית, לנח"ר כ"ק אדמו"ר מה"מ

בשם ההנהלה
הרב **יוסף חיים הכהן ראזענפעלד**

פנימיות הכתב והציון

המכון הגרפולוגי למודעות עצמית בתנהלות אטי לזין - גרפולוגית מסמכת

ללאות את עצמכם

אבחון מדויק של כתב-יד • אבחון ציורי ילדים • יעוץ
תעסוקתי • קורס יסודי (ע"י התכתבות) - הדרך לאבחון
ציורי ילדים (מסיימי הקורס בהצלחה יקבלו תעודה מהמכון)

הגרפולוגית שרבים נעזרו על ידה
לאתר מצוקות אצל ילדים, ומתבגרים
והצליחו להתייעל בכל תחומי החיים

תוצאות מדהימות! נסו והיווכחו!

לפרטים טלפנו בימי א-ה: 1083-463 (347)

בצהריים בשעה: 2:00-4:30 ובערב בשעה: 10:00-2:30 (שעון ניו-יורק)

דוברים: אנגלית, אידיש ועברית

אפשרויות נספוח: חוברת לימוד - איבחון מצוקות, הרצאות וסדנאות

נס התאומות של הרבי מליובאוויטש

במשפחת בן-ציון בקרית מלאכי מציינים את הנס הגדול שחוו בזכות ברכתו של הרבי מלך המשיח. לאחר שניסו את כל הדרכים הרפואיות וללא הועיל, פנו לרבי בבקשת ברכה להריון תקין ולידה קלה. התשובה לא איחרה לבוא. עשרה חודשים בדיוק מאז בקשת הברכה, ובני הזוג זכו לחבוק תאומות. בני הזוג למשפחת בן-ציון מספרים לשי גפן את הנס הגדול ואת הכרת התודה שהם חבים לרבי

זוגתו לאחר שנים מורטות עצבים בהן כבר אמרו נואש. גם הרופאים לא ידעו לפתור את הבעיה.

אנו מגיעים לביתו של ר' יהודה בן-ציון. בסלון ביתו תלויה תמונתו של הרבי מה"מ. זוגתו שרה מצטרפת לשיחה, מאזינה ומוסיפה פרטים מנקודת מבטה, על הימים ההם בהם זכו לנס הגדול.

יהודה: הורי עלו מטהרן ואני נולדתי בקרית מלאכי עוד כשהייתה מעברה קטנה, ובה גדלתי כל חיי. כשחסידי חב"ד הגיעו לקרית מלאכי, יצרנו קשר עם רביים מחסידי חב"ד ושמרנו עמם על קשר חם במשך השנים.

"את זוגתי שרה הכרתי לאחר שירותי הצבאי. לאחר נישואינו התגוררנו בקרית מלאכי כבן המקום. לאחר החתונה רעייתי נכנסה להריון, אבל לצערנו ההיריון לא החזיק מעמד. דבר זה חזר על עצמו עוד פעמיים, כאשר באחד ההריונות היו לנו תאומים.

ר' יהודה בן-ציון

ר' יהודה בן-ציון חגג לא מכבר את כניסתו לשנת החמישים. אחת מבנותיו התאומות נישאה לפני מספר חודשים. שלשה ילדים אחרים עדיין מתגוררים בבית ההורים, וכעת הוא מצפה בקרוב להיות סבא. בעצמותיו בוערת התשוקה, שעם ישראל ידע את הנס הגדול שחווה בזכות הרבי מליובאוויטש. התאומות שנולדו לו לפני 23 שנים, הן בזכות ברכתו של הרבי. בחדר השינה של ילדיו תלויות עד היום, זה לצד זה, שני מכתביו של הרבי. באחת כותב הרבי כי קיבל את בקשת הברכה, והשנייה – עשרה חודשים לאחר מכן, שם מאחל הרבי ימזל טובי לרגל הולדת התאומות.

עד היום, כאשר ר' יהודה מספר את הסיפור על הולדת בנותיו התאומות, אפשר לראות בזוית עיניו דמעות של אושר ושמחה. הוא בהחלט חש עדיין את עוצמת הברכה שזכה לקבל מהרבי, שבזכותה נושעו הוא

שני המכתבים שקיבל ר' יהודה בן-ציון מהרבי

היה זה בחודש אלול תשמ"ב. התיישבתי לכתוב לרבי בחיל וברעדה, מגולל באריכות את כל הייסורים שעוברים עלינו בנוגע להריונות של זוגתי שאינם מצליחים להחזיק מעמד. אני יושב וכותב את המכתב ומתחנן לרבי שייתן לי ברכה. רבי, אני אומר לעצמי תוך כתיבת המכתב, 'הגיעו מים עד נפש!'

התשובה של הרבי לא איחרה לבוא. המכתב מיום ט"ו תמוז תשמ"ג: **"במענה על ההודעה אשר נולדו להם תאומות למזל טוב. הנה יה"ר מהשי"ת שתגדלן לתורה חופה ומעשים טובים מתוך הרחבה".**

גבי שרה בן-ציון: הברכה של הרבי היא זו שנתנה לי את הכח והסיעתא דשמיא לעבור את ההריון בשלום. הרגשתי שהרבי מעניק לי כוחות על טבעיים, ואכן עד היום אנו מודים לרבי. לפני חצי שנה נישאה אחת התאומות, וכעת אנו מצפים לראות ממנה ומשאר הילדים, נחת ואושר ונכדים בעזרת ה'. ובהזדמנות זו אני רוצה לומר לרבי מילה אחת: תודה.

ר' יהודה: במשך כל השנים אני משתדל לקיים את הוראות הרבי בנוגע לקופת הצדקה, חתי"ת ברכב ושיעורי תורה. כאשר הנוסעים ברכב שואלים אותי אם אני חב"דניק, על פי ספר החתי"ת, אני מספר להם מיד את נס התאומות של הרבי מליובאוויטש.

להסתובב, והפעם לטובה. אשתי נכנסה שוב להריון. בדרך לא דרך הצלחנו להגיע לפרופסור מהדסה עין כרם, שהצליח לגלות את הבעיה שבגינה התיישרנו בפעמים הקודמות, וכל זה קורה לנו במקביל לימים בהם הרבי עונה והמכתב בדרך אלינו.

כעת, נעלמו כל החששות. היינו בטוחים שהפעם זה יסתיים בטוב. המכתב של הרבי נסך בנו עידוד רב. הקפדנו שהמכתב של הרבי ילווה אותנו כל זמן משך ההריון וציפינו לקיום ברכותיו של הרבי.

ואכן בראש חודש תמוז, עשרה חודשים בדיוק מאז שכתבנו לרבי את המכתב ובקשת הברכה להריון תקין, רעייתי ילדה תאומות. לא היה קץ לאושרנו. הרגשנו שהרבי יפצה אותנו על כל הסבל הנורא שעברנו מאז שהתחתנו.

מובן שלא שכחנו לעשות סעודת הודיה גדולה. שמות הבנות קראנו להם ילר"ז ויליאט. מובן שכתבנו לרבי על כך שהודות לברכתו הקדושה זכינו לפרי בטן. גם כאן

אין לתאר את גודל הסבל שעברנו. פשוט נכנסנו למשבר עמוק; הרגשנו שאין מי שיכול לפתור לנו את הבעיה. הלכנו לרבנים וקיבלנו את ברכותיהם, אבל מאום לא עזר.

המפנה הגדול החל כאשר מכר טוב שלי, חסיד חב"ד, אברהם אלי גולאשוילי, נסע לרבי לקראת חודש החגים תשמ"ג. לקראת חודש אלול ניגש אלי ביודעו את צרתי הגדולה וכל מה שעובר עלינו. הוא הציע לי לכתוב מכתב בקשת ברכה לרבי מליובאוויטש ולגולל בו את הסיפור. הוא הזהיר אותי מראש שאין סיכוי שאקבל תשובה בחזרה, כי בחודש החגים הרבי מקבל רבבות מכתבים, אבל בטוח שהרבי יברך אותנו ונזכה לחבוק פרי בטן.

היה זה בחודש אלול תשמ"ב. התיישבתי לכתוב לרבי בחיל וברעדה, מגולל באריכות את כל הייסורים שעוברים עלינו בנוגע להריונות של זוגתי שאינם מצליחים להחזיק מעמד. אני יושב וכותב את המכתב ומתחנן לרבי שייתן לי ברכה. רבי, אני אומר לעצמי תוך כתיבת המכתב, 'הגיעו מים עד נפש!'

משום מה, לאחר סיום המכתב נכנסה ללבי תחושה של שלוות נפש ורוגע בלתי מוסבר, שאכן בברכתו של הרבי נזכה לחבוק זרע של קיימא.

ידידי שנסע לרבי לחודש החגים לקח עמו את המכתב, תוך הבטחה שימסור את הפתק לרבי שיעתיר עלינו את ברכתו. אנו עוברים את החגים בתחושת הקלה, תוך ציפייה לנס המיוחל.

בוקר אחד אני חוזר מהעבודה, אני מגלה בתיבת הדואר מכתב אישי שהגיע אלי מהרבי. עמדתי המום וקפוא. הרי הכינו אותי שהרבי לא עונה בימים אלה, שכן העומס עליו הוא עצום. אני פותח את המעטפה ומגלה שהרבי כותב לי מכתב ברכה מיוחד "מאשר הנני קבלת מכתבו ובו בקשת ברכה פ"נ מיום ג' אלול" והרבי ממשיך לברך אותי שבעת רצון יזכיר אותנו על הציון של חמיו.

התקשרתי מיד לחברי שמסר את המכתב לרבי. זה הספיק בינתיים לחזור מהרבי. אמרתי לו בהתרגשות שקבלתי מכתב תשובה מהרבי. הוא התקשה להאמין ומיד הגיע אלי לוודא שאכן הרבי כתב לי מכתב. ניגשנו עם המכתב לרב של השכונה הרב יהודה ירוסלבסקי, שהקריא לנו את המכתב של הרבי.

זמן קצר לאחר מכן, הגלגל המשיך

הצרפתי כובש שטחים בירושלים

היה בזה הרבה מן האבסורד – עשרות שלוחים ברחבי צרפת עמלים יומם ולילה לקרב יהודים ליהדות, דבר שהביא רבים מהם לעלות לארץ הקודש ולהתיישב בה, אלא שכאן בארץ התנתקו מחיי המסורת, והתרחקו מתורה ומצוות. הרב יצחק חביב שעמד בדוכן התפילין בכותל המערבי, ראה אותם מגיעים בהמוניהם, ועיניו כלות. הוא החליט לעשות מעשה... • סיפורו של שליח שחולל מהפכה צרפתית בקרב יהודים דוברי צרפתית בארץ הקודש

כ שאני מבקש מהרב חביב לגולל בפני את 'ימי הבראשית' של הפעילות, הוא אומר שמדובר בנוסטלגיה של ממש. 'לאחר נישואי, לפני כשלושים שנה, הייתי פעיל בהקמת מוסדות בערים 'מרסיי ו'טולוז' שבצרפת. בין לבין עסקתי רבות בחיזוק ענייני הכשרות.

שש שנים לאחר החתונה, החלטתי לעשות עליה לארץ ישראל. התמקמנו בירושלים, כשבשלוש השנים הראשונות למדתי בכלל 'צמח צדק' בעיר העתיקה. עשיתי 'סמיכה' לרבנות בכלל של הרבנות הראשית הנמצא אף הוא בין החומות. במהלך לימודי חיפשתי אפיק לשליחות, כשבנתיים אני מסתפק באיש דוכן התפילין של הרב משה וובר ברחבת הכותל המערבי.

בית חב"ד שלו הממוקם ברחוב אמציה בשכונת קטמון בירושלים, כבר אינו לבדו. יש לו עוד כעשרה סניפים בשכונות השונות ברחבי ירושלים.

בית חב"ד של הרב חביב ראוי בהחלט ליקלישאה' הידועה של 'מקום שאינו שוקט על שמרי'. עשרות שיעורי תורה בעניינים שונים מתקיימים בין כתליו ובסניפים השונים, כאשר השיעורים הפופולאריים ביותר הם בענייני 'גאולה ומשיח'. הוא מוציא עלון שבועי מרתק בשם 'ופרצת', מארגן התוועדויות מידי ראש חודש וימי חב"ד; כל זאת לצד פעילות מגוונת בשכונות קליטה ובבתי ספר של הסוכנות שם נמצאים עולים רבים מצרפת. בנוסף לכך, משמש הרב חביב כרב בית כנסת.

ה רב יצחק חביב הנו אישיות חביבה, מסביר פנים בצורה יוצאת מן הכלל. זו אחת הסיבות שהצליח במשך השנים לבנות קהילה יפה שמורכבת מאנשים בעלי חתכים שונים מקרב האוכלוסייה הירושלמית, כאשר המכנה המשותף לכולם, הם השורשים הצרפתיים.

הרב חביב החל את פעילותו בקרב דוברי השפה הצרפתית בירושלים לפני כעשרים שנה, כאשר נכח שיש לצעירים צרפתים רבים שמגיעים 'לחפש את עצמם' בירושלים אך אין להם כתובת מתאימה לקבל תכנים יהודיים אמיתיים. הוא היה האיש שהרים את הכפפה, וכיום, עשרות רבות של חוזרים בתשובה בעולם חבים לו את יהדותם. בית

הרב חביב מוסר שיעור בישיבה לצעירים יוצאי צרפת

בביתו. כשהגאון הרב דובער לעזרוב ע"ה, רבה של קטמון, ראה בהצלחת הפעילות, החליט להפקיד בידו של הרב חביב את הקומה העליונה בקומפלקס בתי הכנסת שהיה באחריותו בשכונה. מאוחר יותר רכש אביו של הרב חביב קומה נוספת, וכעת שני שלישים מהבניין תפוסים בפעילות שונה עבור דוברי צרפתית.

"לא אשכח את המקרה הראשון שנתן לי את הדחיפה לפעול במלוא השטורעם", נזכר הרב חביב. "היה זה ימים ספורים לאחר שקיבלתי את התשובה מהרבני, כאשר איישתי את דוכן התפילין בכותל המערבי ביחד עם הרב משה וובר. לפתע הגיחה מאי-שם קבוצה של נערים דוברי צרפתית בלוי מדריכים מיהשומר הצעירי. הצעתי להם

כשהרב ליבוב שמע על הרעיון, התלהב מאוד, ואף הראה לי מכתבים שקיבל מהרבי הריי"צ בעת שהותו בצרפת אודות החובה לפעול עם היהודים שם. כעבור ימים לא רבים, כתבנו בצוותא לרבי מה"מ על ההצעה לפעול רשמית בקרב יהודי צרפת בארץ ישראל, ותשובת הרבי הגיעה באמצעות הטלפון על-ידי הרב יהודה לייב גרונר: **"שתהיה פעולה נמשכת ובהוספה"**. לאחר התשובה של הרבי, החלה הפעילות לקרום עור וגידים.

בחילת הדרך לא היה לרב חביב מבנה מסודר שירכז את פעילות בית חב"ד. הוא היה מקיים שיעורים והתוועדויות בבתי פרטיים כשהחמ"ל היה

במהלך פעילותי במקום, התוודעתי למציאות עגומה של עולים רבים מצרפת שהיו קשורים לפעילות חב"ד בצרפת והשתוקקו להתקרב אל דרך ישראל סבא, אך בארץ ישראל לא מצאו כתובת נאותה, וכך התקרבותם נבלמה.

במהלך שנה שימשתי כמנהל תלמוד תורה בשכונת גילה כשבד בבד אני מקבל עוד ועוד אינפורמציה על שלוחים בצרפת ששולחים את מקורביהם לארץ ישראל ומפנים אותם למוסדות יהודיים כמו 'מכון מאיר' של הציונות הדתית וישיבות ליטאיות, וכל זאת מחוסר ברירה, באין מוסד חב"די ראוי. הדבר חרה לי מאוד והחלטתי לעשות מעשה. לא איבדתי זמן יקר ופניתי אל הרב ישראל ליבוב, יו"ר צא"ח דאז.

הסיפור הבא אירע לפני כחמש-עשרה שנה.

בחור צרפתי שלמד 'מדעי המדינה' באוניברסיטה בהר הצופים, יצר קשר באחד הימים עם הרב חביב. לאחר השתתפות ממושכת בהתנדבות ובשיעורי תניא, הפך להיות 'תמים' מן המניין. בכך התחבר ליגרסא דינקותא' שלו כשהשתתף במועדוני צבאות ה' ובקייטנות חב"ד כשהיה ילד בצרפת. לאחר זמן מה נשא והקים משפחה חב"דית, כאשר בד בבד המשיך את לימודיו באוניברסיטה.

באחד הימים ניגשה אליו צעירה, ואמרה לו כי היא זקוקה לשוחח עם חב"דניק לגבי משהו שמעיק על לבה, כי העניין נוגע לרבי מליובאוויטש. זה הפנה אותה אל הרב חביב, והיא אכן יצרה קשר.

"באותו יום בו יצרה את הקשר, הגיעה לביתי והחלה לשטוח את מה שעבר עליה", מספר הרב חביב. "התברר כי מוצאה בצרפת, שם נולדה וגדלה בקרב משפחה הרחוקה מאוד מעניינים של יהדות. היא היחידה שהתקרבה מעט אל היהדות כאשר עלתה ארצה.

"באחד הימים פנה אליהם חסיד חב"ד ומכר להם כרטיס הגרלה לנסיעה לרבי. הם קנו את הכרטיס כדי להתפטר ממנו, אולם למרבה ההפתעה, הם זכו בכרטיס הטיסה. כיוון שהיו אלו ימי חופשה בצרפת, החליטו בני המשפחה לרכוש עוד כמה כרטיסים ולטוס ביחד לניו-יורק, כאשר בין היתר יבקרו בברוקלין, אצל הרבי.

"מספר ימים הם שהו ב'בית חיינו' והתלהבו מאוד מהאווירה ומהשמחה. ביום ראשון עברו לפני הרבי בחלוקת דולרים, והרבי הביא לכל אחד מבני המשפחה דולר לברכה ולצדקה. אם המשפחה סיפרה לרבי כי יש לה עוד בת בארץ הקודש, אך הרבי עשה עצמו כלא שומע. הוא הגיש בשנית דולר לכל אחד מבני המשפחה, וכך גם בשלישית. כל אחד מבני המשפחה יצא עם שלושה דולרים כאשר הבת הנמצאת בישראל, לא זכתה לקבל אף לא דולר בודד!

"כמה ימים לאחר מכן יצרו קשר עם בתם, וסיפרו לה על חוויותיהם בארצות הברית, ועל העובדה שלא זכתה לקבל דולר מהרבי למרות הבקשה.

"אותה בת – זו שביקרה אצלי וסיפרה את המעשה – הסתובבה בתחושה מאוד רעה. אם לא די בכך, הרי שמספר ימים לאחר מכן חלמה חלום מוזר וקשה, שבעקבותיו נכנסה לדיכאון עמוק. בחלומה ראתה עצמה נמצאת במעונות הסטודנטים, כשלפתע נכנס בחור סיני עם סייף גדול בידו והחל רודף אחריה. היא ברחה על נפשה והוא אחריה. בשלב מסוים מצאה את עצמה רצה בחולות המדבר והוא אחריה. המרדף המוזר הזה נעצר כשהיא נכנסה לבית המקדש! כשחזרה לאחר מכן לאוניברסיטה, ראתה את חברותיה בוכות. היא שאלה אותן לפרש הבכי, והן סיפרו לה כי נודע להן שמישהי מהן צריכה להסתלק ל'ע, והגורל נפל עליה. בכך תם החלום הקשה.

"זה ימים אחדים שהיא מסתובבת מבוהלת, כשהיא קושרת זאת לעובדה שהרבי לא הסכים להביא לה דולר, כעת, היא באה אלי, כחב"דניק, וביקשה את עזרתי ועצתי. "לא ידעתי מה לומר לה. ניסיתי כיוון מסויים, ושאלתי אם היא מכירה מישהו מסוים. היא אישרה וסיפרה שיש לה היכרות ארוכה עם בחור ממוצא הונגרי, והם עומדים לפני חתונה. כששאלתי אותה אם הוריו יהודים, השיבה בחיוב. תחושת הבטן שלי הייתה, שמעשה הדולר והחלום, קשורים לזה, וביקשתי ממנה לברר את הדבר ביסודיות. הבחור אכן לא הסכים לספר על הוריו, אך בעזרתו של הסטודנט החב"דניק, התגלה כי ההורים שלו גויים גמורים!

"התרגשתי מאוד. הבנתי שהרבי לא סתם פוגע בבת ישראל, וכי הייתה פה יד מסובבת, עם רצון להעביר מסר. הסברתי לה למה לא קיבלה דולר ומהו פשרו של החלום. היא פרצה בבכי מר. קשה היה לה לעזוב את החבר, אך לבסוף אורה אומץ ועשתה זאת.

"כיום היא נשואה באושר ליהודי שומר תורה ומצוות, כדת משה וישראל".

הוא התקרב והחל להמטיר עלי שאלות רבות ביהדות.

"הבנתי שהנפש שלו צמאה ליהדות, ואמרתי לו שאין לי בעיה לענות על כל שאלותיו, אבל בוודאי שלא יקבל מרגוע בשיחה על רגל אחת. הוספתי ושאלתי אם יסכים להישאר עמי במשך זמן, והוא ניאות בשמחה, אך המדריכים שלו סירבו לכך. הוא היה עקשן לא קטן ונותר בדעתו. בשלב מסוים החל להוכיח את חבריו על כך שהם מטיפים לו כי הם דמוקרטים והדתיים הם 'החשוכים', והנה הוא רואה כאן מצב הפוך... בסופו של דבר נכנעו מול עקשנותו והוא נותר עמי.

"התחלנו לסייר בין סמטאות ירושלים. סיפרתי לו על ההיסטוריה היהודית של ירושלים, וככל שהשיחה נמשכה, כן נוכח שיש עולם שלא הכיר; עולם מופלא שאפשר לדבר ולשוחח עליו, ולא כמו שסיפרו לו בקיבוץ שהחרדים הם חשוכים ששייכים לימי הביניים. מאוחר יותר הבאתי אותו אל הרב וובר שקיבל אותו כדרכו בנשיקות חמות ובסטריות של חיבה, באהבת ישראל שאי-אפשר לתאר. או אז הבחור נשבר. הוא היה בהתפעלות גדולה וטלפן לקיבוץ וביקש הארכה של עוד כמה ימים. הוא נשאר אצלי עוד יום ועוד שבוע, למד איתי בכלל, ולבסוף נשאר חודש וחצי לאחרים הפך לבעל תשובה.

"התקרבותו ליהדות נתנה לי דרבון לפעילות. ראיתי שכשעובדים ברצינות, רואים פירות".

אחת הפעילויות הראשונות שעשה הרב חביב, הייתה פתיחת כולל 'בעלי בתים' מידי בוקר. בכלל השתתפו פרופסורים ורופאים ובעלי מקצועות חופשיים. לאחר כמה שנים החלו להגיע לירושלים מאות צעירים צרפתיים ש'חיפשו את עצמם', ובעבורם פתח ישיבה עם פנימייה. הישיבה החזיקה מספר שנים ותלמידים רבים שבאו בשעריה – חלקם משמשים כשלוחים במקומות שונים בצרפת וברחבי העולם.

בשלב מסוים היה ביקוש גדול למקום שיתן מענה לבנות צעירות שרעו בשדות זרים ובעבורן פתח הרב חביב סמינר שהיה פעיל עד לפני שנתיים. "במבט לאחור, השנים הראשונות היו מפרכות, אך הצלחנו לבנות קהילה מלוכדת – פירות של אותה פעילות מאומצת שנמשכת עד היום".

ממש לאחרונה נפתח סניף נוסף של בית חב"ד בשכונת 'הר חומה' במזרח ירושלים".

הרב חביב מקדיש מאמצים רבים בשיעורי תורה. כאלה ישנם רבים

להניח תפילין והם סירבו. אחד מהם, צעיר מהעובדה שאני דובר צרפתית רוטה, בשנות העשרים לחייו, היה נראה מופתע ובניגוד לחבריו שהספיקו להתרחק מהדוכן,

תלמידים בישיבה שפעלה בשנות הנו"נים

הרב חביב בחתונת אחד מתלמידיו

אל הקצה, והפך להיות לא רק שומר תורה ומצוות, אלא מחבר ספרים בחסידות ומרצה ידוע בחב"ד ובמגזרים שונים ביהדות ומנהל מכון חרדי לאמנים. אותו צעיר הגיע אלי בעקבות מאמר ארוך שפרסמתי על הקשר בין הרבי הרייז"צ והרבי מה"מ לבין מדינת צרפת. במאמרי סקרתי את כל הפעילות החב"דית הענפה שמתקיימת שם היום וכיצד החלה. אותו אדם הוא צייר ומחזאי בעל שם עולמי שציוריו ומחזותיו מפורסמים. הוא הגיע לביתי עם רעייתו, ממש מנותק מעניינים של יהדות. הידע שלו היה אפסי. שערות ראשו ארוכים (נראה שלא סופרו זה שנים) ובגדיו היו בלואים. הם קראו את הכתבה, ואמרו 'אנחנו רוצים לדבר עם הרבי מליובאוויטש הזה'.

"מיד כשנכנסו, פנו אלי ואמרו 'אתה נראה צעיר בהרבה מכפי שאתה נראה

מכבר הגיע מצרפת בגפו והוא מחפש את דרכו. לא קשה היה להבחין בפיקחותו, על אף המצב בו היה שרוי. דיברתי אתו ארוכות על המשמעות של החיים כיהודי. לאחר כמה שעות של שיחה, התלהב מאוד. לדבריו, פתחתי לו צוהר לעולם חדש. בעקבות זאת הצעתי לו להגיע לישיבה שלנו. הוא אכן נכנס ללמוד בישיבה ולאחר כשנה הפך להיות בעל תשובה אמיתי, חסיד חב"ד לכל דבר ועניין. כיום אותו בחור משמש כפעיל בולט בצרפת...

"הקשר עם הנשים והאנשים שמגיעים להשתתף בשיעורים, אינו מסתיים בכך, אלא הוא נמשך לאורך כל השנה; הם מוזמנים לפעילויות השונות ואם הם צריכים עזרה, הם יודעים את הכתובת".

ס רכו חב"ד לדוברי צרפתית, מוציא לאור מידי שבוע עלון יפיפה בשם 'ופרצתי'. בחזית העלון מובא מאמר המערכת, פרי עטו של הרב חביב. בעלון מופיע גם שיחה של הרבי, סיפור חסידי, הלכות, ולפני החגים גם ממנהגי החג, פתגמים חסידיים וחדשות הארגון. העיתון מופץ בכל הסניפים של הארגון בירושלים חוצה לה, ובמקומות בהם נמצאת אוכלוסייה גדולה של עולים מצרפת.

"התגובות הן רבות", ישנם כאלו שלא מסכימים עם כל הנכתב בעיתון, בהדגשה על מאמרי המערכת, וכך מגיעים למערכת מכתבים בעלי דעות שונות, דבר שגורר התעניינות מאוד גדולה.

"היה צעיר שעשה מהפך בחייו מן הקצה

"הרגשתי שאני לא יכולתי יותר, והתפרצתי אל חדרו של מנהל המוסד, דני חיים. הוא היה מופתע ושאל למעשיי. בהרבה אומץ ומתוך אהבת ישראל, הסברתי לו שאנחנו מגיעים למוסד רק עם כוונות טובות. הבאתי איתי אלבום תמונות של בני שהיה בשליחות ב'פונה' שבהודו. 'אני לא יודע מה אתה חושב, אבל תראה את האווירה, ותראה איזה אהבה וחיבור יש בין הצעירים לבין חסידי חב"ד'."

המתקיימים מידי יום ברחבי ירושלים ומחוצה לה. חוץ מהרב יצחק חביב, גם אחיו הרבנים אברהם ועמנואל מוסרים שיעורים, וכן כמה מהמקורבים שהפכו לחסידי חב"ד. השיעורים הללו הם בכל מקצועות התורה, מהלכה וגמרא ועד לחסידות ולשיעורי 'גאולה ומשיח'.

משתתפי השיעורים הם בכל הגילאים ומכל הגוונים, כשהרוב המכריע הם בעלי משפחות בגילאי הביניים וצעירים בני 'עשרה'. הפירות משיעורים אלו הנם רבים.

"הנה דוגמה מה שיעור יכול לחולל", אומר הרב חביב. "לפני שש שנים פתחנו שיעור בשכונת פסגת זאב אצל משפחת שורקי שעלתה לארץ ישראל זמן קצר לפני כן. השיעור היה לנשים והתוכן שנמסר בו היה בענייני משיח וגאולה. כל המשתתפות בשיעור, לערך עשר במספר, הגיעו מבתים שאינם שומרי תורה ומצוות. היום, לאחר שש שנים, אני מביט לאחור וכולי השתוממות. כל אותן נשים הפכו להיות בעלות תשובה אמיתיות, חלקן אף הפכו להיות חסידות חב"ד והעבירו את בניהן למוסדות חב"ד. הידע שלהם בשיחות של הרבי לא מתבייש ליד ידיעותיו של חסידים וותיקים. המעניין הוא, שברבות הימים, בעקבות השיעור הזה, הן שכנעו את בעליהן ובזכותן נפתח שיעור נוסף לגברים.

"הנה דוגמה נוספת למהפך שהשיעורים עשו. ביום לא בהיר אחד, כשהייתי בכותל המערבי, פגשתי בבחור 'היפוי זרוק', שערותיו ארוכות תרמיל גב, ועגילים בכל זווית בפרצוף. כשנכנסתי אתו בשיחה, הבנתי שלא

לשמור שבת. המקום נמצא בכפר נוער בין שכונת הרביה לקטמון. ברור שהמצב היהודי שם, מחפיר. במשך מספר שנים חכך הרב חביב בדעתו כיצד לפעול במקום, משום שהמקום במהותו היה סמל של ניכור ליהדות. באחת השבתות קרא כתבה ב'בית משיח' על אודות ביאור המושג 'נגמרה עבודת הבירורים', וזה נתן לו כוח לעשות מעשה.

"בתחילה הפעילות נעשתה במחותרת", מספר הרב חביב. "שומרי המתחם לא אפשרו לנו להיכנס. בשלב מסוים הגיע לשם שומר, יהודי שומר תורה ומצוות שהבין את החשיבות של פעילותנו והוא העלים עין. נכנסנו לחדרי החניכים ודיברנו על ליבם בענייני יהדות. בפגישות הראשונות היו מגיעים רק מעט צעירים, אך במשך הזמן הגיעו עוד ועוד, וכך התפתחו שיחות מעמיקות על אמונה והשקפה.

"בשיא ההתפתחות, כאשר כבר רקמנו קשרים אמיצים, הנהלה עלתה על פעילותנו והמדריכים התבקשו להפסיק זאת מיד. לא פעם הוצאנו מהמוסד בבושת פנים. באחד הפעמים אף הזמינו לנו משטרה. נוצר מתח גדול. לי כאב לראות נערים שהגיעו מבתים מסורתיים, 'חמים' ליהדות, מרוחקים בכוח מעולמה של תורה ומסורת. כשטחתי את מחשבותיי בכיוון בפני אחד המדריכים, הוא הציע לפנות בפנייה רשמית אל 'הסוכנות היהודית' ולבקש מהם היתר מיוחד. מובן שבקשותיי לא נענו.

"באחד הימים כבר הרגשתי שאני לא יכולתי יותר, והתפרצתי אל חדרו של מנהל המוסד, דני חיים. הוא היה מופתע ושאל למעשיי. בהרבה אומץ ומתוך אהבת ישראל, הסברתי לו שאנחנו מגיעים למוסד רק עם כוונות טובות. הבאתי איתי אלבום תמונות של בני שהיה בשליחות ב'פונה' שבהודו. 'אני לא יודע מה אתה חושב, אבל תראה את האווירה, ותראה איזה אהבה וחיבור יש בין הצעירים לבין חסידי חב"ד. אני מאוד מעריך את העבודה שלך ואתה חייב להעריך את העבודה שלנו שנעשית בהתנדבות מוחלטת, במטרה לשמור על הגחלת היהודית'.

"פתאום הוא חיך. 'שמעי, אמר לי, 'אם אתה חב"דניק, אזי אספר לך סיפור שקרה עמי. פעם הייתי עם קבוצה בבולוניה שבאיטליה. היה זה יום שישי, כשעה לפני שבת, הסתובבנו בעיר ולא ידעו איפה נעשה את השבת. לפתע ראינו את השליח בעיר הרב בורנשטיין, וזה הזמין מיד את כל הקבוצה לבית חב"ד. זו הייתה שבת שלא תשכח ממני לעולמים. התפעלתי מאוד מהעדינות ומטוב

משתתפים רבים בהתוועדות חסידית בשפה הצרפתית

גם בני ישיבות וחסידים פולין מצטרפים להתוועדויות בבית חב"ד לדוברי צרפתית

פ עילות נוספת מתקיימת עם בני נוער. כשהרב חביב מגיע לספר על הפעילות הזאת, הוא מתרגש. "זה פשוט מהפכה", הוא אומר, "מהפכה בכוחו של המשלח".

מתברר כי צעירים רבים שמגיעים לארץ ישראל מצרפת וממדינות שונות באירופה שדוברים צרפתית, נקלטים במוסדות חינוך של הסוכנות היהודית שם לא מחנכים ברוח של תורה ומצוות. בעבר היו שני מוסדות שונים, האחד ברוח דתית והשני לא.

לפני כמה שנים נסגר בית הספר הדתי ונשאר רק הלא-דתית עם אופציה למי שרוצה

בתמונה שפורסמה בעלון. לתומם חשבו שאני הוא הרבי מליובאוויטש. מובן כי מיד העמדתי אותם על טעותם, ומכאן התפתחה שיחה ארוכה במהלכה גוללתי בפניהם על אודות מוסד השליחות של הרבי. הם היו נפעמים. בפעם הראשונה בחייהם נחשפו למשהו מיוחד. הוא התגלה כאינטלקטואל גדול, והשיחה נמשכה זמן רב. מאוחר יותר, לאחר שהחל להשתתף במתכונת השיעורים, הפך להיות חסיד חב"ד אמיתי. אני זוכר שבאחד הפעמים אמר לי 'אם אני מתקרב, אני רוצה להתקרב לשיא'."

שיירת משיח מפיצה את המסר של הרבי מלך המשיח על הגאולה הקרבה

הרב חביב (במרכז) עם קבוצת צעירים לאחר שבת גיבוש מיוחדת

המעמד היה משהו מיוחד במינו – כחמישים נערים ונערות ישבו מכונסים בתוך עצמם וכתבו את מכתביהם ברצינות רבה. באותו לילה כולם קיבלו תשובות ברורות על שאלותיהם. אני הייתי 'בעננים'. אמרתי לעצמי, כל הזמן אני נותן להם שיעורים באמונה ובהתקשרות, וכעת הם אלו שמלמדים אותי שיעור בהתקשרות לרבי...

"למעשה, מאז החלה הפעילות שלנו לקרום עור וגידים בתוככי המוסד, ללא כל הפרעה מצוות ההדרכה. מסרנו שם שיעורים בחסידות ובגמרא, קיימנו שם התוועדויות ופעילויות בעלי תוכן יהודי שורשי במועדי ישראל ובימי חב"ד. היום יש שם בית כנסת שהמניין בו מורכב אך ורק מתלמידי המוסד שהתקרבו ליהדות. קרוב לעשרים חבריה שסיימו את המוסד, המשיכו את לימודיהם בישיבות הקדושות. מספר בחורים הלכו

ארגנתי תוכנית מרתקת, מהתוועדויות אצלנו ועד לסיור בעיר העתיקה ובסמטאות ירושלים לצד הסברים מאלפים. כמה בנות מהסמינר שלנו היו אחראיות על קבוצת הבנות, וכמה מהבחורים ב'תורת אמת' היו אחראים על הבנים. רק ביום שישי הבנתי שלא מדובר בכמה תלמידים, אלא רוב רובו של המוסד... התפילות בכותל וההתוועדויות בכלל 'צמח צדק' היו בהצלחה למעלה מהמשוער.

לבו של הרב בורנשטיין שבהתראה של שעה אירח את כולם, סיפר המנהל, וסיים: 'אם אלו האידיאליים שאתה מייצג – אני בהחלט מרשה לך לפעול פה!...'!

"כשיצאתי מהמשרד, עמדתי תוהה ומשתומם עוד דקות ארוכות. זה הדבר האחרון שציפיתי שיקרה... בשבת הראשונה לאחר אותה פגישה, התכוון המוסד לקחת את תלמידיו לטיול בעין גדי, ואני הורשיתי לקחת אלי לשבת את אלו שלא ירצו לנסוע.

שלום-בית ולעיתים בנושא חינוכם של הילדים שהמעבר אל ארץ אחרת לוקח אותם למחוזות לא טובים. לאחר שנוצר קשר אמיץ, מתפתחים שיעורי תורה.

"הפעילות במרכזי הקליטה כרוכה במאמץ כביר, משום שקשה לאתר את המשפחות הצרפתיות בתוך מרכזי הקליטה", אומר הרב חביב. "גם הסוכנות היהודית לא תמיד רואה בעין יפה את התערבותנו בנעשה שם. לא פעם אמרו לנו בגלוי 'אנו פוחדים שתשפיעו על העולים בעניינים של אידישקייט'. אבל תמיד אנו מוצאים תחבולה או אמתלה להיכנס.

"לא פעם אנו עוברים דלת אחר דלת ושואלים לגבי זהות הנמצאים בו. כאשר נודע לנו על קבוצת עולים מצרפת שצריכה להגיע ארצה, אנו מגיעים מיד עם קפה ועוגה, ומיד כשהם יוצאים מהאוטובוסים אנו מציעים להם את התקריב ורוקמים אתם קשר ראשוני. לרבים מהם היה קשר עם חב"ד בצרפת, והם שמחים לפגוש בחב"ד גם בהגיעם לארץ ישראל.

"הפירות, כפי שאמרתי, הם רבים ואי אפשר לפרטם. ראשית, במרכזי הקליטה מתקיימים על בסיס יומי שיעורי תורה רבים. גם תלמידי ישיבת 'תורת אמת' מגיעים לעת מצוא כדי למסור שיעורים. ישנו מורה למתמטיקה בשם דוד חדידיה, בחור מלומד שסיים לימודים אוניברסליים להנדסה, אותו הכרנו במהלך הפעילות במגורי העולים; הוא לא היה שומר מצוות, וכשפגשנו אותו הוא היה שרוי בחיפוש עצמי עמוק. דיברתי עמו ארוכות וכיום הוא חסיד חב"ד לכל דבר, והוא בעצמו מוסר שיעורים בחומש ובהלכה במרכזי הקליטה ובבית הספר של הסוכנות. הוא עושה זאת בצורה יפה ומוצלחת."

האפשרות המיוחדת שיש בימים אלו, כאשר החושך יכסה ארץ, לשאול את הרבי באמצעות האיגרות קודשי ולזכות בתשובות ברורות, לא פסח גם על המתקרבים על ידי בית חב"ד לדוברי צרפתית. רבים פונים אל הרב חביב ומבקשים ליטול עצה וברכה. התשובות הברורות, לעיתים מדהימות גם את הרב חביב בעצמו, כפי שהוא מספר:

"פעם דיברנו עם תלמידי בית הספר של הסוכנות על האפשרות המיוחדת לכתוב לרבי מלך המשיח באמצעות האיגרות קודשי ולקבל תשובות. כשהתלמידים שמעו על כך, התלהבו מאוד. לכולם היו שאלות, הם צעירים בלי הורים בארץ ישראל, ורובם ככולם עדיין מנתבים את דרכם בתחומים

מספר הרב יצחק חביב: "היה זה כשאישי את עמדת התפילין בכותל, כשלפתע הגיעה לרחבה קבוצה של נוצרים פרוטסטנטים משוויץ, בלווי איש 'דתם'. היה זה יום חם והם נכנסו אל המנהרה הסמוכה. האזנתי ושמעתי כי הם מדברים בצרפתית על פעילות, בהביעם תמיהה. הפתעתי אותם בשפה הצרפתית שלי. לאחר מכן כולם המשיכו בסיוור המתוכנן, לבד מאחד מהם שהתקרב אלי. היה זה אדם כבן שבעים. הוא ביקש לשאול לפשר פעילותי.

"עניתי לו שבביבל בפרשת 'דברים' כתוב 'והיו לטוטפות בין עינך', והסברתי לו את מהות מצוות תפילין. הוא הוסיף לשאול מה הסוד שעומד מאחרי התפילין, בנמקו כי הוא אינו רוצה לקנטר אלא לדעת. הוא הוסיף כי תמיד הוא שומע בחדשות על הקונפליקט הישראלי-ערבי ותמיד הוא בצד של הישראלים, אפילו כשהוא פוגש את רב העיר, הוא אומר לו שלום. ו... אפילו הסבתא שלו מצד האימא הייתה יהודיה, אבל הוא עצמו לא יהודי, משום שאמו הייתה נוצרייה אדוקה.

"עצרתי את שטף דבריו והסברתי לו בהירות כי על פי הדת היהודית, גם הוא יהודי. החלטתי להכות בברזל בעודו חם.

"אתה כל כך אוהד יהדות, אמרתי לו, בא תניח תפילין. הוא נרתע מעט אך לבסוף הסכים. הוא ביקש ממני להתפלל עם התפילין והתניתי אתו בתנאי שיתפלל לאלוקי הסבתא שלו, והוא ענה 'ברוך'. במשך חצי שעה עמד עטור בתפילין והתפלל. לאחר מכן ניגש בסמוך לאבני הכותל, שם פרץ בבכי סוער. אפשר היה לראות במוחש כיצד הניצוץ היהודי שבו החל להאיר במלוא עוזו.

"לאחר כמחצית השעה חזר אל חבריו הנדהמים כשדמעות עדיין בעיניו. ביקשתי ממנו להעביר מכתב אל רב העיר בה הוא מתגורר, שם כתבתי בעברית על התגלית שלי...

"עד היום איני יודע את המשך הסיפור, ובעזרת ה' כשיבוא משיח אדע. דבר אחד אני בטוח, שהצלתי יהודי מדין יקרפתא דלא מנח תפילין."

ללמוד בישיבה בצפת, ואלו הפכו להיות חסידים לכל דבר. ישנם שכבר נישאו ומנהלים בבתיהם אורח חיים חרדי לגמרי. אין ספק שההצלחה בפעילות שם, גדולה ומבורכת.

"אחד המדריכים במקום, התנכל לנו בעבר עד כדי כך, שפעם אף הזמין משטרה... משיחה שערכתי עמו, הבנתי כי הוא מחזיק בדעות שמאלניות ואנטי דתיות מובהקות. המון צרות היו לנו ממנו. כיום הוא חסיד חב"ד אמיתי, חזר בתשובה ביחד עם רעייתו והפך להיות אחד הידידים הגדולים שיש שלנו, ומסייע רבות לפעילות..."

פעילות יפה נוספת שמוציאה פירות מבורכים, מתקיימת במרכזי הקליטה השונים בירושלים. המרכזים העיקריים נמצאים בתלפיות ובבקעה. פעילי בית חב"ד פוקדים אותם באופן שוטף, משוחחים עם העולים מצרפת בעניינים שונים שמטרידים אותם ומסייעים להם לעבור את חבלי הקליטה הראשונים בגשם וברוח. העזרה כאמור היא לא רק רוחנית, לעיתים מדובר במציאת עבודה,

"הנה דוגמה מה שיעור יכול לחולל", אומר הרב חביב. "לפני שש שנים פתחנו שיעור בפסגת זאב. השיעור היה לנשים ועסק בענייני משיח וגאולה. כל המשתתפות בשיעור, כעשר במספר, הגיעו מבתיים שאינם שומרי תורה ומצוות. היום, לאחר שש שנים, אני מביט לאחור וכולי השתוממות. כל אותן נשים הפכו להיות בעלות תשובה אמיתיות, חלקן אף הפכו להיות חסידות חב"ד והעבירו את בניהן למוסדות חב"ד

לחתונה צריך להיות עמוק יותר. נער אחד שאל האם לעשות עלייה לארץ ישראל או להישאר כתייר, והרבי ענה – לא חשוב איפה גרים, העיקר לשמור על תורה ומצוות, ולא להיסחף אחרי השפעות זרות. זו הייתה תשובה מדויקת בתכלית לאותו בחור שעוד בבלגיה נסחף אחרי בחורים עבריינים, וגם כאן בארץ ישראל החל להיגרר אחר חבורות רחוב”...

את הכתבה בחרנו לסיים באפיזודה קטנה שסיפר הרב **שניאור חביב**, מנהל הפעילות במוסדות חב”ד בירמת אביב, בנו של...

”צעירה שהגיעה מצרפת לארץ ישראל במטרה להתנדב באחד הקיבוצים, פגשה את אבא שלי ובעקבות זאת נכנסה ללמוד בסמינר שהיה פעיל באותן שנים. היום היא מתגוררת בצרפת ומנהלת בית נאמן בישראל. היא שומרת על קשר אתנו, וכל שאלה שיש לה בכל נושא, היא מפנה אליו. היא קוראת לאבא שלי 'אבא' ולאמא שלי 'אמא'. היא הפכה להיות חלק מהמשפחה – והיא רק דוגמה אחת מיני רבים, מיני כולם”.

כעבור ימים לא רבים, כתבנו בצוותא לרבי מה”מ על ההצעה לפעול רשמית בקרב יהודי צרפת בארץ, ותשובת הרבי הגיעה באמצעות הטלפון על-ידי הרב יהודה לייב גרונר: “שתהיה פעולה נמשכת ובהוספה”. לאחר התשובה של הרבי, החלה הפעילות לקרום עור וגידים

”אחת הבנות כתבה לרבי שהיא ביקרה אצל רופא, וזה אמר לה שרמת הסוכר שלה בדם גבוהה מאוד. היא הייתה נפחדת, והרבי ענה לה שאם היא תאכל בדיוק מה שהרופאים אומרים לאכול, היא תצא מזה ועליה לשכוח מהשלילה וכו’. נערה אחרת התלבטה אם להתחתן או לא כיוון שיש לה קשר עם מישהו. במכתב כתב הרבי לנערה כי הקשר שלה עם פלוני, הוא אינו רציני, וקשר

שונים בחייהם. לא פלא שכל כך התלהבו. פה אחד ביקשו ממני להביא כמה ספרים למוסד בפגישה הבאה כי הם מעוניינים לכתוב.

”אומר את האמת, מאוד פחדתי. זה היה ניראה לי כמו הצגה גדולה שעומדת לעלות על הבימה למבחן. כידוע, לא תמיד הרבי משיב, כמאז ומקדם, ואני פחדתי שהם יתאכזבו או שהתשובות לא יספקו את כולם. חששתי שהעבודה הרבה עד כה תרד לטמיון. משום כך דחיתי את הנושא מפעם לפעם, אך אלו דחקו בי.

”באחד הפעמים אמר אחד מהם בצורה גלויה – ‘אם אתה מתחמק, כנראה שיש לך ממה לפחד’. בשלב זה כבר לא יכולתי לדחות עוד את הנושא, ובפגישה הבאה הבאתי עמי כמה כרכי ‘אגרות קודש’. המעמד היה משהו מיוחד במינו – כחמישים נערים ונערות ישבו מכוונסים בתוך עצמם וכתבו את מכתביהם ברצינות רבה. באותו לילה כולם קיבלו תשובות ברורות על שאלותיהם. אני הייתי ‘עבננים’. אמרתי לעצמי, כל הזמן אני נותן להם שיעורים באמונה ובהתקשרות, וכעת הם אלו שמלמדים אותי שיעור בהתקשרות לרבי...”

רוצה לקלוע ?

אנו נבנה לך פרסום ו עיצוב שיקלע בול למטרה...

יובל קולטון 054-4230770

מכללת "בית רבקה"
המרכז ללימודי המשך והשתלמויות

נפתח הרשמה
למקצוע המבוקש ביותר במערכות החינוך
מאבחנות דיסקטיות

התכנית חכשיר מורחב לאבחון דיסקטי של תלמידים לקויי למידה לחכנון וביצוע חכניות התערבות.

חנאי קבלה:
חומר ראשון / דרוג שכר אקוילנטי לחואר ראשון מורות לחרמ או יעוץ חינוכי ניסיון בהוראה של חמש שנים לפחות עמידה בוועדת קבלה
החכנית מקנה חנייה הסככה של מורה ומאבחנות דיסקטיות מטעם משרד החיך

לפרטים והרשמה - מירי 03-9602352

חב"ד בשואה

60 שנה לסיום המלחמה

סיפורו של בית הכנסת הוא סיפורה של הקהילה

בית הכנסת "מצ'נאסקי שול" היווה את המוקד לחסידי ליובאוויטש שהתגוררו בחרקוב האוקראינית. בית כנסת זה, הראשון בעיר, נבנה על ידי הקומוניסטים, ובו התפללו בנוסח חב"ד. בו התפלל אדמו"ר הרש"ב ולשם התאספו חשובי חסידי חב"ד לשמוע מאמר חסידות. גם ישיבת 'תומכי תמימים' שכנה בו. בית כנסת זה היה האחרון שנותר פתוח עד חנוכה תש"ב, או-אז גוועו בו למוות 400 יהודים שנכלאו במקום על ידי הנאצים. סיפור צמיחתה והשמדתה של קהילת חב"ד בחרקוב

תל-פיות

הקהילה חסידית גדולה ונפלאה התגוררה בעיר חרקוב, אחת הערים הגדולות והמפורסמות באוקראינה. הקהילה בעיר לא הייתה היסטורית, שכן בימי הצאר הייתה העיר מחוץ ליתחום המושב, כלומר, ליהודים היה אסור לגור בה ללא רשיון מיוחד. רשיונות כאלו ניתנו לסוחרים, בעלי מקצוע מיוחדים וכן לקנטוניסטים (ילדים יהודיים שנחטפו בזמן הצאר ניקולאי הראשון, ושירתו בצבא בעל כורחם במשך 25 שנים רצופות). אלה למעשה הרכיבו את הקהילה באותה תקופה.

החיים היהודיים סובבו תמיד סביב בית הכנסת העתיק ביותר בחרקוב – "מצניאסקי שול" – שנבנה ככל הנראה על ידי הקנטוניסטים בסמוך לנהר "חרקוב". מתחת לבית הכנסת נבנה מקווה.

בית הכנסת היה בן שתי קומות. בקומה העליונה היה אולם גדול שהכיל כמאתיים מתפללים, ובנוסף לו, עזרת נשים רחבת ידיים. לצדם היו שני חדרים קטנים יותר שכונו "חב"דניצעס". בבית כנסת זה התפללו כל השנים בנוסח חב"ד.

בקומה הראשונה של המבנה, היה בית כנסת קטן ובו התפללו כחמישים איש, ולו גם עזרת נשים לא גדולה. נוסח התפילה היה אשכנזי. בצד בית כנסת זה שכן המקווה.

בית הכנסת היה פתוח לרווחה יומם והלילה. התקיימו בו מניינים בזה אחר זה ללא הפסקה. ראשוני היהודים הגיעו אליו עוד קודם שהאיר הבוקר, ללמוד או לקרוא תהילים, ומשהאיר החלו מנייני תפילה שהסתיימו רק בשעת לילה מאוחרת.

עם השנים בנתה ממשלת רוסיה, מסילות ברזל שחיברו את חרקוב עם אודסה, עם חצי האי קרים, רוסטוב וכן עם ערי קווקז. בעקבות זאת הפכה חרקוב להתפתח כעיר מסחר, ועד מהרה הפכה לעיר מרכזית ודומיננטית.

בד בבד, נתרבו היהודים שבאו למקום בהיתרים מיוחדים, ביניהם יהודים מערי אוקראינה השונות, רובם חסידים מחסידויות שונות, מליטא, מגרמניה ועוד. רבים מהם עשו חיל וגם היו לעשירים גדולים. הם בנו לעצמם בית כנסת לאחר שבית הכנסת הקטן היה צר מלהכיל. את בית הכנסת בנו ברחוב מארדונינעווע, וקיבלו עליהם לדיין ומגיד שיעור את הרב פסח סאקולסקי. הרב סאקולסקי מוצאו מגוע

בית הכנסת בו התפלל הרב תומרקין. בשנים האחרונות הוחזר בית הכנסת לחב"ד בזכות פועלו של הרב משה מוסקוביץ, שליח הרבי ורבה של חרקוב

רחוב מרכזי בחרקוב

הרב אהרון תומארקין ע"ה, רב הקהילה

חב"ד, אך הוא עצמו התחנך בישיבות "אשכנזיות".

עם הזמן נבנו בתי כנסת נוספים, עד שהיו בה חמישה-עשר בתי כנסת שמלאו במתפללים.

הרבי הרש"ב מבקר בחרקוב

אדמו"ר הרש"ב ביקר בחרקוב כמה פעמים, מהם לצורכי הכלל ופעמים לצורכי רפואה. אחד המסעות היותר מתועדים, הוא

בודדים, ליותר מעשרים וחמש אלף נפש! לא פלא אפוא, שחמישה-עשר בתי הכנסת של חרקוב היו צרים מהכיל את היהודים הרבים שהגיעו אליהם. בעקבות זאת נוסדו מניינים בכל קצווי העיר, ואף על פי כן, לא היה מספיק מקום לכל היהודים בכדי להתפלל. באותם ימים נבנו שני בתי כנסת נוספים, האחד בנוסח חב"ד שנקרא: "סינעלניקאוור שול", והשני בנוסח ספרד: "צבטרסקי שול".

"נהיה מקושרים כולנו יחדיו"

לאחר הסתלקות אדמו"ר הרש"ב ביום ב' בניסן תר"פ, השתרר עצב עמוק בקהילת ליובאוויטש בחרקוב. באסיפה שהתקיימה כשבועיים לאחר מכן, חתמו למעלה מארבעים חסידים על כתב התקשרות:

"...אנחנו החותמים מטה בהתאסף חסידי ליובאוויטש יחד, ישבנו גם בינינו בכי מר אשר בעוונותינו הרבים חשכה לנו השמש בצהריים, אראלים ניצחו את המצוקים ונגזו ארון הקודש, הוסר עטרת תפארת ראשנו...

"... לכן למען שלא ייהרס חס ושלום הבנין אשר בנה כ"ק אדמו"ר, ולמען שלא יחרב ויבש חס ושלומו הנהר היוצא מעדן כו', מפילים אנחנו תחינתנו לפני כ"ק שליט"א לקבל על עצמו עול הנשיאות, ומכתירים אנחנו החתומים מטה את כ"ק בכתר כהונה וכתר תורה..."

"... וכל אנ"ש ינהרו אל כ"ק שליט"א מכל אתר ואתר ונהיה מקושרים כולנו יחדיו בחבלי עבותות אהבה כמקדם, אשר זה היה רצון כ"ק אביו אדמו"ר להתאגד ולהתאחד כולנו יחדיו, ואז יבנה בית חיינו..."

בראש החותמים היה הרב שמואל בזפלוב ואחריו עשרות מחסידי חב"ד שהתגוררו בחרקוב.

'תומכי תמימים' חרקוב

בימי המלחמה והמהפכה הקומוניסטית, עזבה ישיבת 'תומכי תמימים' את ליובאוויטש והחלה במסע נדודים ארוך ומייגע. אחת התחנות החשובות הייתה בחרקוב.

באותה תקופה שהתה בחרקוב אחת מקבוצות התמימים מליובאוויטש. אלו

בחרו בהרשימה נומר י"א

חודשים ספורים לפני פרוץ המהפיכה הקומוניסטית, נערכו בחירות לעיריית חרקוב. הרבי הרש"ב קרא להצביע למפלגת 'עדת ישראל' שסימנה י"א. להלן קטעים מאגרת הרבי הרש"ב מ"ה תמוז תרע"ז לגבירים והנכבדים בחרקוב:

"אגודת 'עדת ישראל' במחנם, הנבנית על יסודי האמונה הנקיה והטהורה, על יסודי התורה הקדושה, העמידה רשימה מיוחדת המסומנת בנו' [נומר – ברוסית – מספר] י"א, כל אשר אמנותינו הטהורה ותורתנו הקדושה וכל הקדוש לישראל יקר בעינינו, צריך לחזק את ידי האגודה הזאת, ולתמוך את הרשימה נו' י"א... התאחדו והתאגדו באגודת 'עדת ישראל', ובחרו בהרשימה נו' י"א, ובעזרתו יתברך תעשו חיל..."

(אגרות אדמו"ר הרש"ב חלק ב' עמוד תתנו תתנז)

ימה רבו מעשיך'.

אדמו"ר הר"י"צ עצמו הוסיף וביקר בחרקוב בשנים יותר מאוחרות, כפי שמסופר בספר השיחות תש"א: "בשנות תרע"ז-תרע"ח נטל חלק בראש אסיפות הרבנים והעסקנים שהתקיימו במוסקבה וחרקוב".

התרחבות של הקהילה

בימי מלחמת העולם הראשונה הורה שר הצבא של רוסיה, ניקולאי ניקולייביטש, שכל היהודים הנמצאים באזורי המלחמה, יגורשו ממקום מושבם, וזאת מחשש שמא ישתפו פעולה עם האויב.

קבוצת רבנים, ובראשם הרבי הרש"ב, הבינו כי כעת לא יהיה די מקום לאכלס את היהודים, שגם כך סבלו מגזירות 'תחום המושב'. הם החלו אפוא לפעול ב"חלונות הגבוהים" עד שהביאו לביטול גזירת תחום המושב בכל רחבי רוסיה. בעקבות כך, פליטים יהודים רבים מליטא ופולין התיישבו בחרקוב ובסביבותיה. מספר היהודים בחרקוב גדל תוך זמן קצר, מאלפים

מסע יאלטה. אדמו"ר הרש"ב נסע אז ליאלטה שבחצי האי קרים לצרכי רפואה. איליו התלווה בנו יחידו, אדמו"ר הר"י"צ שהיה ילד כבן שש. בדרכו ליאלטה התעכב הרש"ב בחרקוב כשבועיים ימים לצורכי בדיקות רפואיות, ובשובו התעכב שוב שלושה שבועות נוספים, לבקשת החסידים שהתגוררו בעיר, כפי המסופר בקונטרס 'חנוך לנער':

"מלאכות חסידי רוסיה הדרומית באה ליאלטה בבקשה, אשר בחזירתו לביתו יתעכב בעיר חרקוב, למען יוכלו חסידי גליל ההוא לבקרו ולשמעו דא"ח מפיו. כ"ק אדמו"ר נ"ע נענה לבקשתם ובדרכו מיאלטה מתעכב כשלושה שבועות בחרקוב".

בין השאר ערך הרבי התועדות לכבוד ל"ג בעומר במעמד חשובי רבני חב"ד באוקראינה. המחזה זה נחקק אצל הרבי הר"י"צ יותר מכל. חשובי החסידים התאספו ב"מצ'נאסקי שול" כדי לשמוע דברי חסידות מאדמו"ר הרש"ב. את הכבוד הגדול שנתנו חשובי החסידים לאדמו"ר הרש"ב בסעודת ל"ג בעומר, תיאר אדמו"ר הר"י"צ בכמה הזדמנויות, ובאחת מהן בהתועדות כ' כסלו תרצ"ד סיפר:

"בחרקוב ראיתי פעם ראשונה בחיי, התכנסות של גדולי החסידים המפורסמים, כמו החסיד ר' חיים דוב ווילנסקי (קרעמניצ'וק) החסיד הר"ר דובער קוואניקוב (יקטרינוסלב), החסיד הר"ר דוד צבי חן (צירינגוב), החסיד הר"ר יעקב מרדכי בזפלוב (פולטבה), ועוד מספר גדול של רבנים וחסידים גבירים ואנשי שם, וכל זה פעל עלי רושם חזק. ביחוד עשה עלי רושם אדיר, ההתבטלות העמוקה והדרת הכבוד של זקני הרבנים והחסידים כלפי אבי.

"בעומק מוחי הילדותי נחקה כל תנועה מהחסידים הגדולים והכבוד הגדול שהאצילו לאבי, רבה של חרקוב הרב ר' יחזקאל ארלוזורוב ואחיו רבה המפורסם של ראמען הרב ר' אליעזר.

"ביום ל"ג בעומר נערכה סעודה, שבה התאספו הרבנים המפורסמים האמורים והמון רב של חסידים, החדר היה מלא על כל גדותיו. אני טיפסתי על מזנון שעמד בצדי החדר וראיתי שכולם עומדים צפופים ברגש של דרך ארץ עמוק, ושרים בפנים קורנות ובהתלהבות ניוונים חסידיים לבביים. לפתע הושלך הס ואבי החל לומר מאמר חסידות".

בשבועות בהן שהה אדמו"ר הרש"ב בחרקוב, הוא התפלל בבית הכנסת העתיק "מצ'נאסקי שול", שם אמר שני מאמרי חסידות: ד"ה 'נהנה אנוכי שולח לכם', וד"ה

הגן על הישיבה. הרב בנציון שם טוב

הרב יהודה חסריק שיחי

הרב שמואל בזפלוב הי"ד, משפיע הקהילה

וקבוצת תלמידים משם הגיעה ללמוד בחרקוב. גם הפעם ישבו ולמדו בבית כנסת "מצניאסקי שול". כאשר נסגרה הישיבה ברוסטוב, קיץ תרפ"ד, עברו תלמידים נוספים לחרקוב. בעקבות זאת, הישיבות בחרקוב ובנעוול נחשבו למרכזיות.

על התרחבות הישיבה מספר הרב מיכאל יהודה לייב הכהן בזיכרונותיו:

"בקיץ תרפ"ה באה כיתה שלימה מקרמנציוג מהמחלקה של יתומכי תמימים שהיתה שם בניהולו של החסיד הרב ישראל נח בליניצקי, והמשיג שם ר' יחזקאל הימלשטיין. אינני זוכר שמות כולם רק אלו: יעקב גורקאו, אשר קרביצקי, איסר קלובגאנט, ברוך שיפרין, מנחם מנדל פוטרפס, אבא פליסקין, זלמן סרברניסקי, לייב ניישולער, יעקב שפרלין, אהרן יוסף בליניצקי, ואחיו מנדל בליניצקי. ועוד".

ראשי הישיבה באותם ימים היו מהאריות שבחבורה: הרה"ח ר' חאציע פייגין היה המשגיח, והמשפיע ר' ניסן נעמנוב (שהיה אז תמים בשנות העשרים המוקדמות) סייע לר' חאציע בפיקוח על סדרי הישיבה. בתקופה יותר מאוחרת, התווסף לצוות הישיבה הרה"ח ר' שניאור זלמן אלפרט המכונה ר' זלמן קורניצער – הוא כיהן כמשגיח לנגלה, ואילו ר' חאציע ור' ניסן כמשגיחים לחסידות.

החסיד שעמד נחוש מול 'ערקס'

בחורף תרפ"ז, עברו התלמידים

סמוך לתלמוד תורה, שכן בית אבות, ובו שהה החסיד ר' חיים פוטרפס. כאשר התמימים 'גילו' אותו שם, החלו לבקרו בתכיפות. על כך מספר הרב יהודה חסריק: "נתוודע לנו ששם נמצא החסיד הרב חיים פוטרפס ע"ה זקנו של המשפיע הרה"ח ר' מענדל פוטרפס. הרבינו לבקרו והרבה סיפורים הוא סיפר, מה שידע וראה בעצמו.

"ר' חיים היה חסיד של אדמו"ר המהר"ש, והיה בקי בזוהר וספרי חסידות. בדרך כלל שיחותיו היו אודות פירוש הזוהר על פסוקים בתורה, וכיצד אפשר להבין מושגים רבים בחסידות על ידי ספר הזוהר. חבל שאיני זוכר דבר ממה שסיפר וביאר. ר' חיים נפטר בחרקוב".

כאמור, קבוצת התלמידים התעכבה בחרקוב בגלל מאורעות המלחמה, אולם מיד לאחר מכן הייתה הקבוצה צריכה להמשיך בדרכה. אנ"ש שהתגוררו בעיר חפצו בכל מאודם שהקבוצה תישאר בעיר, והם שיגרו משלחת שהגישה בקשה ברוח זו לנשיא הישיבה אדמו"ר הרש"ב. אנ"ש אף התחייבו לדאוג לכל מחסורם של התמימים. בנושא זה נערכה התכתבות בין הרש"ב ששהה במעיינות המרפא בסלאווינסק ובין בנו אדמו"ר הרש"ב ששהה ברוסטוב.

אדמו"ר הרש"ב קיבל את בקשתם, וכך הורה לבנו במכתב כי צריך להשאיר שבעה בחורים בחרקוב, "ותכתוב אודות זה לר' שילם [קורטין] או לר' יעקב ברוך [קרטיק] יחי".

התמימים נשארו בחרקוב עד סוף קיץ תרע"ח, או אז שבו לקרמנציוג. בקיץ תרפ"ג נסגרה הישיבה בפולטבה,

הצטרפו לסניף של יתומכי תמימים שהיה קיים במקום משנת תרע"ו. התמימים היו בדרכם לקרמנציוג אך בגלל המלחמות בדרך והסכנות האורבות, נותרו ללמוד בחרקוב. הלימודים התקיימו בעזרת נשים של בית הכנסת "מצניאסקי שול" ובבית הכנסת הקטן שבקומה הראשונה.

בין התלמידים היה הגאון הרב זלמן שמעון דבורקין ע"ה אחד מתלמידי הישיבה ולימים רבה של קראון הייטס, והוא סיפר:

"בחרקוב נאלצנו להישאר כי הדרכים היו משובשות. למדנו שם בהתמדה לפי ערך. ולמשיג מינינו את אחד התלמידים המבוגרים בין בחורים, התמים ברוך פרידמן הנקרא 'ברוך פוילישערי הי"ד [מי שנתמנה לאחר שנים כמשפיע בתומכי-תמימים בוורשה].

"חרקוב היתה עיר מליאה גויים ומעט יהודים בה. יזכר לטוב החסיד ר' יעקב אויצסקר, אחד מאנ"ש שהיה איש אמיד ודאג לצרכי הישיבה באש"ל.

"מקום הלינה והמטבח ניתנו לנו באחד מבנייני התלמוד תורה שבעיר אשר נבנה מלפני שנים על ידי העשיר בואס. הוא בנה בתים לתפארת בכל המדינה. הוא גם בנה ארבעה בניינים לתלמוד תורה, אשר בזמן בואנו היו שייכים לרשות הקהילה ובהמצות והשתדלות ר' יעקב הנ"ל קבלנו כמה מהבניינים.

"הטבחית היתה אמו של התלמיד חיים מאיר ליס. ור' יעקב הנ"ל דאג לצורכי אוכל וכיוצא בזה.

"בסוף חודשי הקיץ [תרע"ח] בא גם המשגיח ר' שילם [קורטין] ובני ביתו לחרקוב".

בין החסידים שנהרגו בחרקוב היו ר' משה מאיר מרקוביץ ור' חיים אברמוב:

הרה"ח ר' משה מאיר מרקוביץ – בימי השואה הוא כבר עבר את גיל הגבורות. הוא היה גביר שהקדיש עצמו למען הכלל, נדיב גדול ועסקן חשוב. הוא הסכים להתמנות לראש הקהילה היהודית בחרקוב, בשנות הקומוניזם, למרות הקשיים הכרוכים בכך. הוא היה הנציג מול הקומוניסטים שבאו אליו בתאונות שונות לגבי דברים שלא נעשו כחוק. כמה פעמים רצו לסגור את בית הכנסת "מצינאסקי שול" אך הוא הגן עליו ועל ישיבת 'תומכי תמימים' שהתארח בו.

למרות היותו גביר וראש הקהילה, לקח על עצמו לטפל בספרי בית הכנסת "מצינאסקי שול". בבית כנסת היו ספרים רבים, והוא היה דואג לסדר כל ספר במקומו, סייע לכל אחד למצוא כל ספר שביקש, ואף היה מבקש שיחזירו כל ספר למקומו.

היה מקושר לרבותינו נשיאינו. בילדותו ראה את אדמו"ר הצמח צדק, והיה מקושר בלב ונפש לאדמו"ר המהר"ש, אדמו"ר הרשב"י ואדמו"ר הריי"צ. הוא היה ידיד נפשם של כל אחד מחסידי חב"ד בחרקוב, ופעל ועשה רבות בשביל כולם.

בשעת הבריחה הגדולה, היה חולה אנוש ולא היה ביכולתו לעזוב את העיר. הוא נשאר ונהרג. הי"ד.

הרה"ח ר' מנחם מענדל אברמוב – נולד בקרעמנצ'יג. הוא היה איש של בתי הכנסת. כל ימיו עסק בשמירה ואחזקת עשרות בתי הכנסת שהיו קיימים בקרעמנצ'יג. לאחר פטירת רעייתו עבר לגור בחרקוב. בימי המנוסה הגדולה, החליט להישאר בעיר בכדי לשמור על בית הכנסת החב"די "מצינאסקי שול". "איך אעזוב את בית הכנסת ובו ספרי תורה רבים?" תמה.

כעבור זמן קצר כבשו הנאצים ימ"ש את חרקוב ור' מנחם מענדל ספה על קידוש השם. הי"ד.

המבוגרים עם הצוות הרוחני מחרקוב לנעול, ונותרו בה רק הצעירים. שנה לאחר מכן, חורף תרפ"ח, באו נציגי השלטונות לישיבה ועמם אחד מראשי הג.פ.א. שכונה "ערקס". רוב התמימים הספיקו להימלט על נפשם. אנשי המשטרה החשאית החליטו אפוא לנקוט בצעדי איום כנגד מארחיהם של התמימים.

בין ראשי הפועלים למען הישיבה היה הרה"ח ר' בנציון שם טוב, שהתגורר במשך זמן בעיר. הוא שהה בישיבה בזמן הביקור הבלתי צפוי, והוא לא נרתע. כאשר "ערקס" דרש מגבאי בית הכנסת, ר' מאיר משה מרקוביץ, את כתובות התמימים, פנה אליו ר' בנציון – למרות שהיה כבר "שרוף" בעיני השלטונות – ואמר לו: "אינך חייב להמציא לו כתובות".

כעבור שבועיים הוזמן החסיד הנועז לג.פ.א. ופסק דינו נחרץ: שלוש שנות גלות! על מקרה זה כתב אדמו"ר הריי"צ לפרופסור חבקין:

"בחרקוב קרה מקרה כזה: באחד מבתי הכנסת התקיים שיעור דת למבוגרים (למעלה מגיל 18), שלפי החוק הסובייטי מותר לעסוק בלימודי-דת, ואף על פי כן ביצעו נגדם פעולת כפייה, לא זו בלבד שיותר לא הרשו להם לעסוק בזה. אלא גם הלכו לאנשים שנתנו להם אכסניא ואסרו עליהם להניח לתלמידים לבתיהם בלילות, כדי להכריחם [את התלמידים] על ידי זה להתפנות משם" (אגרות אדמו"ר הריי"צ חלק ב' עמוד מא).

בעקבות כך, רוב התלמידים עזבו את חרקוב ועברו ללמוד בסניפים אחרים. רק מעטים נותרו ללמוד בעיר, עד קיץ תרפ"ט, או אז נסגרה הישיבה סופית. רק התלמודי תורה המשיכו לפעול על ידי ר' מרדכי אלינסון, כפי שמתאר הרה"ח ר' מאיר גורקאוו:

"הרה"ח ר' מרדכי אלינסון החזיק תלמוד תורה בחשאי, במספר מסוים של ילדים בני עניים וכלכלם בכל צורכיהם, כדי להשפיע על ההורים שיתרצו למסור ילדיהם על ידו והשגיח בעינא פקיאח על המלמדים ועל התלמידים ועל הלימודים שיהיו מסודרים כראוי ונכון. ויהיה על טהרת הוקדש. בתלמוד תורה הזה, למדו חומש עם רש"י נביאים ראשונים וקיצור שולחן ערוך.

"כל הפחדים והאיומים מאימת השלטונות, לבטל ולהשבית כל החיידרים מלימוד התורה, לא הפחידו אותו, ואז כגבור חלצו בגבורה של תורה להחזיקה ולקיימה שלא תשכח חס ושלום מפי זרע

ישראל".

בדו"ח של ועד הרבנים שייסד אדמו"ר הריי"צ, מדווח בשלהי שנת תרפ"ח, על מאתיים תלמידים שלומדים בחיידרים בחרקוב.

"אור נוגה יופיע במושבי תלמידנו"

הרב אהרן תומארקין ע"ה, כיהן במשך שנים כרב הקהילה החב"דית בחרקוב, לאחר שכבר כיהן כרב בכמה מקומות בברית המועצות. כמשפיע הקהילה כיהן הרב שמואל בזפלוב הי"ד, שמונה לתפקיד זה על ידי הרבי הריי"צ.

במכתבו אל הרה"ח ר' שמואל מיכל טריינין, מחודש שבט תרפ"א, מספר אדמו"ר הריי"צ על בוגרי 'תומכי תמימים' ליובאוויטש אשר בזכותם "אור נוגה יופיע במושבי תלמידנו".

"ולמופת יהיו אחינו ותלמידנו... הרב ר' אהרון שי' תומארקין בארקאו אשר לרגליו והשתתפות תלמידיו הרב ר' שמואל שי' בעזפאלאו, האירה בארקאו ופנים אחרת היתה לה בחייה הרוחניים, בכל הבתי כנסיות לומדים שיעורים ת"ל ובשבת קודש חוזרים דא"ח" (אגרות קודש הריי"צ חלק ט"ו עמוד לה).

הרה"ח יהודה חיטריק (חתנו של הרב תומארקין) מספר, כי גם בשנים מאוחרות יותר, היו כמה חסידים, והוא בתוכם, שמסרו שיעורי חסידות בבתי כנסת בחרקוב, הן החב"דיים והן כאלו שלא.

תקופה מסוימת התגורר בעיר, גם החסיד הנודע הרה"ח יצחק הורביץ, המכונה ר' איציה מתמיד. הוא הגיע לעיר בשנת תרפ"ט וכיהן כמשפיע לחסידי חב"ד בעיר. על כך מספר ר' יהודה חיטריק שהתגורר באותן שנים בחרקוב:

"ר' יצחק מתמיד, התאכסן אצל החסיד ר' מנחם מענדל דייטש. אצל ר' מנחם מענדל היה בבית מניין קבוע, ואנשי היבסקציה טענו שהיות שנתרבו המניינים, כעשרים או יותר, ואנשי המניינים עסוקים שם במסחר שחור כמו בזהב ודולרים – מסחר שאסור על פי חוקי הממשלה – על כן יתנו צו לסגור את המניינים ולאסרם באיסור חמור. ומי שלא ישמע בקול הצו, ייענש קשות.

"נסגרו אז כל המניינים, והם התקיימו רק בשבת קודש, וכמה מניינים התקיימו בחשאי גם בימות השבוע. ממילא נתרבו

הרב מיילך קפלן. רוגע בעת הפגזות

הרב מאיר גורקאוו

400 יהודים הורעבו למוות בבית הכנסת

לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה נמנו בחרקוב למעלה ממאה ושלושים אלף יהודים, כשישית מאוכלוסיית העיר.

בקיץ תש"א, כאשר הגרמנים החלו להתקרב לעיר, החלה מנוסה גדולה לכיוון אסיה התיכונה. רבים מחסידי חב"ד אף הם נמלטו לסמרקנד.

הרב נחום קפלן, משפיע קהילת חב"ד בלוד שהתגורר בילדותו בחרקוב, מספר על אפיזודה שסופרה במשפחתו:

"היה זה במוצאי שבת, אבא הרב אלימלך (מיילך) קפלן סיים לעשות הבדלה, ואז נשמע קול נפץ אדיר ואחריו רעש נורא. בניין רב-קומות שניצב ליד בתינו, קרס לחלוטין. אימא נבהלה עד עמקי נשמתה. היא לקחה אותי ואת אחי ברוך והכניסה אותנו מתחת לכרים וכסתות. אבל אבא היה רגוע, וניגן כהרגלו את הניגון 'המבדיל בין קודש לחול'. בראותו את אימא מבוהלת, אמר לה ברוגע כי הכל תלוי ברצון ה', ואם הוא רוצה שניוותר בחיים, הרי שכך יהיה.

"לאחר זמן אבא גוייס לצבא, בעוד שאימא ושני ילדיה הקטנים ברחו לסמרקנד. בנסי נסים הצליח אבא לברוח מהצבא ולהתאחד עמנו."

הרה"ח ר' ישראל לויין ע"ה והרה"ח ר' מיכאל טייטלבוים, היו באותם ימים אברכים צעירים שהתגוררו בעיר, וחוו את התקרבות החזית לביתם. על כך מספר ר' ישראל לויין:

ומיודעיו לפייסם ולרצותם. להשקיט ולהשתיק את המקטרגים והמשטינים על מקדש מעט הזה, כי אודות לאומנותו אשר היה מורה מומחה מובהק במשך שנים רבות, ללימוד הנהלת חשבונות, היו הרבה מהפקידים והשלישים תלמידיו. מפעם לפעם היו צריכים את עזרתו להיחלץ מבעיות בחישוב החשבונות הנצרכים להם, לכן הוא מצא חן בעיניהם למלא בקשתו."

הוא גם דאג לכסות את הוצאות בית הכנסת והמקווה. כיוון שלא רצה להכביד על המתפללים, שלא לגרום חס ושלום להמעטת המתפללים, נמנע היה מלבקש מהם תרומה כספית. מכיוון שבית הכנסת היה עתיק ביותר, רצו השלטונות להרוס את בית הכנסת בתואנה כי הבניין רעוע. ר' יהושע אליהו עמל אפוא לגייס מימון לשיפוצים על מנת שלא ייהרס.

המצב הלך והחמיר. השלטונות הדקו את רדיפותיהם כנגד החסידים. בערים רבות בוצעו גלי מעצרים כנגד חסידי חב"ד, דבר שכמעט לא היה בחרקוב.

בתשרי תרצ"ט הגיע לעיר 'מוסר' לבוש בבגדי חסיד. הוא ביקר בבית כמה מהחסידים שלא חשדו בו, ביניהם הרה"ח ר' מאיר גורקאוו, הרב אברהם ברוך פבזנר והרה"ח ר' נחום יצחק פינסון. 'המוסר' פגש בבוקר את ר' צמח גורביץ בעת שהגיע למקווה, והוא נעצר מיד.

במוצאי שושן פורים נעצרו שלושת החסידים אצלם ביקר. ארבעתם נשלחו לגלות. שניים מהם – ר' מאיר גורקאוו ור' צמח גורביץ – שבו מהגלות, והשניים האחרים – ר' אברהם ברוך פבזנר ור' נחום יצחק פינסון, נפטרו בהיותם בגלות. הי"ד.

המתפללים בבתי כנסת הגדולים, גם בבית הכנסת "מצ'נאסקי שול" נתרבו המתפללים, שם התפללו באותה תקופה גם ר' איציה מתמיד ור' מענדל דייטש."

ר' יהודה חיטריק העביר לר' איציה את שרביט מסירת השיעורים שלו, וזה האחרון החל להשפיע מחסידותו ומידיעותיו לחסידי חב"ד בחרקוב.

בתקופת החורף, מידי מוצאי שבת, היו החסידים עורכים סעודת מלווה מלכה בביתו של אחד האברכים, סעודה שהייתה בעצם התוועדות חסידית. בסעודה זו, היה ר' איציה מתוועד עם המשתתפים.

למרות השנים הבודדות בהן התגורר ר' איציה בחרקוב, השפעתו היתה גדולה.

מלחמה חשאית ועיקשת

במשך השנים סגרו הקומוניסטים את בתי הכנסת והמקוואות בעיר. בית הכנסת היחיד שנותר פתוח, הוא ה"מצ'נאסקי שול" – בית הכנסת הראשון. החסיד ר' יהושע אליהו וולוסוב שמר על בית הכנסת ועל המקווה שלצדו.

ר' יהושע אליהו נתן את תמצית דמו בשל כך. כל ימיו לא נח ולא שקט; תמיד היה טרוד ועסוק במצוות צדקה ובמעשים טובים. למרות שפרנסתו היתה בדוחק, הוא נתן צדקה ביד רחבה. לפרנסתו עבד כמורה לנהלת חשבונות ולרעייתו הייתה חנות קטנה בה מכרה מיני תופינים.

מספרים עליו, כי בעת שביקשו ממנו צדקה נחוזה, היה מרוקן את כיסו. בנוסף לכך היה מתגנב לחנות בשעה שזוגתו לא הייתה שם, ומרוקן את הקופה מבלי להשאיר פרוטה אחת...

אחת המצוות החשובות שעשה, היה החזקת בית הכנסת והמקווה שעל ידו. השלטונות הקומוניסטיים הותירו בדרך כלל בית כנסת אחד בכדי להראות לעולם כי הם מתירים את טקס התפילה. אולם מידי פעם הדיכויו הלך והעצים. השלטונות ניסו לסגור בתואנות שונות גם את בית הכנסת האחרון של חרקוב, אולם ר' יהושע אליהו במלחמה חשאית ועיקשת, הצליח לבטל את כל המזימות.

על פעולותיו המיוחדות סיפר הרה"ח ר' מאיר גורקאוו:

"תמיד היתה לו עבודה ויגיעה רבה במרוצה על הפקידים והשלישים, ממכיריו

הגטו

יהודי העיר הגיעו אפוא לבית החרושת לטרקטורים, שם הוכנסו לצריפים שלא היו בהם אף לא תנאים מינימליים. הצריפים היו ללא חלונות ודלתות, וכמובן חסרי חימום – כל זאת בתנאי החורף הקשים של שנת תש"ב, אחד החורפים הקשים ביותר שחוותה ברית המועצות.

בכל צריף נדחסו יהודים רבים בצפיפות איומה. נאסר להכניס להם מים או מזון. בלילות היה אסור לצאת מהצריפים. כתוצאה מכך, מאות נפטרו מקור, מחלות ומרעב.

שלושה שבועות אחרי הקמת הגטו הנורא הזה, הוחל בחיסול יהודי חרקוב. ביום הראשון נקראו 'מתנדבים' לנסיעה לעבודה בפולין ובערי אוקראינה. כשמונה-מאות איש התייצבו בתקווה לשפר את תנאי חייהם. אלו הובלו במשאיות לבורות שהוכנו בגיא דרוביצקי הסמוך ושם נרצחו. בימים שלאחר מכן הובלו היהודים במשאיות וברגל ואף הם נרצחו באותו גיא. חלקם נרצחו בריות, וחלקם במשאיות גז.

לפי עדות של קצין מודיעין של הארמיה השישית, הוא שמע מפי בלובל, המושל הצבאי בחרקוב, כי בעיר זו נרצחו 21,685 יהודים. מספר זה כולל את כל הנרצחים מראשית הכיבוש ועד טבת תש"ב, מועד חיסולם הסופי של יהודי העיר.

קרבות עזים ניטשו בחרקוב ובסביבותיה עד לשחרורה. תחילה הצליחו הרוסים לשחרר בי"א באדר ראשון תש"ג, אך לאחר מכן הצליחו הגרמנים לכבושה שוב עד השחרור השני ביום כ"ב במנחם אב תש"ג.

רוב יהודי חרקוב, ובהם חסידי חב"ד רבים, הצליחו בחסדי ה' להימלט למדינות אסיה התיכונה. רוב מוחלט של אלו שנותרו בעיר, הושמדו. רק יהודים מעטים שהתחבאו או שנעזרו בתושבים מקומיים, שרדו את התופת.

מקורות: "אגרות אדמו"ר הרש"י", "אגרות אדמו"ר הרייז"צ", "חנוך לער", "ליקוטי דיבורים", "שיחות הרבי הרייז"צ תשי"א", "תולדות אדמו"ר הרש"י", "תולדות אדמו"ר הרייז"צ", "רשימת דברים" (הרב יהודה חיטריק), "ליובאוויטש וחייליה", "ספר הזכרונות – דברי הימים", "תולדות חב"ד ברוסיה הסובייטית", "אורות באפילה", "ייהדות הדממה", "ייהדות ברוסיה הסובייטית", "יראת ה' אצרו", "בית משיח" כפר חב"ד", "יד ושם" וראיונות אישיים.

דרוביצקי יאר – קבר אחים ליהודי חרקוב

להוראות של מפקדת העורף של גיס דרום, החטופים נורו או נתלו.

בערב חנוכה, בו מתכוננים היהודים להאיר את חשכת הגלות, פורסמו מודעות בחתימת המושל הצבאי של העיר, בהן נצטוו היהודים להתרכז תוך יומיים בצריפים של בית החרושת לטרקטורים. צריפים אלו היו רחוקים מהעיר 12 ק"מ. בכדי להטיל אימה על היהודים ולא לצמח להתייצב, החליטו הנאצים להוציא להורג מיידית כמה מאות יהודים.

כארבע מאות יהודים הוכנסו בכוח לבית הכנסת החב"די "מצינאסקי שול". בית הכנסת נסגר ונגעל מבחוץ כשמסביבו חיילי הזונדרקומנדו שהשיגו שאף יהודי לא ימלט. הם לא הרשו להכניס אוכל, וגם חימום לא הופעל. הקור העז היה קשה ביותר, והיהודים שכבר כמה חודשים אכלו מנות-רעב, התמוטטו בזה אחר זה עד האחרון בהם.

בניין בית הכנסת כבר אינו, רק קיר אחד נותר ממנו ועליו הוצבה מציבה ובה עדות אילמת בשפה הרוסית למה שאירע במקום בו התפללו יהודים שנים רבות, במקום בו אמר הרבי הרש"י מאמרי חסידות ותלמידי התמימים למדו נגלה וחסידות:

"כאן, בבניין בית הכנסת לשעבר, ב 14-16 בדצמבר בשנת 1941, הנאצים-פאשיסטיים, הכובשים, כלאו למוות מתוך סבל מקור וערב 400 מיהודי חרקוב חולים, זקנים וילדים".

בשנים האחרונות הוצבה מציבה עם נוסח מעודכן בעברית וברוסית:

"בסוף דצמבר 1941 הושמדו כאן, בבית הכנסת, על ידי הצורך הנאצי למעלה מ-400 יהודים: זקנים, חולים וילדים".

"כשהתחילה המלחמה, רצינו אני ומיכאל להשתדל להשיג ניירות ולעזוב את חרקוב ולברוח, אבל לא שמעו לנו ואחר כך היה קשה. באו הימים הנוראים, אני ומיכאל והחסידי הזקן ר' אברהם קצנלסון החלטנו לחכות עד אחרי שבת בראשית, ולא לנסוע במשך חגי ושבטות חודש תשרי. כולם כבר נסעו ונשארו רק אנחנו, ועוד כאלו שמרוב התמרמרות על השלטון הקומוניסטי רצו להישאר אצל הגרמנים.

"הגרמנים הפציצו את חרקוב, ואני ומיכאל היינו בבית אחד, ונשותינו והבן שלי היו בבית אחר. בלילה הזה היתה הפגזה הכי גדולה. איפה שהיינו היה בית גבוה, וחציו קרס. זרם החשמל פסק לפתע. בלילה שמענו כיצד מקבצים הרוגים.

"באמצע ההפצצות כתבנו פ"נ לרבי. כשנגמרו ההפצצות יצאנו והלכנו לראות האם משפחתנו עודנה בחיים. קראנו להם בשמם, והנה ברוך השם חיים.

"אחרי שבת בראשית החלטנו, על פי דרישת זוגתי איטא דבורה, לנסוע מחרקוב, וגם הרה"ח ר' אברהם נסע עמנו..."

ימים ספורים לאחר מכן, ביום חמישי, ב' במר-חשוון תש"ב, כבשו הנאצים ימ"ש את חרקוב, ושיכנו בה את מטה הארמיה השישית של הצבא הגרמני. מאז הפכה העיר להיות נתונה לממשל צבאי עד סיום המלחמה.

כעבור עשרה ימים הודיע הממשל הצבאי על חלוקת מנות מזון דלות לאזרחי חרקוב. ליהודים הוקצב רק ארבעים אחוז מהמנות שהוקצבו לכל תושבי העיר. כל אחד מהאזרחים היה זכאי ל-150 גרם ליום, ואילו ליהודים 60 גרם בלבד.

מידי יום נלקחו נחטפו אזרחים ברחובה של עיר, רובם היו יהודים, ובהתאם

מטה משיח בארץ הקודש

שע"י "אגודת חסידי חב"ד באה"ק בנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א"

ואלה יעמדו על הברכה

כל העוסקים בצרכי ציבור באמונה שליט"א, שעמלו ופעלו בכל מרצם ומאודם למען הצלחת ה"שבת שכולה משיח" ה'תשס"ז - מלון 'פרדייז' נגב באר-שבע - במטרה להביא להתגלותו המלאה והמיידית של כ"ק אד"ש מלך-המשיח תכף ומיד ממש.

הרה"ח ר' **שלום בער דרייזין**

הרה"ח ר' **מנחם מענדל שגלוב** הרה"ח ר' **נפתלי הערץ אסטולין**

הרה"ח ר' **יוסף עמר** הרה"ח ר' **מרדכי ענתי** הרה"ח ר' **אפרים זיסק** הרה"ח ר' **ראובן שאער**

הרה"ח ר' **שלום דובער קלמנסון**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ סינסנטי, אוהיו - אורח השבת

וכל המשפיעים והרבנים שהשתתפו בתוכניות השבת.

הרה"ג הרב **יהודה דרעי** - רב העיר וראב"ד באר שבע

הרה"ח ר' **דניאל גורדון** הרה"ח ר' **מ"מ בורגן** הרה"ח ר' **שניאור עקיבא** הרה"ח ר' **מנחם עקיבא**
הגב' **חנה סגל**

חברי מועצת העיר באר-שבע: ר' **גבי ממון**, ור' **עופר כרדי**

הגב' **עליזה ביטון** - מנהלת מחלקת תרבות תורנית ר' **ישי אביטל** - מנכ"ל קרן באר-שבע

קר' **יצחק דהן** - ראש מוסדות 'לב מנחם'

הדרכה - **בנים**: הרה"ת ר' **לוי נחשון**, התמימים: איסר שפרינגר, אהליהב אבוטבול, גיא קנטור, אביעד כלב

אביגדור דיקשטיין, ולמן גרומך, יוסף יצחק לבקיבקר, ישראל מעל, יצחקי זקס, מוישי מאירי, שניאור מעטוף, זכריה לנדא, יקותיאל מיודובניק.

המסייעים: עקיבא סודרי, אפרים קעניג, יעקב שץ, יוסי סנדרוי, התמימים תלמידי ישיבת חב"ד תות"ל באר-שבע

הדרכה - בנות: ש. פוגטש, ד. רותם, ר. קירשנזופט, י. קירשנזופט, ש. גינזבורג, ר. אשכנזי, ח. ב. גרומך, ל. מרום, ר. לרנר, ש. מיינדנצ'יק,

ח. מיינדנצ'יק, מ. קרלשטיין, ב. פרידמן, ח. מרניץ, ר. מיפעי

שמרדטפייה: ה. אושר, ת. הראל, ד. ל. טרבניק, מ. ב. שמעון, נ. חביב, ח. ססובר, ח. ליפשיץ, מ. מרום

השגחה: הרה"ח ר' מאיר סויסא - רב רמת נגב, הרה"ח ר' דוב טברדוביץ' - מו"צ בכפר-חב"ד, הרב משה אבעדה, הרב שמעון דהן

הת' נתנאל זבולנוב - אורגניסט, רון מלכה - הגברה ומקרנים, שטראוס מהדרין בע"מ, טמפו בע"מ

מול"ים: ר' שרגא קרומבי - עימוד וסידור, "בית משיח" - ר' מ"מ בסטומסקי, "אזרחים במדינת המשיח" - ר' פנחס ממן, "יחי המלך" - ר'

מ"מ בלינצק, "דבר מלכות" - ר' יצחק פיין, "ויקרב משיחה" - ר' חיים ששון, "לראות את מלכנו" - ר' משה גולדשטיין

אחרונים חביבים - כל הקהל הקדוש שעמל וטרח בגופו וממנו והשתתף בתוכניות השבת

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד

"אילו לבעלי היה זמן רגוע שכזה..."

מקבץ סיפורים קצרים על הרבנית הצדקנית
מרת חיה מושקא נ"ע – ליום פטירתה, כ"ב בשבט

כל מילה שקולה

במהלך משפט הספרים, נשמעה פעם טענה מהצד שכנגד, שהיה כביכול אישור מצד הרבנית לנטילת הספרים מספריית אגודת חסידי חב"ד. הטענה אז הייתה שה'אישור' יצא מפיה של הרבנית ונאמר באוזני אחותה.

את העובדה שאמירה מפליאה שכזאת – שהרבנית תיתן אישור לנטילת ספרים – לא התפרסמה עד כה ולא הגיע לאוזני אף אחד, הסביר הצד שכנגד, שהרבנית הוסיפה לצד נתינת האישור, כי "הדבר לא לפרסום". כשנודע הדבר לרבנית נ"ע, התבטאה ואמרה, כי "הפעם היחידה בה אמרתי את המילים 'לא לפרסום' הייתה כאשר אבא – הרבי הרי"צ – יצא מגלותו בקסטרמה בדרכו הביתה..."

זה לא נראה הרבי

באלבום 'ופרצת' שיצא לאור בשנות הממ"ים מופיעה תמונה רצינית של הרבי – בסוף הספר. אחד מבאי בית רבי סיפר שנכח בסלון בעת שהרבנית עללה באלבום. בהגיעה לתמונה הרצינית של הרבי התבטאה בפניו: "זה לא נראה הרבי..."

"תוכל בבקשה,

אם לא קשה לך..."

במשך השנים, הרבנית הייתה מכינה תרמוס עם תה עבור הרבי, ואחד הבחורים היה נשלח לבית הרבי כדי להביא את התרמוס. בדרך כלל התרמוס כבר היה מוכן בין שתי הדלתות של בית הרבי, כך שלא היו צריכים לצלצל בפעמון הבית ולהטריח את הרבנית.

בשנים הראשונות לנשיאות צלצל פעם הטלפון הציבורי ב-770, שהיה ממוקם על יד היזאלי הקטן. הרב גרשון מענדל גרליק, שהיה אז 'תמים' בישיבה ענה לטלפון: "ווער רעדט?" [=מי מדבר?] נשמע קול של אישה מהעבר השני של הקו. "ווער רעדט?" השיב הרב גרליק בשאלה מינה וביה.

השאלה והתשובה חזרה ונשנתה, עד שהרב גרליק הבין כי זו הרבנית... "תוכל בבקשה, אם לא קשה לך, להגיע לבית, לקחת תרמוס ולהעבירו לרבי?" הרב גרליק ענה כמובן בחיוב, רץ לבית הרבי, לקח את התרמוס שעמד הכן, ובהגיעו ל-770 הניח את התרמוס על יד חדר הרבי. זו הייתה דרכה של הרבנית, בעדינות ובחשש מטריחה הציגה את בקשתה: "תוכל בבקשה, אם לא קשה לך..."

קל לזכור את השם

סיפר הרה"ח יוסף יצחק ליפקין, שהיה מבאי ביתו של הרש"ג בשנות חיו האחרונים ומעוזריו האישיים: פעם פנתה אלי הרבנית, התנצלה על השאלה, ושאלה: "הרש"ג זוכר בכלל את שמך?" תשובתי הייתה חיובית. "סליחה שאני שואלת מה שמך?" הוסיפה הרבנית לשאול. כששמעה ששמי יוסף יצחק – אמרה: "לזכור את השם של אבא – לא קשה..."

בלייבט נישט קיין בעל חוב

סיפר אחד מבאי בית רבי: פעם, בערב חג הפסח, הוועקתי לבית הרבי בדחיפות. בהגיעי, נתנה לי הרבנית חמשה דולר שנתרו כ"חוב" על עבודתי בבית הרבי. תמהתי בקול "לשם מה היה על הרבנית לטרוח להשיג אותי – רק בכדי להחזיר לי חוב של חמש דולר. הלא יכולתי לעבור את החג גם בלי הסכום הזה?"

תשובתה של הרבנית הפתיעה אותי וחינכה אותי לדורות: "אותי חינכו לא להיכנס לחג עם חובות..."

הכריעה את הכף

לאחר הסתלקות הרבי אדמו"ר הריי"צ, פנו זקני החסידים אל כ"ק אדמו"ר שליט"א, וניסו לשכנעו לקבל עליו את הנשיאות.

הרבנית, עם כל צניעותה וענוותנותה והקרבת הגדול שנכפה עליה, התבטאה אז בנחישות כי לא יתכן להשלים עם כך שמסירות נפש של דורות תרד לטמיון – ודברים אלה היה בהם כדי לסייע בהכרעה...

מה עושה הרבי ב'זמן הפנוי'?

בעת ביקורה של הרבנית ע"ה בפריז בשנת תשי"ד, היה לה מעט זמן פנוי בו יכלה למצוא מרגוע ולנצל אותו כרצונה. בקשר לכך העירה: "ווען מיינ מאן וואָלט געהאַט אַט די רואיקע צייט, וואָלט ער שוין צוגעגרייט אַ סיום אויף בבא בתרא" [= אילו לבעלי היה זמן רגוע שכזה, הוא כבר היה מכין 'סיום' על מסכת 'בבא בתרא']".

הרבנית הוסיפה, שימי הפסח מתקרבים, ולמרות טרדותיו העצומות של הרבי שליט"א, הוא 'מצליח' למצוא זמן להכין סיום, לקראת ערב פסח (שכן הרבי בכור).

אחד מבאי הבית, שהכיר את נוהגה לשמור על היטב על בריאותה, שאל את הרבנית – "מדוע אירחת את הנשים אם את לא מרגישה טוב", ענתה הרבנית, שהיות וזהו יום היארצייט של הרבנית חיה מושקא, הרי שבכך כיבדה את זכרה בביקורן של הנשים (שכנראה היה להן קשר משפחתי לרבנית חיה מושקא)

התוועדות משביעה

פעם נכנס בנו של אחד ממקורבי 'בית רבי' לבית הרבי בתום התוועדות של הרבי, שנמשכה עד שעה מאד מאוחרת. הרבנית שאלה אותו אם הוא רוצה לאכול משהו, והלה השיב כי אינו רעב.

הגיבה הרבנית שאין להתפלא על כך, שכן "אַ פאַרבריינגען זעטיקט אָן" [=התוועדות משביעה].

לכבוד זכרה של הרבנית חיה מושקא

באחד משנות הלמד"ים התבצעו שיפוצים בבית הרבי. באותו זמן לא חשה הרבנית בטוב. למרות זאת, ביום ח' בטבת – יום היארצייט של הרבנית חיה מושקא, אשת כ"ק אדמו"ר ה'יצמח צדק, קיבלה הרבנית ע"ה מספר נשים בסלון ביתה וישבה עמן שעה ארוכה בשיחת לבבית.

כששאל אותה אחד מבאי הבית, שהכיר את נוהגה לשמור על היטב על בריאותה – "מדוע אירחת את הנשים אם את לא מרגישה טוב", ענתה הרבנית, שהיות וזהו יום היארצייט של הרבנית חיה מושקא, הרי שבכך כיבדה את זכרה בביקורן של הנשים.

הרבי יודע מה לעשות

פעם ביקש מישהו מהרבנית להזכיר בפני הרבי לברכה, יהודי אחד שהיה חולה מאד. לאחר מכן שאל את הרבנית, האם לדעתה כדאי גם שישע ל'אוהלי אביה – אדמו"ר הריי"צ בכדי להתפלל עבור החולה.

ענתה לו הרבנית: "מיינ מאן ווייסט אַליין וואָס מען דאַרף טאָן" [=בעלי יודע לבד מה צריך לעשות!].

"ונוגע הדבר לדורות ולדורי דורות"

היא מסיימת את המכתב בזעקה פנימית מקירות לבה. 'אנא רבי! כבר יום שישי, ערב שבת קודש. השבת נכנסת בשעה ארבע ועד אז אני חייבת פתרון הולם ואלגנטי בלי לפגוע בסילביה ובלי לפגוע בהלכה וברצונך הקדוש'. 'יחי אדוננו', ועוד פניה שנלחשת לרבי מעומק הלב

– 'אנא עזור לי זה הפעם

החדר ולוודא שאין ממתניינים במסדרון שיראו אותה נכנסת.

ההתנהלות המוזרה רק העצימה את תמיהתה של שושנה.

סוף סוף סילביה ישבה בכסא מול שושנה. היא נראית עדיין מבועתת. מסתכלת מעבר לכתפה שמא אי מי נמצא כאן אתם. לוקחת נשימה עמוקה ומתחילה לדבר.

"אני פונה אלייך כי את האישה שומרת תורה ומצוות היחידה פה במפעל. אני מגלה לך עכשיו סוד כמוס, ואני מבקשת בכל לשון של בקשה, ובתוקף, שלא גלגלות לאף אחד".

שושנה, שהייתה דרוכה עוד מהרגע שדמותה התמירה של סילביה נצפתה על סף חדרה, חידדה את חושיה לקראת הבאות. היא לא ענתה ונתנה לסילביה להמשיך ברצף דיבורה.

עוד נשימה עמוקה. "אני אינני יהודיה. הייתי נשואה בארץ מוצאי, ויש לי בת בוגרת. כעת, כאן בארץ ישראל, פגשתי יהודי עמו אני מתעדת להתחתן. פניתי לרבנות בעיר

תמירה. אחת מהצוות הבכיר במפעל. שושנה נדרכה. מה יכול להיות הסיבה שסילביה מהמינהלה תפנה אליה? שמא עשתה משהו שאינו כשורה? שמא היא באה כדי לנזוף בה? שושנה מעבירה סריקה במוחה, להיזכר אם היא פעלה שלא כראוי! לא זכור לה שום דבר חריג, אדרבה, היא, שושנה, אחת הדמויות המבוקשות במקום עבודתה. יש לה כשרון נדיר של נשיאה בעול עם הזולת, של הקשבה, של "לקבל כל אדם בסבר פנים יפות", של הזדהות עם בעיית הזולת וכל הכישורים שנדרשים במקצועה. שלא לדבר על המקצועיות והמיומנות בטיפול עצמו.

לכן סקרה היטב את פניה של סילביה שנכנסה למשרדה, שלא על פי הנהלים כלל. לא, היא אינה צופה על פניה מורת רוח, ולא רוגז. אבל גם לא שביעת רצון. קשה לקרוא על הפנים את רחשי הלב, וקשה לנחש מה בדיוק הביא אותה לכאן.

שושנה לא נשארה עם סימני שאלה לאורך זמן. סילביה דאגה לנעול את דלת

שושנה ישבה במשרדה. מוזר, אבל יש הפוגה קצרה בסדר יומה העמוס. על פי רוב, אנשים צובאים על דלת משרדה, ממאנים להמתין בסבלנות. כל אחד רוצה להיות הראשון. גם מתקן הפתקיות הממוספרות לא תמיד עוזר להשליט סדר בין הממתניינים. מידי פעם הקולות מעבר לדלת עולים לטונים גבוהים, ושושנה נאלצת לצאת מחדרה ולבקש מהציבור להירגע ולהמתין בסבלנות. כולם ייכנסו, בסופו של דבר, וכל אחד יקבל את הטיפול וההקשבה המגיעים לו. רק לחכות בשקט וברוגע.

ככה זה כל יום ליד דלת משרדה של שושנה. כעת, משום מה, שורר שקט מוזר. שושנה לא רגילה לשקט התעשייתי הזה. תחושה פנימית אמרה לה שזה אולי השקט לפני הסערה.

התחושה של שושנה לא אכזבה. לאחר דקות של מנוחה, נכנסה למשרדה דמות

ש

עושים כדי לסייע למי שרוצה להסתפח לעם ה'...

"אין בעיה, בשמחה רבה נארח אתכם". שושנה תיאמה עם סילביה את כל הפרטים והסבירה לה שלפי דעתה טוב יהיה לו יגיעו אליה לפני הדלקת נרות שבת, ילמדו איך מקיימים את הדלקת נרות שבת, ואז ילוו את בעלה מרדכי לבית כנסת, ישתתפו בתפילת קבלת שבת ולאחר מכן יחזרו ביחד לביתה של שושנה כדי לסעוד את סעודת השבת בצוותא. בכך ביקשה שסילביה לא תגיע ברכב לאחר זמן הדלקת נרות.

אין בעיה. מתברר שסילביה מתגוררת בטווח הליכה, אמנם מרחק, אבל עם מאמץ קל אפשרי בהחלט.

הבעות הלחץ והמתח שנצפו על פניה של סילביה, נעלמו כליל. כעת היא נינוחה. היא צדקה בפנייתה לשושנה, וכעת הכל יזרום בנחת לקראת גיורה העתידי. בתודות חמות לשושנה, ובתזכורת נוספת על שמירת סודיות העניין, יצאה סילביה בחטף ממשרדה.

אחת שקיבלה על עצמה את דרך הרבי מלך המשיח בחייה היום יומיים, היא פיתחה אהבה חמה לכל אדם באשר הוא. רק טבעי היה, בלי לחשוב פעמיים, ששושנה קיבלה על עצמה את המשימה לשמש בתור מאמצת של סילביה.

"בשמחה", אומרת שושנה. "אשתדל לעזור לך בכל מה שתצטרכי. אין לך מה לדאוג, המצב האישי שלך לעולם יהיה נושא לשיחה עם אף אחד".

סילביה התביישה לבקש את בקשתה הבאה, אבל לא הייתה ברירה. לא כל כך נעים לה, וזה כבר די מאוחר לבקש כל כך קרוב לשבת, אבל האם היא תוכל להתארח עם המיועד להיות בן זוגה, ובתה, לשבת הקרובה?

שושנה 'עשתה חושבים' לדקה אחת. כן, הוא תוכל להתארגן לקבל אורחים. ממילא עדיין לא ערכה קניות לשבת. בשביל אישה 'על רמה' כזאת, היא תיאלץ לשפר את התפריט הרגיל וצורת ההגשה, אבל מה לא

הגדולה על מנת להתגיייר, אבל התהליך הנדרש היה כבד עלי. יותר מידי פרטים קשים, דקדוקים טרחניים, לפי טעמי החלטתי לעזוב את כל התהליך. באורח פלא מישהו הציע לי מסלול גיור יותר ליברלי, בלי הכבדות ובלי פרטים שקשים לי למלא.

"אני עוברת כעת את קורס הגיור המקוצר, ואני חייבת לציין שזה באמת נחמד, עונה על הדרישות שלי בדיוק.

"כעת מנהלי אולפן הגיור מבקשים ממני למצוא משפחה דתית שתשמש עבורי 'משפחה מאמצת'; להזמין אותנו לסעודות שבת וללוות אותי במשך התהליך עד הגיור. בשלב זה, רק אני עוברת את הגיור, שכן בתי עדיין לא החליטה להצטרף אלי בדרכי החדשה".

סילביה??? אינה יהודיה?? לא ייתכן... תווי פניה, העדינות, החכמה...

אחרי ההלם הראשוני, שושנה התעשתה. היא הבינה מיד שמדובר באירוח ובעזרה לאישה להיכנס בצל כנפי השכינה. בתור

לשונה לא נותר זמן רב להרהורים. אורחים כאלו. מעולם לא אירחה אנשים מהעשירון העליון. לשונה בית נחמד, אבל פשוט. כלי השבת גם הם יפים, אבל לא מחורסניה עדינה כפי שסילביה בוודאי רגילה, שלא לדבר על כך שהיא לעולם לא תגיש שתיה בגביעי קריסטל כאשר הילדים הקטנים והשובבים בשטח.

הילדים! עוד דבר שמטריד את מנוחתה. הם יצטרכו לעבור קורס מזווי של התנהגות נאותה בחברת אורחת ירמת מעלה! כזאת, כדי לשמש דוגמה נאה של ילדים חסידיים, חיילי יצאונת השם!

ומה עם התפריט? אז קודם קדימה לקניות. שושנה בודקת כל מוצר בשבעה עיניים, האם הוא יעמוד במבחן לאניני הטעם, או שמא הוא מתאים רק לפשוטי העם? כל מנה ששושנה רגילה לבשל לשבת, עברה שדרוג. והנה היא נמצאת בדרך הביתה, משחזרת את כל מהלך השיחה.

אין הרבה זמן להרהורים, יש הרבה מה לעשות כדי להכין את הקרקע לקבלת האורחים רמי המעלה.

פתאום הבית נראה מיושן מה, אבל שושנה יודעת כי היא אינה יכולה להשקיע כעת בהחלפת ריהוט, סיוד הבית וכדומה. היא קיבלה בלבה החלטה איתנה שהיא לא תתפעל, ומה שירשים יהיה בעיקר האירוח החם, הניגונים החסידיים והאווירה, כמובן, ביחד עם תבשילי הגורמה שהיא תגיש.

בשעה שאינה מן היום, אך כבר אינה מן הלילה, נשכבה שושנה לשנת הלילה. תיכף השחר של יום שישי יפציע, והיא תצטרך להעיר את הילדים ולשלחם לבתי הספר. היא מנסה להירדם, אך איננה מסוגלת. משהו מציק לה בתוך תוכה. היא לא יכולה להצביע מה זה בדיוק. אולי זה המתח? אולי משהו לא בסדר עם הבישולים?

פתאום כל עניין האירוח לא נראה לה. עוד רגע של צילול המחשבות, והיא עלתה על הבעיה. איך לא חשבה על זה מיד? איך נסחפה לעניין מתוך רצון לעשות טוב בלי לבדוק לעומק מה בדיוק עומד מאחורי סילביה והגיור? איך היא פעלה עם האינסטינקטים הלכאורה חסידיים במקום עם המוח?

שושנה מתחילה לייסר את עצמה על כך שנפלה לתוך העניין הזה, ללא התייעצות עם משפיעה, ללא מחשבה שניה. כמה פעמים הרבי מלך המשיח זעק מקירות לבו על העניין של גיור שלא כהלכה?? והנה, בפזיזות

לכן סקרה היטב את פניה של סילביה שנכנסה למשרדה, שלא

על פי הנהלים כלל. לא, היא

אינה צופה על פניה מורת רוח,

ולא רוגז. אבל גם לא שביעת

רצון. קשה לקרוא על הפנים את

רחשי הלב, וקשה לנחש מה

בדיוק הביא אותה לכאן

ובמעשה לא מחושב אחד, היא, שושנה, שקיבלה על עצמה לפני כעשור להיות מקושרת לרבי, הולכת לשתף פעולה עם גיור שלא כהלכה...

פלצות אחז בה, והיא החליטה לקום ממיטתה מיד. חייבים להציל את המצב, אבל איך? אין אפשרות להתחרט על האירוח. אולי מעניין האימוץ היא תוכל להתחמק בתירוץ זה או אחר, אבל האירוח? בשולחן שבת שלה? בבית חבי"ד הפרטי שלה היא תארח גויה שמצהירה בפתיחות כי היא עושה מסלול גיור מקוצר על מנת להינשא ליהודי?!

פתרון אחד נראה באופן. לכתוב את הכל לרבי מלך המשיח ולבקש עצה וברכה, כיוון פעולה. עם התשובה שהיא תקבל, כאשר השעה תאפשר, היא תתייעץ עם המשפיעה.

נטילת ידיים וברכות השחר. צדקה. החלטה טובה. מכאן ולהבא מוחה ישלוט על הלב. אין יותר פעולות שנגררות אחרי הרגש והלב. קודם לעצור הכול ולעשות חשבון נפש. רק אחר כך להגיב ולפעול.

שושנה יושבת לבדה בסלון. הילדים עדיין ישנים. דף חלק ועט בידה. היא מורידה עלי גיליון את כל מהלך העניינים, כיצד סילביה הפתיעה אותה בבקשתה הינפשית? וכיצד היא, שושנה בת מלכה, נסחפה בהתלהבות לעשות טוב ולהוסיף עוד נפש בישראל... בישראל? האמנם??

היא כותבת על מצוקתה, על המחשבות שמטרידות אותה ועל הרגשתה המבוססת שהנה היא עומדת לתת יד למשהו שנוגד את ההלכה ונוגד את דעתו הק' של הרבי מלך המשיח!

היא מסיימת את המכתב בזעקה פנימית מקירות לבה. 'אנא רבי! כבר יום שישי, ערב

שבת קודש. השבת נכנסת בשעה ארבע ועד אז אני חייבת פתרון הולם ואלגנטי בלי לפגוע בסילביה ובלי לפגוע בהלכה וברצונך הקדוש'.

'יחי אדונונו', ועוד פניה שנלחשת לרבי מעומק הלב – 'אנא עזור לי זה הפעם. רק מילה אחת או שמא ביטוי מתאים באיגרת הקודש. כיוון כלשהו. שלא תבוא תקלה על ידי חס ושלום. פעלתי בפזיזות, אבל בתמימות מלאה!'

שושנה שלפה את כרך י"ד מסדרת האיגרות קודש שעל המדף, והכניסה את המכתב בתוכו. הספר נפתח לעמוד שיג. כהרגלה, העבירה סקירה מהירה ראשונית בעמוד, מחפשת במתח מילה אחת או שתיים שיכולות להביא לה פתרון הולם ל"פלונטר" הקשה שנכנסה אליו מבלי משיג.

מילה אחת או שתיים? איגרת שלמה, מילה במילה ממש! שריקת התפעלות נעתקה מפיה – כמעט העירה את בני הבית. הרבי מלך המשיח חי וקיים! בגוף גשמי לעיני בשר ממש!

והנה האיגרת לפניכם. בלי הסברים, פירושים או התאמות:

...במענה על מכתבו המהיר מיום ההילולא של רבנו הזקן, בו נכתב אודות האשה ובתה ומייל"ח שביקרו אצלו ומעורר ספק בהנוגע לגירות וכו' כן נתקבלה אח"כ הידיעה התלפנית שהודיעוהו שאין מעוניינים בהענין.

וכיון שכבר נזדמן לענין זה, כדאי עוה"פ לנסות להשפיע עליהם באופן המתאים שעצם השם רעפארם מורה שזהו רעפארם ולא הענין האמיתי, ונוגע הדבר לדורות ולדורי דורות, שלכן מוכרח שהפעם יתקנו המעוות וכו' ודוקא קודם שישתדף, ואף שגם עתה דעתי שהוא עצמו לא יהיה. מהבית דין המגיירים, אבל ישתדל לסדר כל העניינים, זאת אומרת להתדבר עם שלושה רבנים המתעסקים בזה וכו' וכו' וכשיהיה הכל מן המוכן לקשר הנ"ל עם הרבנים, ואף שידוע היחס לגירות, שונה במקרה זה כיון שכנראה כבר נטמעו ומתבוללים בתוך בני ישראל ואין הסביבה יודעת וגם לא חושדת שיש כאן דבר בלתי מותר ומתאים.

רבי מלך המשיח, אנחנו אוהבים אותך כל כך. כל מילה במקום.

שושנה המתינה בקוצר רוח לשלוח את הילדים למקום לימודם, ולהתקשר בהזדמנות הראשונה למשפיעה.

זו האחרונה הקשיבה לכל מילה בדריכות, חוששת ממה ששושנה עומדת

לומר. השבת תיכנס, הזוג הזה עומד להגיע, עם הבת. הרבי רוצה שיפעלו וקובע שזה אסון לדורי דורות, והיא, שושנה תהיה מעורבת באסון כזה, אמנם בשוגג אבל מעורבת.

המשפיעה הייתה בעלת ניסיון עם מתגיירים למיניהם. חלקם היו רציניים, אך הרוב היו למטרות אינטרסנטיות שונות. היא נוהגת להתייעץ עם חסיד של הרבי מלך המשיח ודיין בבית דין של חיפה, מומחה לעניינים כגון דא, הגה"ח הרב גדליה אקסלרוד. הוא יתייחס ברצינות הן למקרה ההלכתי והן למענה קודשו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח.

על שושנה להתקשר אליו מיד, ולפעול לפי הוראותיו.

שושנה מנתקת את השיחה ופונה לחייג לרב אקסלרוד. הוא קובע שעל שושנה להפסיק לסייע לאלתר, לצאת מהעניין מיד.

מה יהיה בקשר לאירוח? בזה הרב לא יכול לסייע. צריך למצוא פתרון.

רבי, תציל את המצב. אני לא שלמה עם האירוח, למרות שזה חד פעמי ולא יהיה לזה המשך בכלל. מצד שני, סילביה לא רק חברה לעבודה, היא חברת המינהלה, נמצאת בעמדה משפיעה. היחסים התקינים חשובים לשושנה. המצב עדין. כיצד היא יוצאת מהסיפור בלי לגרום נזק לעבודתה, לתדמיתה, לחב"ד ולרבי מלך המשיח?

שושנה ממשיכה בבישולים וההכנות. משהו חייב לקרות. לא ייתכן שהיא הולכת לארח בשולחן שבת זוג שעצם מהותם הנם אסון לדורות ולדורי דורות.

זמן קצר לפני כניסת השבת הטלפון מצלצל. אין לשושנה זמן מיותר לפטפוטים, והיא מעיפה מבט על הצג. המספר מקומי, אבל לא מוכר.

סילביה על הקו. היא נשמעת קצת מאוכזבת ולא יודעת איך להתנצל, אבל התכניות השתנו ממש ברגע האחרון... היא מאוד מצטערת, אבל אין בידה אפשרות להגיע לסעודת שבת...

היא מודה לשושנה מאוד, והבטחה להיות בקשר בהמשך.

האם היא שמעה את אנחת הרווחה ששושנה ניסתה להחניק בטלפון? שושנה מקווה שלא. ואולי, כבר לא איכפת לה! העיקר שחלקה שלה הסתיים בסיפור ועבר לטיפול של הרבנים. היא מצדה יצאה בשלום מכל העניין. ב"ה. הרבי מלך המשיח, אין כמוך בעולם!!

הכל אבוד. מחוגי השעון לא מתחשבים במצוקתה. מה אפשר לעשות? למי אפשר

לפנות בזמן הקצר שנותר??

למי? לרבי מלך המשיח. אין לה

סבלנות לשבת ולכתוב. היא

לחוצה כולה. אין לה את הריכוז

הדרוש. מרים נעמדה ליד

התמונה של תואר פני קודשו,

ופנתה לרבי בבקשה: 'אנא

רבי, גם אני לא הבנתי ולא

חשבתי לפני שפעלתי. לא

חשבתי שאני נותנת יד למשהו

לא תקין ולא מתאים. אין לי רצון

להיות שותפה לעוול הגדול

אבל הסיפור לא מסתיים כאן, וכדרכם של סיפורים, יש גם המשך, השגחה פרטית ממש.

בשכונה של סילביה מתגוררת אישה נוספת המזוהה עם חסידות חב"ד.

ביום בהיר אחד, סילביה, שיש לה היכרות קלושה עם האישה, פנתה אליה בבקשה (סודית, כמובן). היא אמורה לעבור גיור באופן לגיורם והיא מחפשת משפחה שתארח אותה ותשמש כמאמצת עד הגיור. האישה, נקרא לה מרים, שהיא בעלת מזג נעים ומנסה גם היא להיות שגרירה טובה של הרבי, מיד קפצה על המציאה. בין השורות סילביה ציינה שהיא הייתה מוזמנת לא מזמן לסעודת שבת אצל שושנה, אבל מסיבות כלשהן, האירוח לא יצא לפועל.

מרים ניסתה להסביר שמכיוון שהיא לא נשואה, סילביה לא תוכל לראות סעודת שבת כפי שזה קורה בבית רגיל עם שני הורים. בוודאי חסר הטעם הטוב כאשר יושב בעל בית חסידי ומקדש, מנגן ניגונים ואומר דבר תורה.

לא, זה לא מפריע לסילביה. מרים גרה קרוב, וזה מתאים להם מאוד. היא קובעת שייפגשו מחר, בליל שבת.

מרים אחוזת תזזית. סילביה, בעלת משרה רמה, מהעשירון העליון מתארכת

אצלה. הלאה געפילטע פיש. בלי להתחשב בתקציבה הדל, היא ממהרת לארגן סעודת מלכים כיאה לאישה במעמדה של סילביה. דג פורל, בשר בקר וכל מה שהצליחה לגייס. תוך כדי עבודה קדחתנית, מרים נזכרה בעובדה שסילביה הזכירה את שמה של שושנה בשיחה.

במחשבה של רגע החליטה להרים טלפון לשושנה ולשתף אותה בחדשות. תארו לכם, היא, מרים, הולכת לארח את סילביה. ממש ימות המשיח. על מצווה שכזאת לא חלמה מימיה.

אחרי החלפת שתי מילים עם שושנה, מרים הבינה שגם היא, בהתלהבותה לעשות טוב, עשתה טעות גורלית. אבוי.

ערב שבת, השעה שלש. בעוד שעה סילביה אמורה להופיע עם בתה והמיועד להיות חתנה. האוכל מתחמם, השולחן ערוך, עליה רק להתלבש לכבוד שבת ולקבל את האורחים החשובים. חשובים? הרבי אומר שזה אסון לדודי דורות והיא הולכת לארחם ולחייך אליהם, לתת להם ממיטב המאכלים שהיא השיגה עבורם (ועוד בחובות).

הכל אבוד. מחוגי השעון לא מתחשבים במצוקתה. מה אפשר לעשות? למי אפשר לפנות בזמן הקצר שנותר??

למי? לרבי מלך המשיח. אין לה סבלנות לשבת ולכתוב. היא לחוצה כולה. אין לה את הריכוז הדרוש.

מרים נעמדה ליד התמונה של תואר פני קודשו, ופנתה לרבי בבקשה: 'אנא רבי, גם אני לא הבנתי ולא חשבתי לפני שפעלתי. לא חשבתי שאני נותנת יד למשהו לא תקין ולא מתאים. אין לי רצון להיות שותפה לעוול הגדול, ואינני רואה דרך לבטל את ההזמנה לשבת. אנא רבי, אל תביאני לידי ניסיון!'

מרים סיימה את בקשתה עם הכרות הקודש ייחי אדוננו, ופונה להעמיד את הפלטה. הריחות כבר אינם מגרים, וכל הסיטואציה מעוררת בה חלחלה. כגודל ההתלהבות מקודם, כך גודל המפח נפש כעת.

בכל רגע סילביה אמורה לצלצל בפעמון הדלת. כיצד תוכל היא, מרים, להסתכל עליה ולשחק את המשחק של המארחת המושלמת? כיצד תתחמק מלהיות 'מאמצת' של סילביה אחרי שקיבלה את זה על עצמה בשמחה רק אתמול?

הטלפון. עוד עשר דקות כניסת השבת. סילביה מעבר לקו, מתנצלת בכנות. הבת שלה מעדיפה לנסוע לקניון וההזמנה תצטרך להידחות...

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

רוצים לאהוב – איך וכיצד?

מהי אהבה אמיתית ומה הדרך לעורר אותה? מדוע אהבת ה' היא ה"שורש" המניע את קיום המצוות שקיבלנו במתן-תורה? האם תתכן אהבה סוערת בעלת רגשות עמוקים גם כשאין קשר שכלי? • מבט מיוחד ומרתק לפרשת-השבוע, לפי מדרשי חז"ל, הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

שתי סיבות לאהבה

שתי דרכים לעבוד את ה' – מתוך אהבה ומתוך יראה, הזוהר הקדוש כותב שהשלימות היא עבודת ה' באהבה [לית פולחנא כפולחנא דרחימותא¹], עמה הקשר והחיבור בין ה' ליהודי הוא העמוק והמושלם ביותר.

בדרך כלל כשהתורה מצווה לאהוב את ה' היא מוסיפה נימוק הגיוני פשוט – "כי¹ הוא חיידך ואורך ימידך", "לטוב² לך", כדי ש"ונתת³ מטר ארצכם .. ונתתי עשב", "למען⁴ חיידך", כלומר תאהב את הבורא כי עושה לך טוב, ובשל אהבתך אליו הוא יוסיף וייטיב עמך.

אבל בפרשת קריאת-שמע מובאת סיבה נוספת ל"ואהבת את ה' אלוקיך", והיא בפיסוק המפורסם "שמע⁵ ישראל ה' אלוקינו ה' אחד": כלומר "שמע ישראל", הקשב

והתבונן יהודי, "ה' אלוקינו", הקב"ה הוא האלוקים שלנו, "ה' אחד" הקב"ה הוא אחד ויחיד ואין בלתו, התבוננות ב"אחדות אלוקית זו, מניעה ומעוררת רגשי אהבה, ובלשון אדמו"ר הזקן⁶ "ראשית הדברים המעוררים אהבה היא – האמונה הטהורה והנאמנה ביחודו ואחדותו יתברך".

יש לנו אפוא שתי סיבות לאהבת ה': (1) כי ה' מייטיב עמנו, גומל חסד נותן חיים, בריאות, ילדים, פרנסה וכו'. (2) כי ה' אחד ויחיד ואין עוד מלבדו.

וצריך להבין מדוע מהידעיה שהקב"ה הוא אחד ואין עוד א-ל אחר, מעוררת אהבה לה? מה הקשר בין זה שהוא אחד לאהבה אותו?

המשמעות הפשוטה במילים "ה' אחד" היא שיש רק אלוקים אחד ו"אין עוד אלוהה אחר זולתו" [בקבלה מוסבר שזה שולל את המחשבה שמציאות הא-ל מורכבת מהרבה

כוחות (חסד, גבורה וכו'), כי הוא יתברך מציאות אחת, שיש לה אין-סוף כוחות⁷].

אבל בחסידות מוסבר שהכוונה "ה' אחד" שאין שום מציאות אחרת בעולם מלבד ה' (לא רק שאין א-ל אחר, אלא) שהוא יתברך הכל. בכל שבעת הרקיעים וארבעת רוחות השמים אין שום דבר שאינו חלק מה'. גם האדם עצמו אינו מציאות אחרת ונפרדת מהבורא, אלא הוא חלק מה'. האחדות האלוקית היא במציאות כולה.

הידעיה שהקב"ה הוא הכל, מעוררת תשוקה עזה לדבוק בו, כדי להיות מחובר אל המציאות האמיתית היחידה שקיימת בעולם, ועל-ידי הדבקות אליו מתעוררת ומתחזקת האהבה אליו, ככתוב⁸ "ותדבק נפשו .. ויאהב", שדבקות גורמת לפריחת האהבה. והדבקות בה' מעוררת ומחזקת את האהבה אליו.

אהבה במשנת הרמב"ם

הנה עצת הנשר-הגדול, הרמב"ם, כיצד מגיעים לאהבה?⁹

"אין אהבת ה' נקשרת בלבו של אדם עד שישגה בה תמיד כראוי .. (ש)אינו אוהב הקב"ה אלא בזעת שידעהו ועל פי הדעה תהיה האהבה: אם מעט – מעט ואם הרבה – הרבה [כלומר אם יודע מעט תהיה לו אהבה מועטה ואם יידע הרבה תהיה לו אהבה רבה] לפיכך צריך האדם ליחד עצמו להבין ולהשכיל בחכמות ותבונות המודיעים לו את קונו".

"הדרך לאהבתו .. שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ, מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול", לכן, "אני מבאר כללים גדולים ממעשה רבון העולמים, כדי שיהיו פתח למבין לאהוב את השם, כמו שאמרו חכמים בענין אהבה שמתוך כך אתה מכיר את מי שאמר והיה העולם".

הווי אומר, בניגוד למחשבה המקובלת בקרב רבים, שכדי לאהוב לא חייבים ממש להכיר, וודאי שלא חייבים היכרות מעמיקה, יכולה להיות אהבה סוערת בעלת רגשות עמוקים גם כשאין קשר שכלי, העיקר שקיימים רגשות לבביים, מלמד אותנו הרמב"ם שלא כך פני הדברים, הוא מציב כלל יסודי באהבה – "לפי הדעה תהיה האהבה":

לא יכולה להיות אהבה אמיתית ללא הכרת האהוב, ככל שמוסיפים ללמוד את מרכיבי אישיותו, כוחו, כשרונותיו וכו' – כך גברה האהבה. לכן חובה ללמוד את גדלות ה', "במעשיו וברואיו הנפלאים", להעמיק בתורת הסוד המבארת גדלות הבורא, כי רק כך נקיים את מצוות אהבת ה' באמת ובשלימות. ידיעת דרכי ה' וגדולתו היא היא הדרך של היהודי לדבוק בו, ומתוך דבקותו בה, מתחזקת אהבתו.

דברי הרמב"ם צריכים הסבר: מדוע אומר שצריך להתבונן "במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים" כדי לעורר את האהבה לה', ואינו מביא צורת ההתבוננות פשוטה, זו המופיעה בפסוקים האמורים, "לאהבה את ה' כי הוא חייך", להתבונן בחסדי ה' עמנו, שנותן לנו נשמה, חיים, פרנסה וכו', ומזה תתעורר אהבה לה'?

בענין האהבה וההעגועים לבוא של מלך המשיח – כשהיא אהבה אמיתית וכנה היא צריכה להיות מוחשית בכל עת ובכל שעה: שבלבו יחשוב ויצפה כל העת לביאת המשיח, ושיהיה ניכר בכל ענינו שהוא עושה אותם בשביל ביאת המשיח, כדברי המשנה שהרבי מצטט: "כל ימי חיך להביא לימות המשיח"

נתעמק תחילה במהות האהבה: הציווי לאהוב את ה' לכאורה תמוה: כי איך ניתן לצוות על רגש הלב, וכי אדם יכול לשלוט ברגשותיו ולאהוב דבר שאינו נמשך אליו? מילא ציווי לעשות – כהנחת תפילין, שמירת שבת וכו' – יכול אדם "לכוף" יצרו ולעשות, אבל לכאורה לכוף את יצרו לאהוב את ה', זה דבר בלתי אפשרי, לא תמיד אדם שולט על רגשות לבו, וכיצד ניתן לצוות על כל יהודי שיואהב את ה'?

מסביר אדמו"ר הזקן שכשאדם יתבונן שה' הוא "חיינו", הוא נותן לנו כח-חיים, באופן ספונטני תתעורר אהבה עזה לה'. וכשיהודי ייזכר בניסים שעשה ה' לישראל – בהכרח שיתעוררו בלבו רגשי אהבה לה'.

כמאמר שלמה המלך "כמים הפנים אל הפנים כן לב האדם אל האדם": כמו שכשמתכלים במים (או במראה) רואים השתקפות מדויקת של הפנים: אם מסתכלים בפנים מחייכות – רואים במים פנים חייכניות, ואם מבטיים בפנים עצובות – רואים פנים עצבות; כך ביחסי אהבה בין איש לרעהו – לפי מדת האהבה לזולת כך הזולת יואהב אותנו, וגם ביחס לאהבת ה': כשנתבונן ונראה שה' "מחייך" אלינו ונותן לנו שפע כל טוב, בהכרח שבדרך הטבע תתעורר בלב האדם אהבה אליו.

זה לשון אדמו"ר הזקן¹⁰: כל אדם יכול להגיע לאהבת ה' כשיתבונן היטב שה' הוא חיינו ממש, וכמו שאדם אוהב את נפשו וחיייו, כן יאהב את ה', כי ה' הוא נפשו האמיתית וחיינו ממש [דבר נוסף מעורר את האהבה של היהודי לה'] אחר-כך יתבונן באהבת ה' הגדולה והנפלאה אלינו – לירד למצרים ולהוציא נשמותינו מכור הברזל

ולקרבונו אליו, שרוממו מתכלית השפלות והטומאה לתכלית הקדושה, אזי כמים הפנים אל פנים, תתעורר אהבה בלב עזה לה', לדבקה בו בלב ונפש. ועל אהבה זו שייך לשון מצוה וצווי דהיינו לשים לבו ודעתו בדברים המעוררים את האהבה.

כאשר אין מתייחסים להקב"ה כדבר זר ורחוק, אלא כתמצית הפנימית של ה"אני", הוא חיינו, אז אפילו בלב אדם אנוכי ואגואיסטי תתעורר אהבה לה', בודעו שעצמותו וכוחותיו האמיתיים הם מה'. עתה נבין איך ניתן לצוות על אהבה – כי הציווי אינו לאהבה עצמה, אלא על התבוננות בדברים המעוררים אותה, חסדי ה' וכו'.

אהבת הזולת או אהבת עצמי

כל אהבה מיוסדת ומבוססת על התועלת שהאוהב מקבל מהאהוב: בין אם התועלת גלויה ומוחשית – שהאהוב תומך ומסייע לו, ובין אם התועלת רגשית – שהאהוב בעל כשרונות מבורכים, או בעל מידות טובות, או תמים, עדין וישר-דרך, והקירבה אליו מסיבה לנו הנאה וקורח-רוח, בגין כך אוהבים אותו וחפצים בקרבתו. נמצא שבתוך תוכה של אהבת הזולת, טמונה "אהבת עצמי".

גם אהבה והערצה לאישיות מיוחדת ומפורסמת, כמו תלמיד אל רבו, או, להבדיל, למנהיג ו"כוכב" מפורסם מהעולם הגויי, מונעת מאגואיזם, כי בשל הערצה לאיש ההוא, אוהבים אותו וחפצים לחבור אליו ולדבוק בו.

כמו "אהבת כסף" שאינה באמת אהבה של הכסף, אלא של עצמו וארנקו... שהרי רצונו ואהבתו שהכסף יהיה בכיסו... ולא שיהיה קיים ומונח באיזה מקום שהוא... כי אין האדם אוהב עצמו ולא את הכסף; וכן אין הדיג אוהב את הדגים אלא את עצמו, שלכן הוא צד אותם מהמים ואינו משאירם לחיות במים; כך גם כל אהבה, תוך תוכה ונקודתה הפנימית היא אהבת עצמי.

לכן אדם מתוסכל שאינו אוהב את עצמו והוא מואס וקץ בחייו, בטלות כל האהבות האחרות שהיו לו, אפילו לא אהבותיו הטבעיות – כמזון, בני-משפחה וכדומה – כי שורש כל האהבות הם "אהבת עצמו", וכשזה פסק – הכל בטל.

אהבה של הנשמה האלוקית

ולמרות זאת בעומק לבו של היהודי יש ניצוץ אהבה לה' שאינו נובע מאהבת עצמו, אלא מאהבה כנה ומוחלטת לה': אהבה מופלאה זו מתעוררת בנשמה הקדושה, החפצה לדבוק באמת ותמים בה' ולהתבטל כלפיו לחלוטין, לא בשל הטובות שהוא גומל לנו, אלא מתשוקה וחפיצה להתבטל ממציאותה לחלוטין ולדבוק בו.

דוגמה לדבר אהבת הורים וילדיהם, שאינה תלויה בטובת-הנאה ואינה נובעת מנתינה, ואף אין צורך לשכנע ולעורר הורים וילדיהם לאהוב זה את זה, האהבה קיימת מעצם טבעם ואינה תוצאה ממחשבה לקבל, שהרי גם ילדים שלא גדלו אצל הוריהם ולא קיבלו מהוריהם מאומה – בוערת בקרבם אהבה עזה להוריהם הביולוגיים; וכך גם בנשמת כל יהודי, באשר הוא, קיימת אהבה עצמית מוחלטת ובלתי תלויה אל הקב"ה.

[האהבה הרגילה המונעת מטובות הנאה קרויה על-ידי חז"ל "אהבה התלויה בדבר", והאהבה הנשגבת קרויה "אהבה שאינה תלויה בדבר". מענין לענין: בחסידות מוסבר שכשיש רק "בן יחיד" האהבה נעלית מכשיש כמה ילדים, והיות שישראל בני יחידים לה', הרי האהבה נעלית ונשגבת ביותר].

ובלשון ספר התניא¹¹: נר ה' נשמת אדם, פירוש שישראל הקרוים אדם, נשמתם היא למשל כאור הנר, שמתנענע תמיד למעלה בטבעו, מפני שאור האש חפץ בטבע ליפרד מהפתילה ולידבק בשרשו למעלה ביסוד האש, אף שעל-ידי זה יכבה ולא יאיר כלום, כך נשמת האדם חפצה וחשקה בטבעה ליפרד ולצאת מן הגוף ולידבק בשרשה ומקורה בה', הגם שתהיה אין ואפס ותתבטל שם במציאות לגמרי ולא ישאר ממנה מאומה ממהותה ועצמותה הראשון, אף-על-פי-כן זה רצונה וחפצה בטבעה! ורצון זה אינו בטעם ודעת ושכל מובן, אלא למעלה מהדעת ושכל המושג ומובן!

תירוץ השאלות

עתה נבין את השאלה ששאלנו על הרמב"ם (מדוע כותב על התבוננות בברואים הגדולים כמעורר את האהבה ולא כותב על התבוננות בחסדי ה' עמנו):
כאמור שני מיני אהבת ה' אצל היהודי:

בניגוד למחשבה המקובלת בקרב רבים, שכדי לאהוב לא חייבים ממש להכיר, וודאי שלא חייבים היכרות מעמיקה, יכולה להיות אהבה סוערת בעלת רגשות עמוקים גם כשאין קשר שכלי, העיקר שקיימים רגשות לבביים, מלמד אותנו הרמב"ם שלא כך פני הדברים, הוא מציב כלל יסודי באהבה – "לפי הדעה תהיה האהבה"

1) גופו הגשמי ונפשו החיונית אוהבים את ה' בשל ה"כדאיות", כי הוא חיינו, הוא שומר עלינו ועושה לנו ניסים. 2) הנשמה הקדושה של היהודי אוהבת ומשתוקקת לה' לא בשל טובות הנאה, אלא מתוך ביטול והכנעה להתקרב לה' אחד, אהבת ה' אמיתית ומוחלטת.

ובעצם שני מיני אהבות אלו מוזכרים בפסוקים שהובאו בתחילת המאמר: 1) הפסוקים המדברים על אהבת ה' כי הוא חיינו – עוסקים מדברים גוף היהודי ונפשו הבהמית, לעורר אצלם אהבה לה', אפילו שזו אהבה פחותה, שמהותה "אהבת עצמי", כי העיקר שתהיה אהבה לה'. 2) והפסוק המדבר על אהבת ה' כי "ה' אחד", ואין עוד מציאות אחרת, מדבר על האהבה של הנשמה האלוקית שהיא אהבה מוחלטת הנובעת מההכרה שה' אחד ואין עוד שום מציאות אחרת, ומתוך כך הנשמה בטלה בתכלית בפני ה', ללא כל חשבונות וחישובי כדאיות אישיים.

הרמב"ם בדבריו על האהבה לה' רומז על האהבה הנשגבת והנעלית של הנשמה, לכן הוא שצריך "לידע את השם הגדול" מהתבוננות "במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים.. בחכמות ותבונות המודיעות לו אל קונו", ולא על חסדיו עמנו בניסים ונפלאות שעשה לנו, כי צריך לאהוב לא כי הוא מיטיב עמנו אלא כי הוא ה'.

אהבה זוחפת ומעוררת את קיום המצוות

מטבע האהבה, שכשאוהבים מישהו מתענגים למלא את רצונו של האהוב, שכן אוהב רוצה להתקרב ולהדבק באהוב, וזאת

הוא משיג על-ידי מילוי רצונו בזריזות ובשמחה; לכן סימן שאהבת ה' מושלמת, כשהיא מעוררת את קיום מצוות ה' אותן אוהבים.

כשאוהבים משהו באמת חושבים עליו ולא שוכחים אותו אף לא לרגע אחד, גם אהבת היהודי לה' צריכה לעורר מחשבה תמידית על ה' וקיום המצוות. מתוך ההשתדלות לשמור על האהבה שלא תפסק לנצח.

וכשם שאדם אוהב מישהו מעלים עין ולא מסתכל על הדברים הלא טובים של האהוב, כך מאהבת ה' לישראל הוא מעלים עין מהרע שבנו.

אהבה ותשוקה גדולה למשיח

גם בענין האהבה והגעגועים לבואו של מלך המשיח – כשהיא אהבה אמיתית וכנה היא צריכה להיות מוחשית בכל עת ובכל שעה: שבלבו יחשוב ויצפה כל העת לביאת המשיח, ושיהיה ניכר בכל ענינו שהוא עושה אותם בשביל ביאת המשיח, כדברי המשנה שהרבי מצטט: "כל ימי חיך להביא לימות המשיח".

וכמו בענין האהבה לה' גם האהבה למשיח צריכה להיות בשתי הדרגות: מצד הגוף הגשמי צריכה להיות האהבה וצפיה בשל טובות הנאה שיהיו בזמן הגאולה, כדברי הרמב"ם "באותו הזמן לא יהיה שם לא רעב ולא מלחמה ולא קנאה ותחרות שהטובה תהיה מושפעת הרבה וכל המעדנים מצויין כעפר כו", ומצד הנשמה האלוקית צריכה להיות תשוקה למשיח לא בשל טובות הנאה לא הגשמיות ולא הרוחניות, תשוקה אמיתית למלך המשיח, שיבוא ויגאלינו במהרה בימינו בקרוב ממ"ש.

מקורות: תניא, חינוך קטן, הקדמה לשער היחוד. ספר הערכים הב"ד, ערכי אהבה. מעיינות, גליון 8, הרב אלטין.

1) דברים, ל.כ. 2) דברים, י"ב-ג. 3) דברים, יא-יג. טו. 4) דברים, לו. 5) דברים, ו.ד. 6) תניא, חינוך קטן, הקדמה לשער היחוד והאמונה. 7) כפירוש הפסוק "ה' איש מלחמה ה' שמו", שאותו אחד שהיה איש מלחמה, הוא הוא שנתן תורה ונהג בסד ורחמים. 8) בראשית, פרק לד, פסוק ג. 9) הלכות תשובה, פרק י, הלכה. הלכות יסודי התורה פרק ב, הלכה ב. 10) בעיבוד לשוני קל. 11) פרק יט.

ללמוד מן הבית!

מורים ומורות, עכיתות ומורות ישראליות ברחבי תבלו
הודמנות לצבירת נקודות גמול בלמידה מן הבית
באמצעות ערכות למידה.
ניתן ללמוד את הקורסים הבאים:

- ✓ חינוך באהבה - כללים להצלחה בעבודת החינוך וההדרכה - קלטות הסבר מפי הרב ערד
- ✓ כח הניגון - הייחודיות של הניגון החסידי - לימוד עיוני והאזנה מודרכת מפי הרב מ. ברצקי

הרשמה סיידיית - צופיה 03-9602351

הכל לא ילמי אה המניח האלו
אסני נישאי - לו כצק זוד אסני
מאסני מלכיה

זה עתה יצא לאור
הצלחת לטבעת

חוברת הדרכת לכלת החבוצית לתקופת קישורי התנאים
כמות גבוהה וזבל
פדנה בטיפוח טהרה החיפושית
מינים נשי חביב ופדנה טהרה המיספחה בטי זייק

- * קבנו על חיי הכסואנין
- * דענויות פניסיות
- * אינשו ונדכנו
- * נספה הדרכת לפניסיות
- * הודמנות פחדני לתקופת זו ועוד
- * בהסכמת ובתשלולת דבנים

להשיג בדוכני אמיש
בחנות הודמנות וכל בתי חביב בארץ
הפצה דאסיות
חיש - תקפת פניסיות
03-9600000
המחנות בלניא (לניא בור)
E-mail: Zkalah76@yahoo.com

הקרן הארצית ליולדת
ע"י ארגון נשי ובנות חב"ד בארה"ק
ע"ש הרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא ע"ה

ה"קרן הארצית ליולדת" מכינה לך ערב חגיגי מיוחד

שיתקים אי"ה
ב מוצאי שבת, ח"י באדר ה'תשס"ו (ה- 18 במרץ 2006)
באולמי "כתר הרימון, רח' השומר 5, בני ברק
החל משעה 8:00 בערב
בר עשיר, מבחר סלטים, דגים, בשרים, מאפים, עוגות וגלידות
דבר תורה

הופעת יחיד מקצועית ומשעשעת במיוחד עם השחקנית עידית לימור
הגרלה פומבית על 24 מוצרים איכותיים ועל טבעת יהלום

לרוכשות כרטיס עד ליום ראשון, י"ב באדר, (ה- 12 במרץ)
דרך משרדי ארגון נשי ובנות חב"ד בטל. 03-9606142
מחיר הכרטיס: 90 ₪
לרוכשות לאחר תאריך זה, מחיר כרטיס 120 ₪

לכל מאמצת יולדת מעניקה הקרן
מעטפה ובה 24 שוברי הגרלה על 24 מוצרים יקרי ערך
ובנוסף שובר הגרלה על טבעת יהלום.

כל אחת – שליחה!

סיפור מאלף, על הכוח המיוחד שניתן כאשר הרבי ממנה אותנו לשליחיו, והוראה אקטואלית לימינו, כאשר כל אחת היא שליחה!

בתפקידו. למרות שהחיים פחות יותר גלשו להם על מי מנוחות, לא היה אחי רגוע. הוא שמע שבאמריקה הגדולה יכול רופא להתעשר, בה בשעה שבמדינה זו הוא מתפרנס מתואריו הרבים כמה 'קופיקות'. נכון שהייתה זו פרנסה טובה לפי ערך יחידי, אך מלהיקרא עשיר עדיין היה רחוק.

"הוא הצליח לסדר לעצמו את כל הניירות הדרושים ועלה לארצות הברית. הקשר עמו נקטע למשך כמה שנים שבהן אני עליתי לארץ ישראל."

"יום אחד אני מקבלת ממנו מכתב בו הוא מגולל בפני על קורותיו בימדינת הזהב: במטוס – הוא מספר – עוד היו לי חלומות, אך מהר מאוד הם פרחו. כשירדתי מכבש המטוס אף אחד לא המתין לי. לא ידעתי לאן אגש. עברו כמה ימים שבהם ניסיתי להציע את כשרונותי בכל מיני קליניקות ובתי רפואה. עד מהרה קלטתי שהתוארים שקיבלתי ברוסיה אינם מספיקים לרפואה המודרנית שבשביל זה אצטרך לעבור עוד כמה קורסים יקרים."

"עולמי חשך בעדי. לא היה לי פת לחם חייתי כזרוק ברחוב. ממקום מבוסס, עם שם מכובד, עברתי למצב של אדם חסר ערך. החזרה לרוסיה לא הייתה בר-ביצוע, עקב החוק הרוסי שאדם העוזב את המדינה מחויב לוותר על זכותו כאזרח בה."

"מיום ליום בשלה בליבי ההחלטה לשים קץ לחיי. כשהייתי שלם עימה פסעתי מטושטש כולי לעבר 'גשר ברוקלין' המפורסם, שממנו קל להגיע בקפיצה לים."

"עדיין איני מבין כיצד, אך ממש קודם הכניסה לגשר קלטו אותי שני בחורים חסידים כשהם עומדים על יד ביתן תפילין. איך שהוא הבחינו ביהדותי דרך אפי, או

דבריה 'חטפה' קיתון של רותחין: "אתם הדתיים מוצצים לנו את הדם, ועוד אתם באים אלינו בתביעות..."

אימי, שלא הייתי רגילה ל'קבלת פנים' שכזו, ומה גם במקום שכזה, מיהרה לסוב על עקבותיה. 'מה שחסר לי עוד שיאשימו אותי בגרימת התקף לב לאשה מאושפזת', חשבה לעצמה.

ואז, כשהיא עומדת בפתח החדר, עמד לנגד עיניה מראה הרבי בחדרו, כשהוא אומר לה: "אם יבא אליך מישהו בטענות אמרי לו שאת הינך שלוחה של הליובאוויטשער רבי..."

מצעקות האשה, שנאמרו במבטא רוסי כבד, הבינה אימי שמדובר ביוצאת רוסיה. היא שבה אל החדר, היישירה מבט לאותה אשה, ואמרה: "תדעי לך שהנני שלוחה של הליובאוויטשער רבי!"

הבלתי יאומן אירע לנגד עיניה: האישה החלה מתבלבלת ומגמגמת את המילים "ליובאוויטשער רבי. ליובאוויטשער רבי" ולפתע היא החלה מתייפחת בבכי ללא מעצור.

אימי עמדה משתוממת לנוכח התפתחות החדשה, הבלתי צפויה, והחלה להרגיע את האשה המתייפחת. רק לאחר כמה רגעים ארוכים החלה להוציא מילים מקוטעות, וסיפרה את סיפורה, או יותר נכון סיפור אחיה:

"גדלנו ברוסיה כמשפחה מכובדת, משפחה קטנה, זוג הורים וזוג ילדים. חברים רבים לא היו לנו עקב יהדותנו שהתבטאה רק בזה שגרמנו לנו שנאה וניכור מהכל, דבר שהגביר את הקשר ביני לבין אחי. לאחר מות הורי נשארו שנינו, לבד. הוא היה כל עולמי, וכן להיפך. אחי למד רפואה והצליח

כאשר אימי, מרת רייזל אסטולין ע"ה, הייתה מספרת לנו את הסיפור הבא, היא הייתה נתונה בהתרגשות גדולה, ודמעות היו זולגות על לחייה.

היה זה באחד מביקוריה אצל הרבי, ביחידות שקודם חזרתה ארצה, פנה אליה הרבי ושאל אם היא מתעסקת במבצע נרות שבת קודש?

אימי ע"ה השיבה שעדיין לא הזדמן לה לעסוק בזה, מכיוון שהיא מצוייה עדיין בשלבי התאקלמות בארץ הקודש, וחסר לה את התוקף של תושבת קבועה שיכולה לגשת לוותיקים ולהציע להם דברים.

כאשר הרבי אמר שלמרות הכל עליה להתעסק במבצע נש"ק, טענה אימי: "הרי אפילו את שפת המדינה אינני יודעת היטב, ובמצב הפוליטי בארץ ישראל העדין, כאשר יש הרודפים את החרדים וטוענים כלפיהם טענות קשות – כיצד אוכל להתמודד בלי שליטה מספקת בשפה העברית?"

הרבי האזין לדבריה, ואחר השיב ברצינות: אם יבוא אליך מישהו בטענות – אימרי לי שאת הינך שלוחה של הליובאוויטשער רבי."

מאז אותה יחידות השתדלה אימי שלא להחסיר את העיסוק במבצע נש"ק אפילו ערב שבת אחד. היא חשה זכות מיוחדת להיות שלוחה אישית של הרבי, ובכל ערב שבת הייתה נוסעת לבתי הרפואה תל-השומר ובליניסון – לזכות את נשות ישראל בהדלקת נרות.

עד ש... ערב שבת שגרת. אימי עברה מחדר לחדר בבית הרפואה, נכנסה לחדר אשפוז שבתוכו שהתה אשה מאושפזת בגיל העמידה, מרת נפש. אימי, כדרכה, הציעה לה להדליק נרות שבת, אולם בטרם סיימה את

מאת: הרב נפתלי אסטולין

משלוחי הרבי מה"מ בלוס-אנג'לס קליפורניה

המיוחדים שהרבי משפיע עלינו, להחדיר בכל הפעילות שלנו את הנקודה המרכזית – ענייני משיח – ולעשות הכל כדי לזרז את התגלות הרבי מלך המשיח תיכף ומיד ממש. בימים אלה מתקיים כינוס השלוחות העולמי, ומכאן צריכה לצאת הבשורה, בשורת הגאולה, לכל שדרות העם. תוך הדגשה שתפקיד זה הוטל על כל אחד ואחת מאיתנו.

ונתינת כוח מיוחדת בימים אלה, בין יום הולדתה של אם המלכות, הרבנית חנה ע"ה בכ"ח טבת, עליה כתב הרבי בהתבטאות יוצאת דופן: "ששמה חנה, על שם כו' ועד על שם אמו של שמואל, שסיוס וחותרם תפלתה יויתן עוז למלכו וירם קרן משיחו", – ובין יום הסתלקותה של אשת המלך, הרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא ע"ה, שמשירותה עבור הרבי צריכה לשמש מגדלור עבור כולנו, לעשות הכל למען קיום רצונו של הרבי מלך המשיח.

לעילוי נשמת אימי מורתי מרת רייזל אסטולין ע"ה, ליום היארצייט כ"ו שבט

שאר בשר, אח יקר, הוא רק הודות לרבי מליובאוויטש".

האשה כשסיימה לספר עדיין לא גמרה מלבכות ואימי יחד עמה, ישבו ובכו. ואז פנתה אותה אישה לאימי וביקשה: "את יכולה בבקשה להגיש את הנרות שהרבי שלח לי. אותו אחד שהציל את אחי – איך אוכל לסרב לו?".

סיפור מאלף זה, נושא בתוכו מסר אדיר עבור כל אחד ואחת מאיתנו:

בשיחת כינוס השלוחים תשנ"ב, אמר הרבי שישיא דורנו מינה כל אחד ואחד מהדור להיות השליח שלו בהפצת התורה והיהדות ובהפצת המעיינות חוצה, עד להבאת הגאולה האמיתית והשלימה".

במילים פשוטות, אותו כוח מיוחד שהעניק הרבי לאימי, כאשר אמר לה שהיא שליחה של הליובאוויטשער רבי – נתן הרבי לכל אחד ואחת מאיתנו.

והכוח הזה, זאת זכות שהיא גם חובה גדולה: מוטלת עלינו חובה לנצל את הכוחות

משהו כזה. כשהתמהמהתי לענות להם בשלילה על הצעתם, פירשו זאת כאישור. שרולי הופשל וחשתי את עצמי ממלמל את מילות הפסוקים אחריהם. כמעט לא חשתי מה קורה עם גופי. הם, שכנראה עלו זמן לא רב מרוסיה החלו לשוחח עמי ברוסית. לא היה לי מה להפסיד. ביקשתי מהם שיניחו לי לנפשי. יתנו לי כבר לסיים את חיי. הם לא הרפו ממני. כשראו שדבריהם נופלים על אזניים אטומות, הציעו לי שכשם שכל דבר רגילים לשאול אצל רבם, הרי בדבר גורלי כל כך, וודאי שקודם כל צריך לשאול עצה הרבי, בהוסיפם שהרבי עצמו דובר רוסית.

באותו ערב כבר התקבלתי ליחידות. לפרט כל אשר עבר עלי ביחידות, קשה לתאר. אך תדעי לך שכשיצאתי הייתי בן אדם אחר לגמרי. נכנסתי שבר כלי, ויצאתי אדם מעודד. הרבי בדבריו נתן לי את הטעם בחיים. הבנתי את סכלותי. כמו כן הפנה אותי לאנשים שידעו כיצד לעזור לי להשתקם.

בסוף המכתב הוא מסיים: "תדעי לך ותזכרי זאת אחותי היקרה, אם יש לך עדיין

מכללת בית רבקה
המרכז ללימודי המשך והשתלמויות

הקורס להכשרת מנהלים

בע"מ תפקיד בית ספרי?
מעוניינות לשרג ידע. להתקדם ולהכשיר את עצמן לעתיד?

משרד החינוך מעניק לך את ההזדמנות לרכוש כלים מקצועיים להעצמה הגבלת שניונים, בניית צוות, הנעת עובדים, ניהול פרויקטים ועוד.

נפתחה הרשמה למחזור תשס"ז
בשני מסלולים:
לגברים / לנשים

→ הקורס מקנה תעודה מסעם משרד החינוך- היחידה לפיתוח עו"ה בכירים
→ הקורס מהווה תנאי קדם למכרזי ניהול בכל מוסדות החינוך
→ השתתפות חלקית של משרד החינוך במימון הקורס

לפרטים והרשמה:
דבי - 03-9602353

בקרוב !!

עומד לצאת בעז"ה
ספר דפי אנ"ש צפת
למעוניינים לעדכן או להוסיף שמות, כתובות, טלפונים או טלפונים ניידים נא לשלוח לת.ד. 6064 צפת יצחק ליפיש

לתלמוד תורה חב"ד
"צבאות מנחם" חיפה והקריות
דרושים:

- מנהל מערך גיוס כספים ומשאבים
- מתרימים ופעילים לגיוס תרומות

נא לפנות למנהל הגשמי ר' משה אזולאי
טל: 052-8757375

התרגשות וגעגועים ביום קבלת הנשיאות

יום ראשון ז' שבט

שניים מתלמידי התמימים יצאו היום לשליחות לדלהי שבהודו, נפרדים מהחברים בנשיקות הדרכות ואיחולי הצלחה. קידוש לבנה שלא התקיים בזמנו במוצאי שבת עקב מזג האוויר החורפי, התקיים הלילה לאחר תפלת ערבית. לאחר הקידוש לבנה יצא הקהל בריקודים כהוראת הרבי מלך המשיח, תחת ניצוחו של מטה שירה וזמרה. ההפסקה קצרה והבחורים עוד צריכים להספיק את ארוחת הערב, אך קשה לוותר על כמה דקות ריקוד שמדביקות אליהם עוד כמה דקות.

יום שני ח' שבט

מיום ליום זרם האורחים מתגבר, פנים חדשות שמוסיפות באוירה הכללית, ועל ספסל הלימודים כבר צפוף. לא אמר אדם לחבירו צר לי המקום שאלין בירושלים, וזו כבר אחריות שלנו המארחים. החזרים ב-1414 ו-749 מתמלאים במזרונים לחברים הישנים שהגיעו, וגם לחברים החדשים שיש לנו כעת הזדמנות להכירם.

בעיצומו של סדר נגלה נכנסים תלמידי הישיבה מדרום אפריקה בשירת יחי שהופכת מהר לריקוד. רק לאחר מכן הם מתייצבים לתפלת שחרית, שהיום הם לא הרשו לעצם לערוך אותה בשום מקום אחר במהלך הדרך הארוכה, רק כאן ב-770.

האורחים מגיעים לכאן ותלמודם בידם. עם האורחים מארץ הקודש הגיעה החוברת 'אזרחים במדינת המשיח', החוברת הזכורה לטוב שכעת יוצאת לאור מחדש, דוגמא וסמל לכלים דתיקון, עיצוב, שפה, סגנון. והתמימים כאן נהנים לראות.

יום שלישי ח' שבט

ערב החג, ובכל פינה זה מורגש. עם בוקר נכנסתי לסדר חסידות, וראיתי זאל מלא מפה לפה. כל ישיבות חב"ד בארצות הברית, התלמידים הרבנים והמשפיעים, הגיעו לכאן ליום זה.

על קירות 770 תלויות מודעות תזכורת. עותק מהמודעה שהתפרסמה לפני שלושה עשר שנים לקראת יו"ד שבט הגדול בשנת תשנ"ג, בה קוראים רבני אג"ש לכללות החסידים להתאחד במעמד הכרזת יחי עולמית. הכותרת שנתנו לדף היא 'נזכרים ונעשים', נזכרים ועל ידי זה נעשים. מודעה שמדגישה את תוכנו של היום שבבילנו החסידים המצפים לגאולה.

השלט להתוועדות הגדולה מחר כבר תלוי בקיר הדרומי ומכריז על 'התוועדות חסידים לקבלת פני משיח צדקנו'.

בלובי הכניסה ל-770 הוקצה מקום לנרות הנשמה, ולקראת השקיעה הצטופפו רבים להדליק נר. כמו ביום כיפור ב-770, למי שהיה ומכיר.

לתפלות במשך יו"ד שבט – יום ההילולא של הרבי הריי"צ – נוהג הרבי מלך המשיח שליט"א לעבור לפני העמוד. על העמוד מוכנים חמשה נרות שעוה, כהוראת הרבי מלך המשיח שליט"א במכתב ליום זה. סמוך לתפלת ערבית, הוקף השטח שסביב עמוד השי"ץ בשולחנות, ולפני העמוד נפרס שטיח קטן מיוחד לזמנים בהם הרבי עובר לפני העמוד.

לתפלה 770 מלא מפה לפה, ממש כמו בתשרי. בימי החגים שרים את יחיו בתפלות במנגינת 'ושמחת', ביי"ד כסלו שרים במנגינת 'מהרה ישמע', כל יום ניגון המתאים למהותו. באיזו מנגינה אם כן נשיר ביו"ד

שבט? כך שאלנו את עצמנו. והמסקנה המתבקשת, ביו"ד שבט נשיר יחי במנגינת יחי. זהו יום קבלת הנשיאות ויום קבלת המלכות, והמגינה הנצחית של יחי אדונו מבטאת יותר מכל את מהותו של יום.

הרב משה פסח גולדמן התפלל את התפילה לפני עמוד נוסף. לאחר התפלה חזר התי ישראל קטורזה את האותיות הראשונות ממאמר באתי לגני תשי"י.

לאחר הסדר בערב הוקרן וידיאו מהתוועדות יו"ד שבט ה'תשמ"ו, ומאות אג"ש ותמימים ישבו לצפות בהתוועדות. בהמשך הלילה התקיימה התוועדות חסידית עם הרב שלום דובער בוטמן מזקני החסידים ומאלה שהיו פה אז, סביבו נקהלו עשרות תמימים להאזין לדבריו.

יום רביעי יו"ד שבט

בהוראת הנהלת הישיבה, היום הוקדש לפעולות המבצעים, ואנו יצאנו לחוגג את היום בשיירת רכבים שכבשו את ניו יורק בסערה.

השיירה יצאה בסיסמת 'משיח כאן', עם קריאה 'יהיה מוכן, הוסף במעשי טוב וחסד', כהוראת הרבי ש'המעשה הוא העיקר', וכל התעוררות לקשר עם מעשה בפועל.

"טייערע אידן" בקעה ההכרזה מהרמקולים בכניסה לשכונת ויליאמסבורג, "בקרוב ממש נרקוד ונשמח לקראת משיח". בשירת 'ברוך הבא מלך המשיח' פרצו הטנקים לרחובות השכונה שנעמדו מלכת לנוכח המחזה המיוחד. אשרי עין ראתה את זקני ויליאמסבורג מנפנים לשלום לטנקים הנושאים את בשורת הגאולה.

המחזה הזכיר לי סיפור ידוע על תלמידי

צילום: מאיר אלפסי

אניש, תמימים ואורחים בתפילת ערבית, ליל יו"ד שבט

פסק דין הרבנים בבתי הכנסת בשכונה. ביתניים ב-770 בשעות אחר הצהריים התקיים כינוס לתלמידי התמימים שהתאספו לכאן מכל ארצות הברית. במטרה לחזק אצל התמימים את זהותם האמיתית, חיילי בית דוד לפעול התגלות משיח. את הכינוס הנחה הרב **גרשון אבצן** משכונת קראון הייטס, הרב **פנחס קארף** – משפיע בישיבת אהלי תורה קרא את פרקו של הרבי מלך המשיח, הרב **זוד נחשון** – מנכ"ל ניידות חב"ד באה"ק שסיפר על השליחות המיוחדת בשנת תש"א להקריא את פסק הדין "הרי זה בחזקת שהוא משיח" על אהלי רבותינו נשיאינו. גם הרב **נועם וגנר** מדרום אפריקה והרב **זלמן הרצל** מהישיבה בפלטבוש נשאו דברים בעניינים שהזמן גרמא.

בכינוס חולקה תשורה מיוחדת ימלכותו ברצון קבלו עליהם, לקט שיחות ומאמרי חסידות בנושא קבלת המלכות – ובפרט של מלך המשיח.

בלילה התקיימה ההתוועדות המרכזית ב-770, לקהל תושבי קראון הייטס אניש

ויילאמסבורג הייתה רק תחנת מעבר בדרך למנהטן, שם עברה השיירה בכיכרות המרכזיות. בשלב הבא התפזרו התמימים בנקודות מפתח של הכרך הגדול לחלוקת חומר הסברה עם אותה כותרת 'משיח כאן'. האורות דתוהו שעל השלטים באו בחוברת בכלים דתיקון, בהסברה ברורה ובשפה קולחת.

כמה שאנחנו נתווכח בינינו לבין עצמנו לילות שלמים, כשנצא לרחוב נגלה שלכולנו יש עוד עבודה רבה על דברים הרבה יותר בסיסיים. מכירים את השיחה המפורסמת של אחרי קדושים תנש"א, בה הרבי מסביר לכל החוששים שאין מה לפחד מהמשיח? תופתעו לגלות שבשנת החמישים ושבע ישנם עדיין כאלה אנשים... גם אנחנו במנהטן פגשנו יהודים שהצהירו שהתחנכו על אמונה שלא כדאי שהמשיח יבוא, ואנו מלאנו את תפקידנו כחיילי בית דוד, לחזק את האמונה בביאת המשיח.

לתפלת ערבית עם הרבי מלך המשיח שליטיא חזרו הרכבים, ולאחר התפילה יצאו לגיחה נוספת לשכונת בורו פארק וחלוקת

המגייד שבקשו לראות את אליהו הנביא, הרב המגייד הורה להם לחכות ביום פלוני במקום פלוני, ובמרכבה השלישית שתעבור ישב אליהו. הכרכה השלישית הגיעה כמובטח, ובתוכה ישב אדם בעל חזות של פריץ טיפוס, התלמידים נגשו אליו ובקשו ממנו בפולנית שיסור אליהם מן הדרך, הפריץ הגיב ביחס בוטה והמשיך לדרכו.

כשחזרו למגייד גער בהם: אם ידעתם שזהו אליהו למה פניתם אליו כאל פריץ? הואיל ולא האמתים, כך הוא התייחס אליכם.

כלפי מה דברים אמורים. הרבי מלך המשיח שליטיא קובע שהעולם מוכן לקבל את האורות הגדולים, אור הגאולה האמיתית והשלימה, אורו של משיח צדקנו. על אחת כמה וכמה יהודים מבני ישראל שמוכנים לקבל את כל העניינים. מי שיאמין ויגש ליהודי סמוך על הבטחת הרבי, יקבל את שכרו ויזכה לפגוש מולו יהודי מוכן לגאולה ששמה לשמוע את דבריו של הרבי. ומי שיגש ליהודי בחשש כאל פריץ עויין יקבל את שלו, והיהודי יראה אליו כפי שהוא מצפה ממנו...

צילום: חביד אינמו

שיירת הסנקים בעדשת המצלמה של רשת ה-cnn

צילום: מאיר אלפסי

תמימים מדליקים נר נשמה לקראת יום ההילולא יו"ד שבט

והתמימים והאורחים, בהשתתפותם של חברי הבד"ץ דקראון הייטס. הרב **שלום מענדל סימפסון** מזכיר הרבי מלך המשיח הראה לציבור – כמנהגו – כתי"ק מקורי מהרבי שליט"א "תסתכל בתמונתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר בשעה שמרגישה חלישות רצונה הטוב". והרב **שמואל בוטמן** חתם בדברים מעוררים על הגאולה השלימה.

במהלך ההתוועדות נמכרה החוברת שהיום הגיעה מארץ הקודש, 'העובדות שמאחורי הפסק'. וכרגיל בכגון דא, לאחר החלק הרשמי המשיך הקהל להתגודד סביב השולחנות בהתוועדויות חסידיות חמות, עד אור הבוקר ועד בכלל.

י"א שבט, יום 'קבלת המלכות'.

מאז הסתלקותו של הרבי הריי"צ, היה יו"ד שבט היום שסימל את תחילתו של הדור השביעי, אותו חגגו בשמחה גדולה. בשנת תשנ"ב בשורה של שיחות קודש הדגיש הרבי מלך המשיח דוקא את מעלתו של י"א בשבט. יו"ד שבט שייך יותר להסתלקותו של הרבי הריי"צ, י"א הוא היום הראשון השלם בנשיאותו של הרבי שליט"א בשנת תש"י, והוא היום בו קיבל הרבי את הנשיאות באופן גלוי בשנת תש"י. על אותו יום, י"א שבט תש"י, אמר הרבי שבו החלה תקופת ימות המשיח.

לנו, חסידים ומקושרים לרבי מלך המשיח שליט"א, החג הגדול הוא היום. ויש אפילו מהתמימים שהגיעו רק הבוקר, במיוחד לי"א שבט.

בערב התקיימה התוועדות עם הרב **עופר מייזובניק** המשפיע בישיבת חב"ד בצפת הנמנה בין האורחים מארץ הקודש. בשפתו

משולחן ההתוועדות

בין האורחים מארץ הקודש, הגיע הרב בועז קלי שמתעסק בשנים האחרונות בפעילות בקרב בני נוח להפצת שבע המצוות. באחד הלילות התוועד הרב קלי עם התמימים וסיפר מהווי השליחות.

באחד הטיסות בשמי אירופה, הבחין הרב קלי בחסיד חב"ד המסביר לאיש הצוות במטוס על שבע המצוות. התברר שמדובר בחסיד בעל עסקים באפריקה, שכל קשר עסקי, ממנכ"לי חברות ועד לפקיד בבנק, הוא פותח בהצגת 'כרטיס הביקור' שלו – כרטיס שבע המצוות, ובכל מקום שהוא מגיע כבר מכירים אותו בשם המרכז: 70 רסכ 7.

מתברר שדוקא הפתיחה הזו גורמת לאנשים לתת בו אמון ולקשור אתו עסקים רווחיים. והרב קלי מזכיר בקשר לכך את דברי הרבי שהפצת השבע מצוות היא גם טובת היהודי בגשמיות.

רובנו מכירים את הנאמר בפרק א' בתנ"א 'נפשות אומות העולם הן משלוש קליפות הטמאות לגמרי', אך הרב קלי לימד אותנו שהרבי שליט"א מביא את דברי ר' הלל מפאריטש שגוי המקיים שבע מצוות נפשו שייכת לקליפת נוגה.

בקשר לכך מזכירים התמימים את הסיפור שאירע בבית חב"ד ביפן, כשגוי מקומי תומך הבית חב"ד זכה לכתוב לרבי מלך המשיח שליט"א דרך היאגרות קודש, וקבל תשובה העוסקת בנושא זה של גוי המקיים שבע מצוות שנשמתו מקליפת נוגה. הגוי התרגש עד עמקי נשמתו הינוגהית, וטס יחד עם השליח לבית משיח-770. שני הכרטיסים, שלו ושל השליח, היו על חשבונו כמובן.

מספר הרב יצחק שפרינגר:

באחת הקהילות היהודיות בארצות הברית אירע מקרה מצער, אשתו של ראש הקהילה נתפסה במכס על סכום גדול והיה צפוי לה משפט חמור שיכול להסתיים אף בכלא.

ראש הקהילה ידע את הכתובת למי לפנות, והרבי הורה ברור: לנסוע לפלורידה. מה הקשר פלורידה, אף אחד לא יכול לדעת, אבל הרבי אומר, והשליח מסביר שמה שהרבי אומר חייבים לקיים. ראש הקהילה יוצא לפלורידה בלי לדעת לאן מועדות פניו.

ידידנו התיישב במסעדה מקומית, כשעל פניו ניכר הצער והבכי. אדם חביב וטוב סבר התעניין בדאגותיו, ואז מתברר ליהודי שמדובר בשופט הממונה על התיק... תוצאות המשפט היו צפויות, ושמו של הרבי התגדל והתקדש.

כשהגיעו הדברים חזרה לרבי אמר: סבורים אתם שהמופת הוא בבית המשפט? המופת האמיתי שאותו יהודי שמע בקולי יוצא לפלורידה בקבלת עול!

קבוצת נערים מצרפת ל-777

חוזרים על אותיות המאמר 'באתי לגני' תשי' כנהוג

המעיינות דרך הרדיו בתכנית המלוה מלכה מידי מוצאי שבת.

"לקראת י"ט כסלו האחרון ספרתי על התוועדות החג, והבאתי את דברי אדמו"ר הזקן ש"מי שישתתף בשמחתי אוציא אותו מן הגשם אל הרוח, מן המיצר אל המרחב, מן הגיהנום אל הגן עדן". כשהגיע י"ט כסלו נכנסה לביתי השכנה, יהודיה פשוטה, ובידה עוגה שאפתה לכבוד התוועדות, כפי ששמעה ברדיו... אנחנו מדברים, ואי אפשר לדעת עד כמה אנשים לוקחים את הדברים בפשטות.

"בשבוע האחרון סיפרתי שזכיתי בגורל והנני עומד לנסוע לרבי מלך המשיח, ואפשר לשלוח אתי שמות לברכה והצלחה. משך כל השעתיים שנמשכה התכנית המפיק באולפן לא הפסיק לענות לטלפונים ולרשום שמות של מבקשי ברכה. כשחזרתי לביתי לאחר השידור קדמה את פני אשתי עם רשימה ארוכה נוספת של פונים שהגיעו לטלפון הפרטי בביתי, ולמחרת המתינה במזכירה האלקטרונית עוד רשימת שמות בלתי נגמרת...

פרנסה ברווח

לחברה גדולה בהתרחבות
דרושים אנשי/נשות קשר-ניהול
רכזים/ות, עקרות בית כעילות,
בעלי משפחות תקשורתיים,
בפרויקט כלל ארצי

מאות אחוזים מעל הממוצע כחשב

050-6683389
052-4560728

"וגם בך יאמינו לעולם" הובטח שבני ישראל ידעו 'ווער איז ווער', מיהו אותו משה. וסיים אדמו"ר הזקן: גם היום ישנו משה, צריך רק לדעת שהוא זה הוא.

נקודה נוספת בהמשך לכך: שלושה מצוות נצטוו ישראל בשעת כניסתם לארץ, למנות להם מלך, למחות זרע עמלק, ולבנות בית הבחירה. אותם שלושה מצוות חוזרות על עצמם בגאולה השלימה, "יעמוד מלך מבית דוד (מינוי מלך) . . ילחם מלחמות ה' (מלחמת עמלק) . . ובנה מקדש במקומו".

חסידים אומרים ששלושת הדורות האחרונים של נשיאי חב"ד הקשורים במיוחד לגאולה, כידוע הרמז בראשי תיבות מי"ד, קשורים לשלושה מצוות אלו. הרבי הרש"ב פתח את נשיאותו במאמר 'כתר יתנו לך' – מינוי מלך. הרבי הרי"צ פתח בפסוק בו הרבי הרש"ב סיים 'ראשית גויים עמלקי' – מחיית עמלק, והרבי מלך המשיח שליט"א פתח בביאור על המדרש 'באתי לגני המדבר אודות השראת השכינה במשכן ומקדש.

בשעה הקבועה 1:30 תקיימה התוועדות קודש של הרבי מלך המשיח שליט"א (תיקון טעות: על שולחנו של הרבי בעת התוועדות עומד מגש של מיני מזונות וקנקן יין, ולא כפי שנכתב שבוע שעבר).

אחר הצהריים החל השלג לרדת על ניו יורק כהבטחת החזאים, והתכניות לקידוש לבנה המוני במוצאי שבת נגנזו לחודש הבא. ריזיין מקדימין, ובסדר נגלה במוצאי שבת כבר פותחים שיעור בדבר מלכות של השבוע הנכנס. הלומדים מנצלים את המסגרת המצומצמת יחסית של השיעור במוצאי שבת, שנותנת הזדמנות לעיין בשיחה וללבוש את הדברים יחד.

בסיום הלכות איסורי מזבח ברמב"ם כובד הרב צירקוס, ר"מ בישיבת תורת אמת בירושלים. שהואיל גם לספר מפעילות הפצת

המיוחדת מדבר הרב מיודובניק אל לבותיהם של התמימים – בוגרי הישיבה ולא רק – ומעורר שוב ושוב על יסודות החסידות: זולת, זולת, ושוב זולת.

"ולו רק תרגיל את עצמך לעמוד בפית הזאל, לסקור את החברים ולחשוב: מה הוא צריך ממני. עוד לפני שתמלא את צרכיו, מדובר על עצם הענין של החינוך העצמי להרגיש את צרכיו של הזולת". דברי הרב. בשעה מאוחרת מסתיימות ההתוועדות, ופונים לחטוף מנוחה קצרה, מחר יש מבצעים והעבודה רבה.

י"ג שבט, שבת שירה.

כיתה שלימה מבית ספר חב"ד בצרפת הגיעה לשבת ל-770. הכיתה בלטה בהשתתפותה בתפלות ובריקודי יחי סוערים לאחר 'לכה דודי'. ראש השנה' היה לנו השבוע, והחזן מצמיד מנגינת 'כתיבה וחתומה טובה' לפיוט ה'לכה דודי'.

עם בוקר השולחן הארוך במרכז הזאל מתמלא בתמימים, הוגים בחיות בשיחת ה'דבר מלכות', לומדים על עוד ביטוי של רגעי המעבר מגלות לגאולה, אירוע היסטורי המתבטא בחיי היום-יום. 'נוסף על רגש הכוסף והתשווקה והגעגועים לגאולה עד עתה, צריך להיות עכשיו גם ובעיקר רגש השמחה מזה שהגאולה באה בפועל ממש ברגע זה ממש".

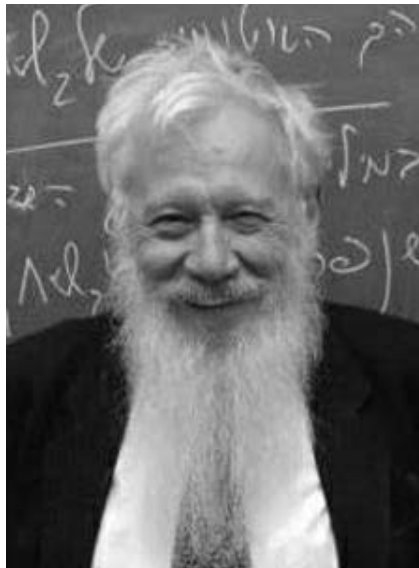
לאחר קריאת התורה עלה הרב לוי יצחק גרליק לחזור שיחה. בדבריו הזכיר את הסיפור על אדמו"ר הזקן שהסביר את הפסוק "וגם בך יאמינו לעולם" במתן תורה. הלא כבר נאמר "ויאמינו בה' ובמשה עבדו" בקריעת ים סוף, אלא שאז ידעו שיחנו משה שבדור, אבל עדיין יכולה להיות השאלה מיהו אותו משה. בהבטחת הקבי"ה למשה

'אם נרדוף להשיג שלום, הוא יברח מאתנו'

הערכה נכונה של המצב חייבת לקחת בחשבון את המטרות של הצד השני, והתגובות שלהם למהלכים שלנו. המטרות שלהם צריכות לעניין אותנו לפני כל דבר אחר. כמו כן, צריך לקחת בחשבון איך אנחנו יכולים להשפיע על המטרות של הצד השני ולא רק על מעשיהם, וזאת בכדי לקדם את המטרות שלנו. בשתי החזיתות האלה נכשלנו. אנחנו רק מעודדים אותם ליותר טרור, ואיננו עושים כלום כדי למתן את המטרות • דברים שנשא פרופסור ישראל אומן, חתן פרס נובל לכלכלה, בכנס הרצליה

אין עבודה, אין פרנסה, היו כמה ניסיונות נואשים. הרבה מהמשפחות, ואולי הרוב, עוד לא ראו אגורה אחת של פיצויים ואלו שכן ראו, הרי הם מוציאים את הכסף על מחיה יום יומית.

לא מדובר כאן באויב, במפירי חוק עבריינים. אלה אנשים יוצרים שבנו התיישבות לתפארת וכעת החריבו את חייהם – אך כולם מתעלמים. התקשורת מתעלמת. כולם שותקים. לא שומעים על כך מילה. אף אחד לא מתייחס לזה. אני בכל אופן לא שותק ולא אשתוק. אני לא יודע איך זה משפיע על החוסן הלאומי. אני לא מדבר על עצם הגירוש, אני מדבר על הטיפול במגורשים. לא ברור אם עושים בכונה, כדי לשלוח מסר ברור שהציונית אינה משתלמת וכדאי לרדת מזה מה שיותר מהר, או שזה קורה סתם מתוך רשלנות פושעת. אינני יודע מה יותר גרוע.

פרופסור ישראל אומן

בחודשים האחרונים נשאלתי כמה וכמה פעמים, האם יש לתורת המשחקים משהו להגיד על המצב במזרח התיכון, ובפרט על הסכסוך המתמשך במזרח התיכון בין ישראל לערבים. התשובה היא חיובית בהחלט, ואני שמח ומודה על ההזדמנות להרחיב את הדיבור בנושא חשוב זה. אולם בטרם אתחיל לדבר על נושא חשוב זה, ברצוני להעיר הערה אחת בלי להתייחס כרגע על עצם הנושא של החורבן של גוש קטיף.

אין חולק על כך שהטיפול בפליטים המגורשים מהוה חרפה לאומית. הרבה מהפליטים עדיין נמצאים בבתי מלון זה חצי שנה לאחר הגירוש בלי תנאים מינימאליים. רובם לא הגיעו לדיור קבע או אפילו דיור זמני מתקבל על הדעת. ילדים הגיעו לייאוש,

הפרועה נגד ישראל וכנגד היהודים בבתי הספר שלהם. סעיף זה לא קוים לעולם, וההסתה נהייתה פרועה יותר משנה לשנה.

האם אנחנו אשמים בזה? בהחלט! לעולם לא עמדנו על קיום הסעיף הזה. לא רק זאת, אלא המצב נעשה כאילו זה לא מעניין אותנו. לא שומעים ולא קוראים על כך בסדר היום הציבורי שלנו.

זה יותר גרוע ממעשי טרור וקאסאמים למיניהם. הילדים הללו לומדים בבתי ספריהם צריכים למחוק את ישראל מהמפה, וכשהקטנים יהיו גדולים, הם יובילו את הטרור. זה לא יהיה עוד הרבה זמן. ילדי אוסלו כבר גדולים וכבר מובילים.

הערכה נכונה של המצב חייבת לקחת בחשבון את המטרות של הצד השני, והתגובות שלהם למהלכים שלנו. המטרות שלהם צריכות לעניין אותנו לפני כל דבר אחר. כמו כן, צריך לקחת בחשבון איך אנחנו יכולים להשפיע על המטרות של הצד השני ולא רק על מעשיהם, וזאת בכדי לקדם את המטרות שלנו.

בשתי החזיתות האלה נכשלו. אנחנו רק מעודדים אותם ליותר טרור, ואיננו עושים כלום כדי למתן את המטרות.

ה סעיף השני שבו רציתי לדון – תובנה נוספת מתורת המשחקים, היא האינטראקציה הממושכת – מה שנקרא בעגה המקצועית 'המשחקים החוזרים'.

העיקרון הוא שהאינטראקציה הממושכת יכולה לאפשר שיתוף פעולה במקום שאין אפשרות כזאת במפגש חד-פעמי.

לסוחר שבא לעיר ליום אחד, יש הרבה פחות סיכויים להצליח לעשות עסקים, מפני שהפיתוי לרמות את הלקוחות הוא גדול והלקוחות יודעים את זה. חשוב להבין שזה נכון גם אם הסוחר הוא ישר והגון, אבל הלקוחות לא יכולים לדעת את זה.

מפגש חד פעמי, אם כן, גורם לשיתוף פעולה עם אפשרויות מצומצמות. מאידך – אם האינטראקציה היא ממושכת, אם הסוחר יישאר הרבה זמן בעיר, אז התמונה תשתנה. הסוחר יודע שלא כדאי לו לרמות, שכן הלקוחות יפסיקו לקנות ממנו. הלקוחות גם הם יודעים שהסוחר מבין את זה. משום כך, כבר מהיום הראשון הם מוכנים לקנות ממנו בנאמנות, אף על פי שטרם יצרו מערכת יחסים. הסיבה לכך היא, האינטראקציה

התנאי הוא סבלנות ואורך רוח. אסור שה'עכשיו' יהיה יותר מדי חשוב. זה צריך להיות אמיתי, פנימי, כן.

צריכה להיות סבלנות אמיתית. אנחנו בעצמנו צריכים לחשוב ככה ולא רק לשדר ככה כלפי חוץ. אבל גם זה צריך להיות מופנם על ידי הצד שני! הצד השני צריך להבין ולהפנים זאת, אחרת הלוגיקה המביאה לתובנה הזאת, נשברת

בשלום. הם מעודדים את הצד התקיף לדרוש ולקבל יותר, ומבססים את הרושם שאפשר למתוח את החבל, ואז, בסופו של דבר, החבל נקרע ונוצרת מלחמה בתנאים יותר גרועים ממה שהיה יכול להיות ללא הויתורים.

כ המצב בזירה שלנו? אינני בטוח. בצד השני, אצל ערבים, יש בלי ספק אנשים עם רצון טוב לחיות אתנו בשלום. השאלה היא כמה כאלה יש, מי הם, ובאיזה עמדה הם נמצאים? האם אלה אנשים המובילים שנותנים את הטון?

אני חושש שהתשובות אינן מעודדות! אני חושש שהדעות שרוצות לחיות אתנו בשלום, הן במיעוט קטן, ובוודאי שלא מובילים את הצעדים של הצד שכנגד. אני מדבר רק על המטרות שלהם. חשוב לנו לדעת מהן המטרות של הצד שכנגד.

במידה ניכרת, אנחנו אשמים בכך. אנחנו לא יכולים לקבוע את המהלכים של הצד השני. אנחנו לא יכולים להתלונן על הצד השני, אנחנו יכולים להתלונן רק על עצמנו. יש סעיף בהסכם אוסלו האומלל שבו מתחייבת הרשות להפסיק את ההסתה

כ עת נחזור לענייננו – מה אפשר ללמוד על מצבנו בארצנו הקטנה מתורת המשחקים.

התובנה הבסיסית ביוצר תורת המשחקים היא, שצריך להסתכל על המצב בו זמנית מכל הצדדים. במקום לשאול לאן אני חותר ואיך הצד השני יפעל ומה כדאי לי לעשות, יש לשאול את הכל בו זמנית – לאן כל הצדדים חותרים ומה הם רוצים. לא רק מה אני רוצה, אלא גם מה הם רוצים. זה מאוד חשוב ואנחנו מתעלמים מכך.

חשוב לברר מה יכולים כל הצדדים לעשות ובעקבות זה, מה כדאי להם לעשות כדי להשיג את המטרות שלהם – שהם לאו דווקא המטרות שלנו.

רבים מאתנו – כולל עבדכם הנאמן – רוצים שלום וביטחון, אבל זה רק צד אחד של המטבע. אנחנו מדברים עם עצמנו כל הזמן.

מה הצד שכנגד רוצה? האם גם הם רוצים שלום? זה בכלל לא ברור.

למה זה חשוב? מה איכפת לנו מה רוצה הצד שכנגד, כל עוד אנחנו יודעים מה אנחנו רוצים ופועלים בהתאם?

ובכן, זה חשוב מאוד. יש מצבים שבהם כל הצדדים מעוניינים בשיתוף פעולה, בשלום. או לפחות באי-לוחמה. הבעיה היא שכל אחד מהצדדים חושש מהצד שכנגד. זה פחות או יותר היה המצב במלחמה הקרה בין ארה"ב לרוסיה, מלחמה שנמשכה 45 שנה מ-1945 ועד 1990.

אף אחד מהצדדים לא היה מעוניין במלחמה חמה, אבל כל צד חשש שהצד השני שיתקוף. במצב כזה אמנם יש הרבה טעם למחוות ולויתורים, אלה מביאים בחובם מסר ברור שאין כוונה לתקוף.

אבל יש גם מצבים אחרים שבהם לפחות לאחד הצדדים אין רצון לשלום ולשיתוף פעולה. כך למשל היה המצב במלחמות הנפוליאוניות לפני 200 שנה. נאפוליון במפורש לא היה מעוניין בשלום. כך גם היה המצב בגרמניה בשנות השלושים. גרמניה במפורש הייתה מעוניינת להתרחב עד כמה שיותר. זה, ולא השלום, הייתה מטרה העיקרית. כל וויתור ומחווה מבריטניה וצרפת, התקבלו כאות של חולשה ואותתו-עודדו לגרמניה לדרוש יותר ויותר.

במצב כזה, וויתורים ומחוות למיניהם משיגים את היעד ההפוך ממה שאמורים ועשויים להשיג כאשר שני הצדדים מעוניינים

הממושכת. כשאדם מתיישב בעיר ופותח חנות ומשקיע אלפי שקלים בביסוס העסק שלו, יש לו מחויבות להישאר ולהיות נאמן והגון ללקוחותיו.

מה שקורה הוא שהאינטראקציה הממושכת, החזרה למשחק, יוצר את האפשרות של עונש, וברגע שיש איום ואפשרות לעונש, העונש לא צריך להיות מופעל. האפשרות לבדה יוצרת את שיתוף הפעולה ההגון.

התנאי הוא סבלנות ואורך רוח. אסור שהיעכשיו יהיה יותר מידי חשוב. זה צריך להיות אמיתי, פנימי, כן. צריכה להיות סבלנות אמיתית. אנחנו בעצמנו צריכים לחשוב ככה ולא רק לשדר ככה כלפי חוץ. אבל גם זה צריך להיות מופנם על ידי הצד שני. הצד השני צריך להבין ולהפנים זאת, אחרת הלוגיקה המביאה לתובנה הזאת, נשברת.

מה כל זה שייך אלינו? ובכן זה שייך מאוד. כשהגעתי ארצה בשנות החמישים, סיפרו כולם שלעריבים יש זמן. הם עוד זוכרים את הצלבנים שנשארו כאן סך הכול תשעים שנה.

גם היהודים לדעתם הם אפיזודה חולפת

**שלום הוא קצת כמו כבוד. כידוע
הרודף אחרי הכבוד – הכבוד
בורח ממנו. וזה שלא רודף אחרי
הכבוד, בסופו של הכבוד יגיע
אליו. כן הוא השלום. מי שרוצה
שלום עכשיו, לא יקבל שלום
לעולם ועד. אולם למי שיש
סבלנות ואורך רוח וגורם לצד
כשנגד להבין ולהפנים את זה, הוא
זה שנותן סיכוי לשלום**

בארץ ישראל. היהודים הנמצאים כאן בחדר, לגבם הם אפיזודה חולפת. אולי 50 שנה, אולי מאה שנה או 150, לא ממש משנה, הם יאמרו, לנו יש זמן ואורך רוח. בסופו של דבר נדאג לכך שהם ייעלמו.

הבעיה היא שלנו אין זמן. אנחנו ממהרים. אנחנו רוצים שלום עכשיו.

אנחנו באמת רוצים שלום עכשיו (לאו דווקא התנועה). זה מה שכולם רוצים. העתיד פחות חשוב לנו.

אנחנו חושבים בתוך תוכנו שאי אפשר להמשיך ככה. צריך לעשות משהו; אי אפשר להמשיך ככה. או אז הולכים ומחריבים יישובים יפהפיים, יישובים פורחים, יישובים יצרניים, הורסים את חייהם של רבבות בני אדם על מזבח של 'צריך לעשות משהו'. מקריבים את המפעל היקר הזה על במת השלום רק בגלל ש'צריכים לעשות משהו'.

ובכן, עצם הזהירה המטורפת לשלום הנכסף, היא היא המרחיקה אותו. אם לנו יהיה זמן וסבלנות, אם נבין שאפשר להמשיך ונשכנע את הצד כנגד שאכן זה ככה, או אז נקבל שלום, או לפחות אי-לוחמה. המצב הוא באמת פרדוקסאלי.

שלום הוא קצת כמו כבוד. כידוע הרודף אחרי הכבוד – הכבוד בורח ממנו, וזה שלא רודף אחרי הכבוד, בסופו של הכבוד יגיע אליו. כן הוא השלום. מי שרוצה שלום עכשיו, לא יקבל שלום לעולם ועד. אולם למי שיש סבלנות ואורך רוח וגורם לצד כשנגד להבין ולהפנים את זה, הוא זה שנותן סיכוי לשלום.

דעת

לימודי יהדות באור החסידות (ע"ד)

הציבור הרחב מוזמן להשתתף ב:

סמינר פסח

בא נחוג יחדיו את חג הפסח מתוך חוויה פנימית של לימוד והעמקה, של ניגון ושמחה.

במלון **כינר קלאסיק** ★★★★★
בפנסיון מלא ובתנאי נופש מלאים

שיתקיים אי"ה מיום רביעי י"ד ניסן ערב חג הפסח (12.4.06) לפנה"צ
עד יום רביעי כ"א ניסן (19.4.06) מוצאי החג.

שיעורים והרצאות • התוועדויות • תכנית אומנותית
פעילות עשירה לילדים • טיולים

כשר למהדרין - גלאט - לא שרויה, ע"פ המנהגים והחומרות המקובלות בחב"ד - שחיטת ליובאוויטש
בהשגחתו של הרב ברוך בועז יורקוביץ שליט"א רב ומד"א דשיכון חב"ד לוד

פרטים והרשמה בטל: 08-9476537, 08-9353932

**ספר חובה בכל בית יהודי
כל התשובות לכל השאלות**

מורה לנוכחים במאורעות התקופה במשנתו של הרבי מליובאוויטש

מה הרבי אומר על:

מדינת ישראל, יום העצמאות, אתחלתא דנאולה, ראשית צמיחת נאולתנו

להשיג אצל:

חייש הפצת מעיינות - 052-3770904, 03-9600770

שי גפן - 052-5218730, 08-8584353

פקס - 08-6600955 WOLFO@012.NET.IL

**בין אור
לחושך**

מאת הרב שלום דובער וולפא

לכישטורס

1-700-705-770

הטלפון שייקח אותך לכל מקום בעולם

Van Service **שרות הסעות**

15 passenger van for all your travel needs: Tel. (718) 778-8661 **מלפון:** שדה תעופה

airports, pick ups, weddings, etc. Cell. (917) 699-3937 **פלאפון:** חתונות

long distance trips, and light moving 050 881-0300 שרות הסעות בארץ ישראל **קטנות** הובלות

~ מנוון סלטים ביתי עשיר ~ בשרים על האש ~
~ שווארמה ~ דגים ~ בר עשיר ~

בשרית מזרחית בלאט כשר למהדרין
בשרים שחיטת ליובאוויטש
כל המוצרים בד"ץ - ירק בוש קטיף

השלהבת 16 אור יהודה
03-6344193

האווז אור - יהודה
מסעדה

אולם ארועים מרשים - עד 120 איש צמוד למקום
~ שבע ברכות ~ בריתות ~
~ ימי הולדת ~ ועוד ~

שיחות לנוער ליום ה' ב' תשס"ד

אם עדיין לא עשית מנבי חודשי - זה הזמן! מבצע מנויים **ענק!** לכל העולם!

להזמנת מנבי צלצלו:

03-9606158, 052-6257122

10 שנה
כולל דמי משלוח
והחברת בביתכם

ממשלה מבולבלת

בכיו של הקוזק הנגזל

קשה להתרשם מהבכיינות של מנהיגי היישות הציונית כנגד ממשלת רוסיה שהזמינה את ראשי החמאס לארצה. בתקשורת פורסם ששר הביטחון מופז הטיח דברים בנציג הרוסי אודות ההזמנה, הדברים וזה השיב לו כי לא ירחק היום, וכל העולם יכיר בחמאס.

את מה הם מבכים? שאל מופז העז לחלל את שם הביטחון לשווא, כאשר במו ידיך הקמת בעזה את מדינת החמאס ואל קעידה, הוא שערק למפלגתם של אהוד אולמרט וציפי לבני שהיו היוזמים והפעילים למהלך זה. גם עיור מלידה ראה מראש את התוצאות ההרסניות של ההינתקות. ראשי מערכת הביטחון הזהירו, הרמטכ"ל זעק והודה, וכעת הם מבקשים מהעולם שלא ידברו עם החמאס? הרי כל העולם יודע כי מי שמגרש אלפי אנשים מבתיים ומעביר את אדמותיהם לחמאס, בסופו של דבר גם ידבר איתם.

ושאלת תם שמנקרת במוחי: האם גרוע יותר לדבר עם החמאס או להעניק לו פרס על ששת אלפי הפצמ"רים שירה לעבר גוש קטיף?

אף אחד כבר לא מאמין להם. הממשלה הזאת הפכה לבזו לעיני כל העמים. הממשלה נכנסה לסחרור וגרמה נזק לא רק ליהודי ארץ הקודש הנמצאים בארץ הקודש, אלא גרמה שהטרור בראשות איראן הרימו ראש ומצפפים על העולם כולו. האם לאנשים אלה יש בכלל זכות מוסרית לתבוע שלא לדבר עם החמאס כשהם במו ידם שיתפו

פעולה עם החמאס?

את המחזה הבא לא אשכח כל חיי. היה זה ביום חמישי ה' באלול תשס"ה. באותו יום התקיימה תפילת נעילה אחרונה בבית הכנסת המרכזי בנזה דקלים. הייתי יחד עם קבוצה של עשרות רבנים. בסיום התפילה הסתובבנו בין החורבות שנשארו מאותה עיר פורחת ומלבבת, ואנו רואים מאות חיילים שהובאו כדי לעשות עבודות רס"ר, לנקות את המבנים שנותרו ואת הרחובות, כדי להעביר לרוצחים את המקום בצורה מסודרת ונקיה.

ממשלת ישראל השתמשה בחיילים יהודים כדי לשרת את החמאס, לסייע להם לירות טילים לעבר תחנת הכח רוטנברג באשקלון מאותם יישובים שנעקרו, וכעת שרי הממשלה באמת חושבים שהעולם ייקח ברצינות את זעקותיהם כנגד החמאס, בו בזמן שהעולם עצמו יודע שהם עצמם עוד ישתחוו למחבלים ויהפכו אותם לבני ברית תמורת כמה מילים מצועזעות.

מי שלא מכבד את עצמו, אין סיבה שאחרים יתייחסו אליו ברצינות. חלפה רק חצי שנה מאז הגירוש, וכבר כולם רואים את התוצאות: החמאס נטל את השלטון, ואיראן הפטרונית מחריפה ביתר שאת את צעדיה לקראת בניית פצצת אטום. משמייים הראו לנו מיידית את ההתרחשויות. אך אותו אולמרט ממשיך לדבר ברהב על התנתקויות נוספות רח"ל, אז מדוע שהעולם לא יכיר בחמאס?

הרבי מלך המשיח כבר הזהיר, כי כאשר בארץ הקודש מערערים את הביטחון, הרי זה פוגע בביטחון העולם כולו. בהשגחה פרטית, זה מה שראינו בשבוע שעבר בקטע הוידאו השבועי של "לראות את מלכנו", כאשר חייל צה"ל עבר בחלוקת הדולרים והרבי אמר לו

על ידי שאתה שומר על הביטחון בארץ הקודש, בדרך ממילא זה שומר על ביטחון העולם. ואנו רואים עד כמה הדברים נכונים. כאשר כאן מוותרים על הביטחון, הרי העולם כולו ממשיך לפתח את השיטה. אי אפשר ביד אחת להעניק פרסים לטרור וביד השניה לצעוק שאסור לדבר עם הטרוריסטים. מי שהיה מוכן להעניק למחבלים מתנות חנם, גילה שהטרור רק התעצם ממהלכים שכביכול היו אמורים לספק את הטרוריסטים.

קשה לומר את הדברים הבאים, אבל בדרך הטבע המצב רק ילך ויחמיר; בפרט כאשר המנהיגים ממשיכים ללכת כסומים, ולא מוכנים להודות בטעותם ולהצהיר את האמת המרה: שיתפנו פעולה (מדעת או שלא מדעת) עם הנאצים של דורנו! הקמנו בעזה בחסות איראן מדינת חמאס אל קעידה המהווה איום קיומי על יושבי ארץ הקודש.

כל זמן שהם לא יודו בטעות וימשיכו ללכת באותה מתווה, מי יודע מה ילד יום ולאן הם יובילו הלאה את עם ישראל. ולנו לא נותר אלא לזעוק ולהתפלל, שהי יושיענו מהם ומהמונם. מוטלת עלינו המשימה להביא לכל מקום את דבר ה' זו הלכה על אודות הסכנה הנוראה, ובזכות זה הקב"ה יבטל את מלכות הרשעה ויביא לנו במהרה את מלכות בית דוד.

מחלקים את השלל

הרשימות לכנסת נסגרו בסוף השבוע האחרון, ואין כמעט הפתעות. אותה פוליטיקה ואותם פוליטיקאים ואותם רצונות – כסאות, כיבודים, משרות

ממשלת ישראל השתמשה בחיילים יהודים כדי לשרת את החמאס, לסייע להם לירות טילים לעבר תחנת הכח רוטנברג באשקלון מאותם יישובים שנעקרו, וכעת שרי הממשלה באמת חושבים שהעולם ייקח ברצינות את זעקותיהם כנגד החמאס, בזמן שהעולם עצמו יודע שהם עצמם עוד ישתחוו למחבלים ויהפכו אותם לבני ברית תמורת כמה מילים מצועצעות

וכשמקשים לו, היתכן, כיצד הרהבת להשתיק דבר שכזה?! עונה: כאן הייתי עסוק בתורה, כאן ישנתי וכאן הייתי עסוק בצרכי ציבור. ומתוך זאת, אפילו כשמוכיחים לו שבזמנו סיפרו לו על זה והוא עצמו השתיק זאת, ואף מביאים את אותו אדם שפקד עליו לשתוק כדי שזה לא יפריע לתקציב של הישיבה. ומלבד שזהו היפך התורה, היפך האנושיות, והיפך ההגיון – הנה, גם לפי חשבונם הם יפסידו, כיון שבאיזשהו-שלב יתפוס הציבור מה קורה, וסוף-כל-סוף יגיע יום הבחירות...

הדבר היחיד היכול להשפיע על אותם אנשים הוא: כאשר אומרים להם שיבוא "יום הדין". ואין המדובר אודות יום הדין שלמעלה, כי על זה טוענים הם, שלבית-דין של מעלה הם יבואו עם מספיק זכויות, וכדלהלן:

הם מחזיקים ישיבה, ונותנים לה כמה לירות. מורידים תקציב לישיבה שאינה מצייתת להם ומוסרים זאת לישיבה שהם בטוחים שינידו להם בראשם – ישיבה שעל כל ענין תאמר "הן הן", נעשה קודם לנשמע, עוד לפני שתדע במה המדובר. ומוכנים להוריד כסף מישיבה שאינה מצייתת להם, למרות שעל-ידי-זה יורדים הם לחיי ראש הישיבה של אותה ישיבה – אך גם מזה לא מתפעלים!

כל עוד המדובר הוא רק בנוגע לדין של מעלה – הם כלל אינם חוששים.

אך כשזה מגיע לדין של מטה, המצב משתנה. העובדה שביום הבחירות הם עלולים לא להבחר – מעזעזעת אותם!

ועד לבחירות, אין לאף אחד אומץ להוריד אותם מכסאותיהם עכשיו, ולהושיב במקומם מישהו אחר, שאפילו

לשעה ולדורות. באחת משיחות קודשו מורה לנו הרבי כיצד יש להתייחס לאותם אנשים שהפכו את האידאולוגיה לכיסאולוגיה. את הדברים הבאים נשא הרבי בשיחת קודש שנשא במוצאי שבת קודש פרשת מטות מסעי תשל"ט. לקרוא ולהפנים:

ואין לך יום שאינו מרובה מחבירו, ומיום ליום מתווספים יותר ויותר ענינים שהם היפך מ"מעלן בקודש" – אין מנוס מלדבר על כך, כדלהלן:

על כל הענינים המבהילים שנעשים, מחפים הנציגים החרדיים בכמה לירות שהם מקבלים. אפילו כשהיו דתיים שאינם חרדים כמו אלה של עכשיו – הנה למרות שעל ענינים מסויימים הם חיפו – אך על הענינים שנעשים עתה, גם להם לא היה את התוקף לחפות ולכסות.

ואילו כעת, היכן שרק מבקשים 'הכשר' לדבר מסויים – מיד מקבלים; למעט בזמן שלא מבקשים, או כאשר מדובר על דבר שאף אחד לא יוכל לסבול – וגם אז לא מוחים – אלא שותקים שתיקה גמורה, ומשימים עצמם כלא יודעים מהדברים המתרחשים הדוקרים את העיניים, רחמנא ליצלן.

וכשזה נדפס ומתפרסם בעיתונות וכבר לא יכולים להשתמט – הם מתחילים להתנצל בתירוצים ואמתלאות שונות ומשונות. וכבר ידוע ומפורש בראשונים מהו הלשון "אמתלא" – "אמת – לא"!

אותו מתרץ יודע שאין זו הסיבה האמיתית. הוא אף יודע שאותו אחד ששומע גם יודע שאין זו האמת. אך כיון שהוא 'אדם גדול', ואינו יכול להרשות מצב בו יהיה קשה עליו – לכן מוכרח הוא לומר איזו-שהיא אמתלא – 'אמת – לא'.

ותקציבים.

לא מפליא כאשר כבר בשלבים אלה חשפו הפוליטיקאים את טלפיהם ומגלים מה עומד בראש סדר יומם. כבר עכשיו מחלקים את השלל עוד בטרם ניצוד הארי. איש מהם לא חושב על דת ישראל או על ארץ ישראל. שני דוגמאות מהתקשורת בסוף השבוע: ח"כ ליצמן בראיון לעיתון מכובד הצהיר כי אולמרט כבר הבטיח לו את וועדת הכספים. דוגמה נוספת – מפלגת האיחוד הלאומי והמפלג שהתאחדו (וזה מבורך לכשעצמו) הגיעו לסיכום כבר עכשיו שאמנם אורלב מוצב במקום השני, אבל הוא יקבל את משרת השר בממשלה שתקום!!

והלב זועק לנוכח אותם אנשים שכבר דואגים למסחטת הכספים בממשלה שתקום בעוד חודשים אחדים; הם אלו שהיו שותפים לחורבן בגוש קטיף בגלל משרותיהם, ושוב, מה שעומד בראש מעייניהם כבר עכשיו, זה כספים, משרות וכבוד. איך אותם אנשים רוצים שיהודי שומר תורה ומצוות, ירא מאלוקיו ושומר הלכה, שיצביע בעבורם כאשר כבר כעת ברור שהקולות הללו ישמשו להתנתקות השניה והשלישית ר"ל?

השפל כל כך גדול שאפילו כבר לא מתביישים לומר את האמת.

"להוריד מהכסאות אותם ששתקו בגלל כמה לירות.."

מדהים לראות שוב ושוב, כיצד הדברים שהרבי זעק לפני עשרות שנים, כוחם יפה

לא מפליא כאשר כבר בשלבים אלה חשפו הפוליטיקאים את טלפיהם ומגלים מה עומד בראש סדר יומם. איש מהם לא חושב על דת ישראל או על ארץ ישראל. שני דוגמאות מהתקשורת בסוף השבוע: ח"כ ליצמן בראיון לעיתון מכובד הצהיר כי אולמרט כבר הבטיח לו את וועדת הכספים. דוגמה נוספת – מפלגת האיחוד הלאומי והמפדל שהתאחדו (וזה מבורך לכשעצמו) הגיעו לסיכום כבר עכשיו שאמנם אורלב מוצב במקום השני, אבל הוא יקבל את משרת השר בממשלה שתקום!!

שלא יהיה תקיף גדול – לכל הפחות יהיה לו תוקף כזה – שכשיבואו אליו ויראו לו שהוא עשה דבר האסור מן התורה – ועד כדי כך שהוא משלטה הדברים שעליהם נאמר "יהרג ואל יעבור" (שמסירת השטחים אליה הסכימו נציגים אלו, גורמת לשפיכות דמים של יהודים שעל-זה נאמר "יהרג ואל יעבור") – יהיה לו התוקף לעשות לפחות את מה שכתוב בתורה על "הירא ורך הלבב" – "ילך וישוב לביתו", ולא שינצל את מעמדו לא לעשות כלום ולא למחות – שמהנהגה זו משתלשל ענין מבהיל ביותר, שאין כדאי להאריך בו ומספיק מה שכבר דובר, ואולי גם בזה היה צורך לקצר".

מסתבר אפוא, שהעסקנים המפלגתיים, לא משתנים.

מי הרשה לכם לסלוח למבצעי הגירוש?

לאחר הגירוש המחפיר, קראתי מאמר של אחד המתהדר בתואר "רב" שיצא במאמר חוצב להבות "מי ביקש מכם לא לסלוח למבצעי הגירוש?" לצערנו, הוא לא היה היחיד. עוד כמה טענו באותו סגנון שנוגד לא רק את דרך היהדות, אלא את דרך המוסר האנושי.

אותה חבורה שהביאה לא רק להרס ולחורבן של אלפי משפחות וגולה מהן את לחמם, פרנסתם וכבודם, היא גם הביאה אנשים לכדי התדרדרות נפשית חמורה (וכדאי לקרוא את דבריו של פרופסור אומן בגיליון זה). לנוכח סדרת מעשי שפל זדוניים, מי יכול לסלוח להם? על פי ההלכה, אין לסלוח להם עד שיחזירו את גולתם.

גם במישור המדיני – מי יכול לסלוח למי שהקריב את הטילים אל תחנת הכח

כפי שבה לידי ביטוי לאחרונה גם בעמונה (המשך טבעי לגוש קטיף) יוצר אצל מאות אלפי מבוגרים ובני נוער אידיאליסטים, שינוי בגישה לצבא ולמדינה, ובצדק. לא עוד כבוד ורצון למעורבות. היעילות המדהימה בה בוצעה העקירה אל נוכח החלמאות והשלומיאיות בטיפול בעקורים שנזרקו לבתי מלון ולקראונים יצרו תחושה סובייקטיבית חריפה שלמישהו יש אינטרס בכך.

"התרענו כי לקטסטרופות מסוג זה ישנן תגובות שרשרת מסוכנות ולא צפויות. כמו מטוס המטיל פצצת אטום ונלכד בעצמו בגל ההדף, כמו דבורה העוקצת ובכך מחסלת את עצמה, רצה ממשלת ישראל באמוק וכתרה את הענף המוסרי ציוני עליו היא יושבת. בדרך גילינו שנשברו עוד כמה דברים:

"היהירות של ילכל מתיישב יש פתרון הייתה מלכודת בה נלכדו שרון ומקורביו, אלו שזלזלו בשבץ הראשון ותרמו להידרדרות במצבו, אי אפשר שלא לראות בהפקרות העקבית הזו את הקשר בין הדברים. בין לבין קרסה המערכת הפוליטית לחלוטין, חורבן בתינו התפשט והיה לחורבן הליכוד, בהמשך לחורבן שינוי. בנוסף – נגס משמעותית במפלגות העבודה וריסק באמצעות החמאס אפילו את האשליה של יוסי ביילין... וההמשך יבוא.

"יתכנון הפתרונות למתיישבים מאפיין גם את התחזיות הביטחוניות: 'גם לנו יש מרגמות' ו-'יש לשנות את מדיניות התגובה' הכריזו דן חלוץ לפני העקירה, ועכשיו? פתאום יש אילווצים ערכיים בטיפול בקסאמיים שלאחרונה נופלים גם בתחנת רוטנברג... ניצחון החמאס בעקבות חורבן גוש קטיף מעורר צמרמורת כשנזכרים בהתרברבות צה"ל בספטמבר שישאל ניצחה את הנראטיב שהחמאס ניסה לקבע, לפיו נסוגונו תחת אש... מפחיד שאלו הם האמורים לדאוג לבטחונו.

"לעתים מתנגב החשש שהגרוע מכל עוד לפנינו. בראייתך, קריסת מגדלי התאומים הייתה הבשלת תהליך איטי של התעצמות הטרור העולמי שהחלה באוסלו וקיבלה תנופה בבריחה מלבנון. אני לא רוצה אפילו לדמיין איזה אסון עולמי צפוי מטרוריסט כזה או אחר שמגנח נוכח הנסיגה.

"וואו, ואני עוד חשבתי שגרתי בבית סטנדרטי, מעולם לא דמיינתי שקירותיו כבדים ומוצקים עד כדי כך שנפילתם תיצור גל הדף ערכי, בטחוני, פוליטי, ואולי אף גלובלי... ממה בדיוק היו עשויים שם הבתים?"

באשקלון, אל עשרות אלפי הבתים של תושבי אשקלון, ומאיים לסכן את מיליוני היהודים היושבים כאן, ועדיין ממשיכים בשיטה של "גירשתי ואגרש עוד". מי שאימץ את השיטות המערביות הפסולות של 'לסלוח ולשכוח', מביא על עצמו אסונות חמורים בהרבה.

אחד המנהיגים שנפצע בעמונה הכריז ערב הגירוש 'לא נשכח, אבל נסלח' ודווקא הוא זה שנפצע עד זוב דם מאותם אלו שהוא הסכים לסלוח להם.

על פי תורה, יש כללים ברורים למי מותר לסלוח ומי הוא בגדר בעל תשובה. ההגדרה של בעל תשובה היא, מי שמתחרט על העבר ומקבל לעצמו לעתיד. כל זמן שאין את שני התנאים הללו, הרי לא רק שאסור לסלוח לו, אלא חובה שלא לסלוח, ובעיקר שכאן מדובר בסכנה לכלל או לפרט.

אנו נמצאים בדיוק חצי שנה לאחר הגירוש הנורא שהתרחש, וכעת העם בישראל מוטל בסערת בחירות. המנהיג שהוביל את הגירוש ויזם אותה, שוכב על ערש דווי בעוד חבר מרעיו מבטיחים להמשיך בדרכו.

לרגל חצי שנה לגירוש, כתב המגורש ערן שטרנברג, בעבר דובר מועצת חוף עזה, מאמר נפלא. כדאי לקרוא כמה משפטים שכתב, דברים המבטאים את המצב.

"בחצי השנה שעברה התברר שארון קירות בתינו שקרסו מפגיעת הבולדוזרים נבלע ברעש המנועים ושקשוק המתכות, אך התרסקותם לקרקע הייתה בעוצמה שניפצה עולם ומלואו.

"שוב ושוב הזהרנו כי העקירה תגרום לשבירת מהותה היהודית של המדינה בהיותה מקבעת את עיקרון היהודי הגלותי הנווד, לעשיית צחוק מהדמוקרטיה, להוצאת צה"ל מהקונצנזוס ולריסוק המוסר האנושי הפשוט על ידי דריסה אכזרית של זכויות האדם.

"תחושת הנבגדות בקרב העקורים נוראית: היחס הכולל של זרועות המדינה,

נוג'ביוס למערכת

שיחה או הרגשים חסידיים – תגובה

בגליון הקודם הגיב צ. לבנון למכתבו של מ. צוקרמן שכתב שהרגש החסידי אומר שמיד שנולדה הילדה כדאי להתחיל להדליק עמה נרות שבת. ועל-זה הגיב צ. לבנון: אם הרבי כותב שהדלקת הנרות היא "כשהגיעו לכלל הבנה", מה לנו להחליט אחרת!

בהשגחה פרטית למדתי השבוע את שיחת ש"פ בשלח תשמ"ב, ומהמבואר שם יש ללמוד גם בקשר לענייננו. וזלה"ק:

בפשטות: כל ילד קטן אומר בהתחלת היום "מודה אני לפניך". וכידוע מכתבו של כ"ק מו"ח אדמו"ר שמיום גזיזת השערות והנחת הפיאיות, בגיל שלש שנים, "נהגו להדר להרגיל את התינוק בענין נשיאת טלית-קטן וברכות השחר כו", כולל אמירת "מודה אני לפניך".

וכפי שנתבאר בהתוועדות שלפני זה (שיחת כ"ד טבת סלי"ב) שאין הכוונה לומר שקודם שלש שנים אין להרגיל את התינוק באמירת "מודה אני לפניך" – אלא המהדרין מן המהדרין נהגו כן גם קודם שמלאו לתינוק שלש שנים.

ובימינו אלו הרי זה נעשה "מנהג פשוט" אצל כל בני ישראל – היינו, שתיכף ומיד כאשר התינוק מתחיל לדבר, מרגילים אותו לומר "מודה אני לפניך".

ועל דרך זה בנוגע לתינוקות, ואדרבה: על-פי מאמר רז"ל "בינה יתירה ניתנה באשה יותר מבאיש", מובן, שאת התינוקות אפשר להרגיל באמירת "מודה אני לפניך" בזמן

מוקדם יותר מהזמן שאפשר להרגיל את התינוק באמירת "מודה אני לפניך".

בשיחת כ"ד טבת הנ"ל אומר הרבי וזלה"ק:

אין הכוונה לומר שקודם גיל שלש שנים אין להדר בעניינים אלו, אלא הכוונה היא – שמגיל שלש שנים ההידור בזה הוא דבר המוכרח, אבל מובן שגם לפני זה כדאי להדר בעניינים אלו. וכפי שרואים בפועל ש"מנהג ישראל" לחנך את התינוק באמירת "מודה אני" משמתחיל לדבר כו'.

ומכאן יש גם ללמוד בנוגע לזמן התחלת הדלקת נרות שבת, שכשמגיעה לכלל הבנה מוכרחים כבר להדליק עמה, ולפני זה הרי זה מהדרין מן המהדרין.

דרך אגב בשיחת ל"ג בעומר תשד"מ, מבאר הרבי מהו הכוונה בהגיעה לכלל הבנה – וזלה"ק:

כאשר ילדה קטנה מגיעה לגיל שהיא מסוגלת לומר ברכה ולהבין את החילוק שבין אור לחושך בגשמיות, מחנכים אותה להדליק נר של שבת ויום טוב.

יצחק גבירץ
ירושלים עיה"ק

האסון

'שב'שעון חב"ד'

נהניתי מאוד לקרוא בגיליון 542 את הכתבה "שעון חב"ד", שגורם לרבים מאתנו, חסידי חב"ד, להגיע מאוחר לארועים שונים, וזאת בהתאם לתחשיבים שונים ומשונים.

כמי שמנהל את הפעילות בבית חב"ד רמת גן, במרכז העסקים של העיר רחובות הרצל וביאליק, אני רוצה להצטרף לקריאה החשובה הזאת – אנא שימרו על לוחות הזמנים.

לפני זמן פתחנו בבית חב"ד מניין לתפילת שחרית בבית חב"ד. כמה מבעלי העסקים היו מגיעים להתפלל אתנו בטרם פתחו את חנויותיהם. דווקא אני"ש לא היו מדייקים בזמן התפילה, ומשום כך כל המניין היה מתחיל באיחור. אותם בעלי עסקים שהזמן היה יקר בעבורם, הביעו את תמיהתם ופליאתם על האיחור בהתחלת התפילה. מתוך צער ועגמת נפש ראיתי אותם הולכים לדרכם, וכך המניין בוטל.

מהיכרות אישית אני יכול להעיד, כי מרצים חב"דיים ורבנים שהוזמנו להתוועד, לא תמיד הקפידו על זמן התחלת השיעור, ההרצאה או ההתוועדות, דבר שגרם לפליאה רבה בקרב 'מקורבים' שהגיעו לטעום מטעמה של יהדות וחסידות. יודעני היטב, כי עובדה זו גרמה במישרין לאותם אנשים שלא לשוב בשנית.

השעון החב"די אינו שעון חב"די. חב"ד היא אהבת ישראל, סדר מסודר, יוקר זמן, ועל אחת כמה של הזולת. כאשר רואים בחוש כי דבר זה מרחיק יהודים מלהתקרב לחיי תורה ומצוות – הרי בוודאי ובוודאי שאין לנו כל קשר לזה, ואל לנו לקרוא לשעון האיחורים 'שעון חב"ד'.

והלוואי וכתבה זו תביא למודעות ותעורר אותנו ביתר שאת לשמירת הזמן.

זוד משה
רמת גן

גלאט מהדרין

אילת

מלון פרימה קרלטון לחוף אלמוג אילת

תאריך 1.3 - 26.2 כח שבט - ר"ח אדר
פרטים והרשמה 02-5326980

אור ח"יה

רח' ישעיהו 12 ירושלים
טל 02-5326980
www.orchaya.org.il

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

בית משיח ברכת אחים

מתוך רגשי גיל ושמחה, באהבה ואחוות אחים, נשגר ונשלח בזה את מיטב הברכות והאיחולים לידידינו עוז, שותפנו למלאכת הקודש, מסור ונתון בכל ליבו ונפשו להפצת בשורת הגאולה והגואל בכל רחבי תבל, פעיל נמרץ ומהעומדים ראשונה בחזית מלחמת בית דוד, עוסק במסירה ובנתינה לילות כימים בהכנת העולם לקבלת פני משיח, ברוך הכשרונות ורב המעשים, ספרא וסיפא, איש חי רב-פעלים

שלמה הלפרן

לאה

הרה"ת ולרעייתו העומדת לימינו מרת
לרגל הולדת בתם דבורה תחי', בשעה טובה ומוצלחת

וברכה מיוחדת לסבא ולסבתא, שותפינו למלאכת הקודש ב"בית משיח"

הרה"ח ר' חיים שי' ורעייתו מרת ברוריה תחי' אשכנזי

זוכו לגדלה לתורה, לחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה בגשמיות וברוחניות ומשמחה זו תבוא תיכף ומיד ממש ל"שמחת עולם על ראשם" בהתגלות כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א תיכף ומיד ממש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מסעדת קינגסטון Kingston Ave. GRILL BAR

מסעדת בשרים ודגים כשרה למהדרין בהשגחת הרב קוק והרב רובין שליט"א

בהנהלה חב"דית משיגים מאג"ש

אירועים עד 120 איש

רח' לוי אפשטיין 22 רחובות (בית חופת) טלפון להזמנות: 08-9469980

מבחר בשרים ודגים על האש
מגוון תבשילי הבית

תמונת של הרבי מה"מ

עיצובים מיוחדים
תמונות בכל הגדלים
מיסגרות מהודרות

כבוד היום המיוחד
"שבת
מבצע תמונות

חסכל בתמונתו של
כ"ק מו"ח אדמו"ר בעת שמרגישה
חלישות רצונה הטוב
ותזכור אשר גם הוא כהיותו
רוגה אמת של ישראל מסחכל
בה בשעה זו. ויועיל להנייל

שלטים להתוועדויות

זוהן: 054-7848733

רצונו לראות את מלכנו

דוד דז'טש ותזמורתו
לשמחה חסידית אמיתית וסוחפת

מחיר מבצע לחזמורת - \$ 1000

0647-699698
062-3312000
davidzd@012.net.il

רצונו לראות את מלכנו

מהנעשה והנשמע

התוועדות 'ראש השנה להתקשרות' בליובאוויטש שבליובאוויטש

חלק מהקהל בהתוועדות המרכזית ב-770

בימת הנשיאות בהתוועדות יו"ד שבט ב-770

מימין לשמאל – הרבנים: שמואל פלוטקין, חיים יצחק כהן, יצחק מאיר גורארי, שמואל בוטמן, שלום דובער וולפא, שלמה מטוסוב, אריה גוטפריד ואהרן יעקב שוויי

לאחר מכן הוזמן מזכירו של הרבי ומנהל המל"ח וקופת רבינו הרה"ח **שלום מענדל**

על ההתחזקות בהידור בקיום המצוות וחיזוק ההתקשרות לנשאינו.

אלפים מאנ"ש והתמימים הגיעו לקראת יו"ד שבט לשהות במחיצתו של אבינו מלכנו, להיות יחד עמו ביום בו הסכים לקבל על עצמו את נזר הנשיאות ולהיות לנו לנשיא ורועה, ומילאו את היכל הקודש של בית רבינו שבבבל.

ליל י"א שבט, שולחנות 770 כוסו בצורה יפה ונאותה, קהל התמימים ואנ"ש התיישבו סביב השולחנות שהיו עמוסים בכל טוב. ההתוועדות המרכזית, שאורגנה על-ידי גבאי ביהכ"ס, לכבוד יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ, ויום התחלת הנשיאות של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א החלה בשעה 8:30 בצפיה בווידאו מהרבי.

ההתוועדות נפתחה באמירת הפרק של הרבי מלך המשיח שבו כובד החזן הרה"ח **משה טעלישבסקי**, הקהל נעמד על מקומו ואמר פסוק בפסוק. לאחר מכן קיבל על עצמו קהל החסידים את מלכותו של הרבי שליט"א בהכרזת "יחי אדוננו".

המנחה הרב **שמואל סמיואלס** הנחה את ההתוועדות בכשרון רב בדבריו התמקד על התפקיד המיוחד שהטיל עלינו הרבי לקבל פני משיח צדקנו.

את מסכת הנאומים פתח ה'מרא דאתרא' וחבר הבד"צ הרה"ג **אברהם אזדאבא** שהתעכב על מספר נושאים ובפרט דיבר אודות הנקודה של יום זה – ההתקשרות לרבי. והתמקד על תוכן המאמר ד"ה באתי לגני.

אחריו כובד המרא דאתרא וחבר הבד"צ הרה"ג **אהרן יעקב שוויי**, שערר את הקהל

הרב אריה גוטפריד

הרב שלום מענדל סימפסון

הרה"ג אהרן יעקב שויי

הרה"ג אברהם אדבא

אחריו הוזמן האורח מטורונטו הרה"ח **ארי' גוטפריד**, שדיבר בשפת האנגלית. בסוף ההתוועדות צפה הקהל בוידאו מהרבי מלך המשיח שליט"א ולאחר מכן, התיישבו קבוצות של אנ"ש, שלוחים ותמימים להתוועדויות שנמשכו עד שעות הבוקר המוקדמות.

ויו"ר מטה משיח העולמי הרה"ח **שמואל מנחם מענדל בוטמאן**, בתחילת דבריו הביע את מחאת קהל האלפים על החרבת הבתים העמונה ועל הברוטאליות של היס"מ. בהמשך חזר על דברי השלי"ה שלעתיד לבוא יאמרו בני ישראל שירה עוד לפני שיתרחשו הנסים, וההוראה לזמננו – לצאת בשירה וריקודים על בשורת הגאולה ששמענו מהרבי. שתזרו את התגלותו השלימה.

סימפסון, שחזר על שיחת הרבי בקשר לדי הכיתות שהיו בבני ישראל לפני קריעת ים סוף, והדרך הנכונה לקיים את רצון ה' ללא שום חשבונות, וההוראה לזמננו לקיים את שליחות הרבי כולל הפצת בשורת הגאולה, ללא שום חשבונות. בסיום דבריו אף הציע, בהתאם למענה של הרבי, שכדאי לחנך את הילדים להביט בתמונת הרבי מזמן לזמן. לאחר מכן, דיבר מנהל צא"ח המרכזי

יצא לדרך קמפיין הרישום ל'רשת אהלי יוסף יצחק'

מאות שלטים על אוטובוסים כחלק ממערך פירסום כולל

הארצי התי **אריק ליפסקר**. את הכנס כיבד גם בהשתתפותו: מפקח משרד-החינוך מר **מיכאל פיקר**. הקמפיין כולו נתרם לעי"י הרב **דוד חנזין** ע"ה, חבר בית-דין רבני חב"ד ויו"ר הנהלת הירשתי במשך עשרות שנים.

הרישום שיצא לדרך. במשך שעה ארוכה למדו הנוכחים את עקרונות השיווק ושיטות העבודה מפי מר **ישראל ציגלמן** ממכון ציגלמן לחקר השיווק, וכן קבלו תדריך מבצעי מרכז הרישום באיזור הדרום הרב **שמואל שחר** והרכז

בתחילת השבוע יצא לדרך הקמפיין הארצי של רשת 'אהלי יוסף יצחק' במטרה להגביר את הרישום לבתי הספר וגני ילדים. הקמפיין יכלול שלטי חוצות בצמתים המרכזיים, מאות שלטים על אוטובוסים, תשדירי רדיו, פליירים, פוסטרים ועוד, ועלותו כ-100 אלף דולר.

סמנכ"ל הרשת האחראי על הקמפיין ר' **שמואל ביסטריצקי** סיפר כי מוקד הטלפונים הארצי יפעל חודש ימים והוא יאוייש על-ידי טלפניות במשך 24 שעות ביממה.

בליל י" שבט עלה הקמפיין גם ברשת בי ורשת ג' של 'קול ישראל'. כמו כן משודרים זמריים בכל שעות היום במשך שבועיים ימים. עלות הקמפיין היא כ-100 אלף דולר.

בתוך כך, התכנסו כמאה ממנהלי, מורי ופעילי בתי-הספר והגנים של 'רשת אהלי יוסף-יצחק' לכנס היערכות לקראת קמפיין הרישום המתוכנן לשבועות הקרובים. הכינוס שנערך בבית-הספר היסודי חב"ד בבאר-שבע, נועד להיערכות לקראת קמפיין

יום ההתקשרות

נחוג בקרב חסידי חב"ד בכל אתר ואתר

התוועדות לתלמידי ישיבות דתיות-לאומיות

אירועי יו"ד-י"א שבט ברחבי הארץ לבני הישיבות התקיימו בהצלחה, ע"י מרכז את"ה באה"ק – אור חב"ד בניהולו של הרב **מנחם פרלשטיין**.

בירושלים התקיימה התוועדות מרכזית לבני הישיבות בישיבת תורת אמת, התוועדות משפיעים ורבנים מהנהלת הישיבה, זאת בנוסף להתוועדויות שאורגנו בכל ישיבה במיוחד. בישיבות הסדר התקיימו התוועדויות בישיבות: הר עציון, כרם ביבנה, הכותל, שעלבים, מעלות, ברכת משה, בית אורות, אורות יעקב, אלון מורה, הר ברכה, שדרות, ועוד.

בישוב אבני חפץ התקיימה התוועדות לבוגרי ישיבות ההסדר שהשתתפו בעבר ומשתתפים גם כיום בשיעורי תניא בסגרת הכולל שמארגן את"ה המרכזי אור חב"ד לבוגרי הישיבות, לכבוד י' שבט התועד הרב מנחם פרלשטיין שדיבר על החשיבות לחיות עם תורת החסידות ע"י התקשרות לרבי מלך המשיח.

לישיבות התיכונות התקיימה התוועדות מרכזית בישיבת חב"ד רמת אביב בה השתתפו תלמידי ישיבות: קריית הרצוג, רעננה, גבעת שמואל, שעלבים, נתניה, נוה הרצוג, ועוד. בנוסף התקיימו התוועדויות וחלק מהישיבות התקיימו הרצאות בכתות, בישיבת נחלים התוועד הרב עמית הדר, בישיבת הדרום התוועד הרב **ניר אזאי**, בישיבת חצים ביתמר התוועד הרב **דוד שניאורסון**, בכפר בתיה הרב **לירז בניסטי**, בישיבת אורות יהודה הרב **אליהו לוי**, בישיבת מעלות הראי"ה דיברו בכתות

לעשות, וזיכתה את העוברים במצות הנחת תפילין.

שיירת אור מיוחדת נוספת הסתובבה באותן שעות בחוף המערבי. הרכבים של 'מרכז משיח' בניהולו של הרב **מרדכי ענתי**. השיירה בישרה להמונים על בואו של מלך המשיח בקרוב.

הרכבים נעו ממרכז משיח בפורט לודרדייל לכיוון 'אוונטורה', שם עצרה השיירה לאמירת 'לחיים', להנחת תפילין ולחלוקת חומר הסברה אודות מהותו של יום. לאחר-מכן נסעה השיירה לאורך החוף, שם הניחו תפילין לעשרות יהודים שעובדים במקום. מוזיקה חסידית הושמעה לאורך כל השיירה, כשאנשים מבחוץ מעודדים ומתלהבים מהשיירה המיוחדת.

תכנית רדיו לי' שבט

ביו"ד בשבט הפיקה ישיבת חב"ד באילת תוכנית רדיו מיוחדת ב'קול הים האדום' – תחנת הרדיו של אילת והערבה. התוכנית עסקה בהיבטים שונים אודות גדולתו של הרבי מה"מ והשפעתו על חיי העם היהודי בארץ ובעולם כולו.

בתוכנית התארחו כתב הערוץ הראשון **איתי רפפורט** שסיפר על ביקורו בכנס השלוחים, הזמר **צביקה פיק** שסיפר על יחידות מרתקת לה זכה, מפקד בסיס חצרים (לשעבר) **רון פקר** על יחידות מדהימה של שעתיים וארבעים וחמש דקות והגב' **רחל שאבי** שדיברה על כמיהתו של הרבי לגאולה השלימה (את התוכנית אפשר גם לשמוע באתר 'חב"ד אינפו').

יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר הריי"צ ני"ע ויום קבלת נשיאותו של הרבי מלך המשיח, יו"ד-י"א שבט, צויין על ידי אנ"ש חסידי חב"ד, התמימים, נשות חב"ד ובקהילות הפזורות בכל רחבי תבל.

חמישים ושש שנים חלפו מאז הסתלקותו של אדמו"ר הריי"צ ועלותו של הרבי על כס הנשיאות של הדור השביעי, כשלב אחרון לפני הגאולה האמיתית והשלימה, וכמידי שנה, "הימים האלה נזכרים ונעשים" בשורה של התוועדויות בכל אתר ואתר, שיעורי תורה, כנסים ופעילויות לכלל ולפרט.

יום זה מהווה מנוף רב עוצמה לחיזוק ההתקשרות לאילנא דחיי כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, להוספה ביתר שאת בהליכה באורחותיו, וללישום המשימה העיקרית אותה סימן כבר ביו"ד שבט תשי"א – להמשיך שכינה בתחתונים, בהבאת מלך המשיח בגאולה האמיתית והשלימה.

יום זה מהווה חיזוק לא רק בהתקשרות לרבי, אלא גם בקבלת עול מלכותו של הרבי, ובפרט לאחר י' שבט תשנ"ג, כשאז הכירו וידעו כל יושבי תבל כי הרבי הוא המלך המשיח שיגאל את עם ישראל.

כפי הוראתו של הרבי במכתבו הידוע, ביום זה נהגו אנ"ש חסידי חב"ד בשורה של מנהגים מיוחדים.

כנהוג ביום זה, אלפי אנ"ש עלו לאהל הקדוש של כ"ק אדמו"ר הריי"צ, והתפללו על הציון להצלחה בכל ענייניהם.

ההתוועדות המרכזית התקיימה ב-770 (ראה ידיעה נפרדת).

שיירת טנקים בניו יורק ובפלורידה

לרגל יו"ד שבט, ארגנו תלמידי היקבוצה' השוהים ב-770 שיירת טנקים שהסתובבה ברחבי העיר והפיצה את בשורת הגאולה עם השלטים "משיח כאן – הבה נקבל פניו עם מעשי טוב וחסד". בהגיע השיירה לרובע מנהטן, התפצלה השיירה על פני רחובות רבים, חילקה חומר הסברה אודות התקופה המיוחדת בה אנו נמצאים, וההכנות שעלינו

כינוס הבוגרים השנתי

בליל יי שבת התכנסו בוגרי בית-הספר למלאכה בכפר חב"ד למפגש בוגרים השנתי. בין השאר הגיעו גם בוגרים וותיקים שלמדו בבית-הספר לפני ארבעים שנה. כל מי שנכח במקום, יכול היה להבחין בהתרגשות שאפפה את הבוגרים הוותיקים שנפגשו עם חבריהם שלא ראו שנים. "כל בוגר", אומר מנהל בית-הספר הרב **משה אדרעי** "יודע שהכתובת שלו – זה בית-הספר למלאכה".

לאורך כל המפגש, הורגשה אוירת האחדות והאחוה ששררו בין כל הבוגרים. בנאומו של הרב אדרעי בפני התלמידים, הוא דיבר בפניהם על הצורך לחזק את הקשר בין כל הבוגרים. "אני מזמין את כולכם", אמר הרב אדרעי, "לבוא לכאן מתי שאתם רוצים. לארוחת בוקר, לתפילה וכ"ו. המקום פתוח בשבילכם".

בסיום המפגש, החליטו עשרות-רבות של וותיקים להגיע מידי חודש למסיבת ראש-חודש המתקיימת בבית-הספר והודו לרב אדרעי, על היחס החם שהוא מעריך עליהם. "אנחנו מרגישים כמו בנים שלך", אמר אחד הבוגרים.

15,200 דקות של לימוד גאולה ומשיח

ארגון 'מטה משיח' בישיבת 'בית-מנחם' בניהול ה' מוטי פופאק וה' לוי ליפשי – הפועל רבות בהחדרת חיות בענייני משיח אצל הבחורים, פתח במבצע הכנה מיוחד לקראת יום הגדול והקדוש יו"ד-י"א שבת.

סיום המבצע התקיים ב'י שבת בטקס מכובד שנערך בישיבה משולב בהתוועדות חסידית, בהשתתפות המשפיעים של הישיבה וכן המנהל הרוחני הרב שלמה מרגליות ומנכ"ל הישיבה הרב שלמה רוזנברג. את הטקס הנחה ה' שמעון גרשוביץ מהתמימים בישיבה. המנחה פתח ושיבח את התמימים על השקעתם הרבה במבצע. במהלך דבריו, ציין כי הבחורים למדו במשך המבצע 15,200 דקות של גאולה ומשיח; 12,387 דקות של לקוטי שיחות 6,770 דקות של 'דבר מלכות'. הוא סיפר כי אחד המשפיעים אמר לו כי לא ראה הפסקה אחת שבה לא ישבו בחורים ביזאלי ולמדו את החומר את החומר הנלמד במבצע.

בסיום הכינוס נערכה הגרלה על כרטיס-טיסה לרבי כשהזוכה המאושר הוא ה' ישראל נחמיאס. הכינוס הסתיים בריקודים מלווים בשירת 'טייערע ברידער'...

לפני שבוע בדיוק עם הנס של מאה הדולרים הבודדים שהרבי חילק לאחד החסידים ולאחרונה נגנבו מביתו ע"י ערבים ששיפצו אצלו בבית, הדולרים נמצאו באורח נס אצל אחד החלפנים בבורסת היהלומים.

מנהל בית חב"ד הרב **חגי הלוי** דיבר על המעלה המיוחדת של התקשרות החסידים לרבי מה"מ, ביום גדול וקדוש זה.

יש לציין, כי ההתוועדות נמשכו לאורך כל היום כולו, כשפעיל הבית חב"ד הרב **יהונתן הצופה** עובר במשרדי הבורסה ומקורבי בית חב"ד עם בקבוק י"ש ורוח חסידית שמחה.

התוועדות משולבת בהכנסת ספר תורה

ביום רביעי יי בשבת, התקיימה הכנסת ספר תורה לבית כנסת חב"ד בקרית ארבע חברון בהשתתפות רבנים וציבור המתפללים.

כתיבת האותיות האחרונות התקיימה בביתו של **בועז ספיר** שהוריו תרמו את ספר התורה לעילוי נשמת הסבתא, משם יצאה התהלוכה בשירים וריקודים על אף הרוחות החזקות והקור העז.

בבית הכנסת התקיימו ההקפות ואח"כ התקיימה במקום התוועדות לכבוד יי בשבת יחד עם הרב **יוסף גינזבורג** רבה של עומר, ויחד עם השלוחים ה' **ויקטור עטיה**, ה' **דני כהן** וה' **יוסי נחשון** יחד עם הסופר **דוד קוטלר** שזכה לכתוב שני ספרי תורה לבית כנסת חב"ד בקרית ארבע חברון.

תמימים משיבת חב"ד צפת, בישיבת כפר הרווא"ה התוועד ראש ישיבת ורב קהילת חב"ד בקרית שמואל הרה"ג הרב **יגאל פיזם**. ממרכז את"ה מסכמים את אירועי יו"ד שבת בהצלחה גדולה ומודים לכל המשפיעים והתמימים מכל הישיבות שסייעו בכל לבם להצלחה

התוועדות ב'מכון לב'

עשרות סטודנטים, מרצים ופרופסורים השתתפו בהתוועדות שנערכה בליל יום חמישי, מוצאי יי בשבת במכון לב בירושלים. בהתוועדות השתתפו הרב **זלמן נוטיק** משפיע בישיבת תות"ל "תורת אמת" בירושלים, פרופסור ר' **שלמה קאליש** מחברי מועצת המנהלים במכון לב, והרב **יעקב סלונים** מנהל בית חב"ד גבעת מרדכי אשר מסייע בקביעות לפעילות במכון.

הרב נוטיק דיבר בהרחבה על עבודת ה' מתוך "שטות דקדושה" ולמעלה מהשכל כפי שהתבאר במאמר "באתי לגני".

פרופ' קאליש סיפר על התקרבות האישית לחסידות ולימד הוראות בעבודת ה' מתוך נסיונו כטייס בחיל האוויר לשעבר.

ההתוועדות אורגנה ע"י התמימים המסורים ה' **בצלאל ליפסקר**, ה' **פריץ גולדינג** וה' **אלעזר קסטנבאום** המארגנים בכל השנה שיעורי חסידות במכון לב.

התוועדות בבורסת היהלומים

ביום הבהיר יו"ד שבת, לאחר תפילת שחרית התקיימה התוועדות חסידית רבתי בבית הכנסת בבורסת היהלומים ובמשרדי הבורסה. הרב **עומר הלוי** משפיע ומרצה חסידי, התוועד עם הקהל שכלל את כל החוגים וביאר שיחה של הרבי ועל ההקשר של שירת הים "ויאמינו בה" ובמשה עבדו" לימינו ולרבי.

הרב **יוסף יצחק פיקרסקי** ביאר בלשון צחה את המאמר "באתי לגני". ר' **זובליה רוחמקין** סיפר את סיפורו המרתק שקרה

חדשות חב"ד מסביב לעולם

פיזו ורקדו סביב ספרי התורה בדרכם אל בית הכנסת. באירוע נכחו שלוחים, רבנים, אנשי וחברי הקהילה היהודית המקומית והסמוכות לה.

מאחורי ספר התורה הרביעי מסתתר רקע מרתק: כשצבא ארה"ב החל לתקוף את עיראק ופתח במצוד אחר סדאם חוסיין, הורה האחרון לשרוף את כל תכולת הכספת שלו. במשך השנים אגר חפצי ערך רבים ובהם ציורים, שטיחים עתיקים, כלי כסף וכדומה. למרבה הפלא, היו ברשותו גם 80 ספרי תורה עתיקים בני כמה מאות שנים. סאדם הטיל את המשימה על מפקד בכיר בצבאו, אך זה חמד את הממון והחליט למכור את ספרי התורה הרבים.

את נרתיקי ספר התורה העלה באש כדי לטשטש עקבות, ואת הספרים עצמם הבריח לירדן. כשבעים וששה ספרים כבר נמכרו, שניים מהם נמצאים בארץ ישראל. אחד מהם התגלגל לידיו של הרב יעקב מרזיוב, חבר מועצת הרבנות הראשית בירושלים שרכש את ספר-התורה והחליט להכניסו ברוב פאר והדר לבית-חב"ד באוונטורה.

מפליא כי ספר התורה נמצא כשר למהדרין חרף גילו המבוגר.

דטרויט, מישיגן

השלוחים חיכו לאוהדים

למעלה ממאה אלף תיירים, ממלאים בימים אלו את רחובות דטרויט שבמישיגן, על מנת לצפות במשחקי הסופר באל. הרב **כתריאל שם-טוב** והרב **יודי מאן** מבית הכנסת שבמערב בלומפילד, הקימו מערך בשם "מרכז חב"ד – יהדות ביסופר באל". המרכז פתוח במהלך המשחקים ומעניק למבקרים היהודים אפשרות לאכול מזון כשר, לגוף ולנשמה.

מהרגע שבו נפתחו הדלתות ביום חמישי, החלה נהירה בלתי פוסקת של מקומיים ותיירים שביקשו לקבל אוכל כשר או נרות לשבת. ביום שישי הראשון, הניחו עשרות מהם תפילין כשביניהם ניתן לראות אף שחקנים מפורסמים.

מספר שעות לפני שבת הגיעו בזה אחר זה מבקרים בשאלה מתי תתקיים סעודת השבת. השלוחים שלא תכננו מראש לקיים סעודה, החלו מיד בארגון מצרכים רבים שיאפשרו לעשות לעשות את השבת כהלכתה. אלו שהשתתפו בשבת זו, לא ישכחו אותה כל כך מהר.

במוצאי שבת חולקו מאות בלוניים עם הזמנה לבוא לבקר במרכז חב"ד והמקום המה מרוב מבקרים, כאשר חלקם יוצאים עם רישום לשיעור תורה במקום מגורם או אוכל כשר למהדרין. אחד המבקרים לא הסתיר את התפעלותו: "חב"ד באמת בכל מקום".

קנדה

ראש הממשלה החדש – ידיד אמיתי

אופטימיות ושמחה אצל שלוחי הרבי מה"מ בקנדה ראש ממשלת קנדה הנבחר, **מר סטפאן הרפר** שהושבע לאחרונה לתפקיד ראש הממשלה בטקס מרשים, הנו ידיד גדול של השלוחים ומעריך את הרבי מה"מ במשך שנים רבות.

בחנוכה האחרון הוזמן ראש הממשלה לביתו של השליח הרב **מנחם-מענדל מטוסוב**, השליח הראשי לאלברטה, יחד עם אנשי ממשל ואישי ציבור נוספים. הרב מטוסוב, שבינו לבין ראש הממשלה שוררת ידידות אישית, העניק לראש הממשלה את הספר "יהיה אורי", יחד עם אלבום תמונות מיוחד המתעד את האירועים החב"דיים שנכח בהם. אות לידידות ולקירבה הרבה שחש ראש הממשלה אל הרב מטוסוב, היה כשהחל לרקוד עם בני השליח במשך דקות ארוכות מול עיניהם של העיתונאים והצלמים הנדהמים.

בטקס ההשבעה שהתקיים בשבוע שעבר בבניין הממשל בקנדה, נוכחו גם הרב מטוסוב ורעייתו שאיחלו לראש-הממשלה החדש הצלחה. הרפר לחץ את ידי השליח בחום ומול כל המצלמות הודה לו על תמיכתו וידידותו לאורך השנים. "אתה חבר אמיתי", אמר לו בהתרגשות.

גם שאר השלוחים בקנדה שיגרו איגרת ברכה משותפת להרפר ואיחלו לו הצלחה בתפקידו. נודע כי בזמן הקרוב צפויה להתקיים פגישה בין ראש הממשלה החדש לבין משלחת של שלוחים כדי לדון עמו על עזרת הממשל לקהילות היהודיות.

אוונטורה, פלורידה

מהכספת של הצורר לבית הכנסת

יום היסטורי עבר על הקהילה היהודית באוונטורה שבפלורידה. ארבעה ספרי תורה הוכנסו להיכל בית-חב"ד במעמד שטרם נראה כמותו. קרוב לחמש מאות יהודים צעדו,

חדשות חב"ד מסביב לעולם

במקום הכי שפל. כמו אז – שהיו כאלו שלגלו על היריעוין – גם היום – כשהרבי הכריז על 'מבצע משיח' – ישנם כאלו שקשה להם לקבל את העניין.

לאחר ברכת המזון התיישב הקהל להתוועדות חסידית אל תוך הלילה עם הרב בצלאל קופצ'יק, כשנוטלים חלק באירוע גם הרב דניאל שהינו, רב בית כנסת רשב"י וכן הרב אלון רזלה, שליח הרבי בהוליווד.

חרקוב, אוקראינה

'כוכבים' בשמי חב"ד בחרקוב

"כוכבים" – זהו שמה של סדרת שיעורים חדשה שהחלה לפעול בשבועות האחרונים בחרקוב, אוקראינה. בטקס פתיחת השיעורים, בהשתתפות כשבעים נערים, הסביר השליח והרב

הראשי הרב **משה מוסקוביץ'** את משמעות השיעורים: "כל יהודי הוא כוכב חשוב, כוכב מאיר. על-ידי קיום ושמירת המצוות יכול כל אחד להאיר את עצמו ואת הסביבה".

מערך השיעורים כולל חמישה מפגשים שבועיים במהלכם לומדים הנערים פילוסופיה, פרשת השבוע, הלכה בראי החסידות. מפעם לפעם נערכים שבתונים וימי פעילות מיוחדים. צוות רחב של שלוחים ואברכים התגייס לצורך העברת השיעורים: הרב **חיים אליוונסון**, הרב **זוב קוק**, הרב **אליהו כהן** והרב **אלי ליפשיץ**. הפעילות ממומנת על ידי איגוד הקהילות היהודיות.

פורט לודרדייל, פלורידה

הכנסת ספר תורה רבתי למרכז משיח'

עשרות מתושבי פורט לודרדייל והסביבה, התכנסו ביום רביעי האחרון בימרכז משיח' 770, לחגוג הכנסת ספר תורה. כנהוג, הערב החל בקריאת פסוקי-תורה על-ידי הקהל. לאחר-מכן התקיימו בתוך בית

הכנסת ריקודים סוערים עם ספרי התורה. הריקודים הסוחפים יצאו גם אל הרחוב הסמוך.

לאחר מכן התקיימה במקום התוועדות חסידית ששולבה בסעודת מצווה. את האירוע הנחה התי **יעקב הלל**, כשהוא מזמין את התי **יוסי מרקוביץ'** לשאת דברים על מעלת יו"ד בשבט. לאחר מכן דיבר יו"ר מרכז משיח הרב **מרדכי ענתי** שסיפר את השתלשלות ספר-התורה עד שהגיע לבית חב"ד. תורם הספר, הרב מיימון ואנו, נשא אף הוא דברי ברכה ותודה לרב ענתי על כל מה שזכה לקבל בימרכז משיח' ובירך את המקום שימשיך לשגשג.

בשלב זה כובו האורות, והוקרן סרט וידאו מיוחד מהרבי, בו נראים אישים מכובדים שביקרו אצל הרבי בחלוקת דולרים, ששאלו את הרבי אודות ביאת משיח, כשהרבי מבטיח שזה יקרא 'בקרוב'.

את הדברים המרכזיים נשא אורח הערב, הרב **בצלאל קופצ'יק**, שליח הרבי בפונה שבהודו. הרב קופצ'יק התמקד בדבריו על התקופה בה הרבי מלך המשיח הכריז על 'מבצע תפילין', במסגרתו יניחו החב"דניקים תפילין לכל יהודי גם

מקור הסירטוקים הרנשטיין רוזנפלד

המקור לפראקים,

סירטוקים ובקיטשעים

סירטוקים, ממשי מעורב, משי נקי, ומבדי צמר איכותיים
במבחר גדול ובמחירים נוחים

מבחר ענק של מעילי קשמיר

פתוח כל יום בין השעות

17:30 - 21:00

סניף בני ברק: שפת אחת 5 טל' 03-6186078

סניף ירושלים: יונה 15 גאולה י-ם ק"א טל' 02-5381697 פלאפון 057-3157906 - 057-3157907

ומלכותו ברצון קבלו עליהם

אלפי תלמידי ישיבות חב"ד ברחבי תבל התאחדו במבצע הכנה עולמי לקראת יו"ד שבט, שהגיע לשיאו בשבת שלפני יו"ד שבט, כאשר ארגון את"ה המרכזי ב-770 סידר לכל ישיבה משפיע-אורח שעורר את תלמידי הישיבה המארכת
● רשמים מהמבצע הגדול, ומ"שבת המשפיעים"

הייתה התוועדות בה הנושא היה אהבה לרבי, ובאיזה אופן מקבלים את מלכותו. מתוך דגש לאהבת ישראל טהורה כנה ואמיתית, כאקט שברור לנו שיקרב את הגאולה, על פי משנתו של הרבי.

ההתוועדויות השתרעו על פני כל רגע פנוי במשך המעט-לעת של השבת, אם זה עד השעות הקטנות של ליל שבת והמשכה לאחר תפילת שחרית. רבים שנטלו חלק בהתוועדות בליל שבת המליצו בפני חבריהם והקהל ביום גדל והתרחב. ההתוועדות היו כמו קודמתה נערכה שעות רבות והסתיימה רק לפני תפילת מנחה.

"בזכות הרב בוקיעט אני מוכן כמו שצריך ליו"ד שבט", מספר התמים **עמיחי ועקנין** אחד מתלמידי הישיבה, ומסיים, "יישר כח רב לאת"ה המרכזי ב-770 שמצאו את הדרך הטובה ביותר לקשר רבים אל נשיא הדור".

התיאור החי שלפנינו הינו רק אחד מתוך עוד כעשרים וחמש (!) תכניות מלאות ומיוחדות שהתקיימו בשבת פרשת בא, שבת ההכנה לקראת יו"ד שבט, בישיבות תומכי תמימים מצפת שבצפון ועד לאילת בדרומה של ארץ הקודש, בארגון את"ה המרכזי 770. היה זה בימים שקודם חג החנוכה, במשרדי את"ה המרכזי 770 ישבו האחראים על הפעילות, ואימצו את מוחם בקדחתנות. היה ברור לכולם שלקראת יו"ד-י"א שבט – התחלת שנת הנא"ו לנשיאות חייבים ליוזם פעולה שתעורר ותכניס חיות מחדשת בהתקשרות של התמימים. המושג 'קבלת המלכות' שמשמעותו חיזוק ההתקשרות לרבי מתוך ביטול אמיתי, חייב לחדור עוד ועוד לחיי היום-יום של תלמידי התמימים.

הטלפונים הורמו, ואל שיחת הוועידה הוזמנו להצטרף כמה מראשי הישיבות והמשפיעים באה"ק, שדנו יחד בכובד ראש על הפעולה הרצויה והמתאימה. בתום שעה

מודעת הכנה לקראת השבת

תכנית השבת המיוחדת ועל בואו של הרב בוקיעט נתלו בכל בתי הכנסת, המקוואות, ולוחות המודעות. לא פלא שעם כניסתה של השבת היזאלי של הישיבה היה צר מהכיל את הקהל הרב, שרק הלך וגדל בהתמדה.

שבת ההכנה ליו"ד שבט הפכה להיות איפה לאירוע מיוחד עבור כלל תושבי העיר ולא רק עבור תלמידי ישיבת חב"ד ואברכי הקהילה, כיאה וכראוי לאירוע שתוכנו הוא התחזקות בקבלת מלכותו של נשיא הדור. מי לא היה שם, חסידי ברסלב לצד ספרדים, ליטאים לצד כיפות סרוגות, יהודים שאינם שומרי מצוות, מקורבים טריים תיירים מכל העולם, וכמובן תלמידי הישיבה ואנ"ש שמלווים צעד אחר צעד את תלמידי הישיבה ודואגים לכל מחסורם.

את השבת הזו עוד יזכרו כולם חודשים ארוכים. "זו לא עוד שבת" אמר לי אחד ממקורבי ישיבת חב"ד הוותיקים. זאת הייתה באמת שבת מרתקת. לא עוד נאומים, לא עוד הרצאות מרתקות ככל שיהיו, זאת

השעה שלוש אחר חצות, ליל שבת קדש פרשת בא, שבת ההכנה ליום הגדול והנשגב יו"ד-י"א שבט. מחוץ לכותלי ישיבת חב"ד באילת, רוח קרה, טפטופי גשם קל מנתרים פה ושם. אך בפנים חמימות חסידית אמיתית, קרוב לשלושים מתלמידי התמימים ומקורבים, שאליהם מצטרפים תיירים מגרמניה צרפת ארגנטינה וארצות הברית ישובים מסתופפים ומרותקים לדבריו הקולחים של המשפיע הרב **אברהם שמואל בוקיעט** – משפיע בישיבת תות"ל לוד.

הרב בוקיעט מסביר בלשונו המיוחדת אודות ההכנות שלנו לתלמידי התמימים, ועם ישראל בכלל לקראת יום קבלת נשיאותו של מלכנו משיחנו, כיצד נקבל על עצמנו את מלכותו בחיות מחדשת לקראת התחלת שנת הנא"ו לנשיאותו. האווירה מרגע לרגע מתחממת יותר, ההתוועדות ממאנת, כך נראה, להסתיים.

הרב בוקיעט שוזר במצוינות את הדרכים הנכונות לביטול האמיתי שלנו לרבי, כפי שהם משתקפים בחיי היום-יום של תלמידי התמימים. ביטול אמיתי שלנו לרבי צריך להתבטא בביטול של כל אחד ואחד מאיתנו, כלפי חבריו וסביבתו, באהבת ישראל אמיתית. אין אחד שלא נדבק באהבה הגדולה לרבי שהרב בוקיעט מגלם בדבריו.

ההכנות לשבת בהשתתפות של האורח, במסגרת התוכנית הכלל ארצית של את"ה המרכזי ב-770, קרמו עור וגידים כבר מאמצע השבוע. את ההתרגשות ניתן היה לחוש לא רק על פניהם של תלמידי התמימים אלא על כל מקורבי בית חב"ד לסוגיהם השונים, אשר בשנים האחרונות עם הקמת הישיבה החדשה, ואותות המהפכה שחוללה כבר ניכרים בכל פינה בעיר, מספרם גדל באופן ניכר.

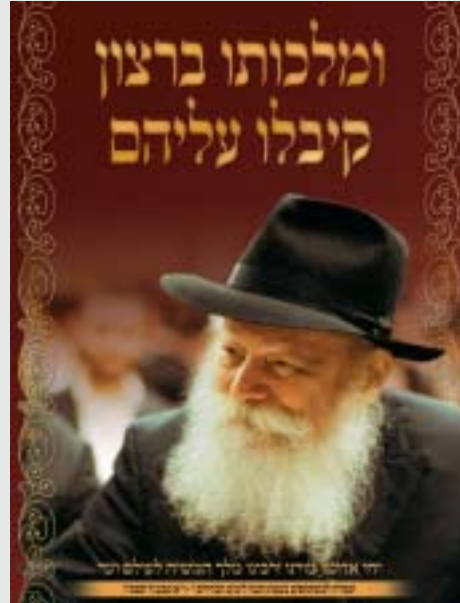
מודעות צבעוניות מרהיבות עין מבית היוצר של את"ה המרכזי ב-770 המבשרות על

התשורה

התשורה המיוחדת שחולקה למשתתפי השבת קובעת ברכה לעצמה, ומן הדין היה ליחד לה כתבה בפני עצמה.

'מלכותו ברצון קבלו עליהם', זוהי שמה של החוברת הנפלאה שנערכה באת"ה לקראת השבת, את החוברת זכו גם לקבל קוראי 'בית משיח' בצירוף לגיליון של שבוע שעבר.

החוברת כוללת מקבץ נפלא של שיחות מתורתם של רבותינו נשיאנו, על החשיבות בקבלת מלכותו של המלך על-ידי העם ובדורנו זה במיוחד, כפי שמתבטאת בהכרזה 'יחי אדוננו', וההשלכות הנגזרות מכך בחיי היו-יום. בסוף החוברת נוסף נספח

מיוחד עם תמונות נדירות מאירועי יו"ד שבת במשך השנים וכת"ק בפרסום ראשון. התשורה הנפלאה נחטפה מידי האחראים בישיבות עד האחרונה שבהם, ובמשרדי את"ה כבר מדברים על הדפסת מהדורה נוספת של החוברת.

את"ה, הפך בשנים האחרונות להיות חלק בלתי נפרד מההכנות של תלמידי התמימים לקראת היום הגדול.

ביום שישי ערשי"ק פרשת בא, אחרי שבועות רבים של תיאומים וטלפונים אינספור, המפה הייתה מושלמת. על לוחות המודעות בעשרים וחמש ישיבות תומכי תמימים בארץ הקודש, נתלו מודעות צבעוניות מרהיבות עין המזמינות את התמימים להשתתף בתכניות השבת. התשורות המהודרות נחו אף הם בידי האחראים, לקראת חלוקתם למשתתפי השבת, והמשיפיעים האורחים עשו את דרכם לעבר הישיבות.

כך למשל יכולנו לראות את הרב **יצחק אקסלרוד** משפיע כללי בישיבת תות"ל בני ברק עושה את דרכו לעבר ישיבת 'תורת אמת' בירושלים, או את הרב **אורי למברג** משפיע בישיבת חסידי חב"ד ליובאוויטש בחיפה נוסע לישיבת תות"ל בתנ"ה, כשאליהם מצטרפים לשאר הישיבות הרב **אלעזר קעניג** מנצרת, הרב **משה מישולבין** מצפת, הרב **יוסף צירקוס** מירושלים הרב **שמעון אליטוב** מירושלים ועוד רבים.

תקצר היריעה מלהכיל את הדיווחים החיים והמלאים, ממה שהתרחש בין כותלי ישיבות תומכי תמימים בשבת האחרונה, וקשה עוד יותר יהיה לתת לקוראים לחוש מעט מן האווירה המחשמלת והמרגשת דרך הנייר היבש. היומן שקראנו קודם על המתרחש בישיבה באילת, נותן לנו לטעום מעט ממה שהיה בעוד כעשרים וחמש ישיבות.

את התוצאות הנפלאות של השבת בכל אתר ואתר, ניתן יהיה לחוש עוד זמן רב בקרב התמימים. ההתקשרות הלוהטת, הביטול וההתמסרות להוראותיו של הרבי מלך המשיח שליט"א, יעמדו כאלף עדים להצלחתה של התכנית. "אולם", אומרים במשרדי את"ה, "לא בזאת נמדדת הצלחה, התוצאה וההצלחה האמיתית היא התגלות של הרבי מלך המשיח שליט"א תיכף ומיד".

ואכן, אצל התמימים הפעילים באת"ה אין זמן לספור הצלחות, כל עוד ולא זכינו לראות את ההתגלות לנגד עינינו, הם כבר עוסקים במרץ לזיום עוד פעולות לכבוד יום הולדתו של הרבי ולזירוז התגלותו.

התכנית הנפלאה שהוכנה עבור תלמידי התמימים בארץ הקודש בנושא 'קבלת המלכות', חזרה על עצמה גם בקרב תלמידי התמימים במדינות המלך – ארצות הברית,

חלק מהתמימים בכינוס שאורגן על ידי את"ה המרכזי ב'בית חיינו'

מסגרת) ובאגף אחר עוסקים במרץ בתיאום עם הנהלות הישיבות על המשפיע שיתארח אצלם לשבת. יש לצייין, מספרים באת"ה באזני כתב 'בית משיח', אשר התגובות של הנהלות הישיבות למשמע הרעיון, היו חמות ומעודדות במיוחד.

וזאת מלבד קובץ ההכנה הנפלא לקראת יו"ד-י"א שבת שהופץ בקרב התמימים ברחבי תבל עוד כשלושים יום קודם החגי (ראה מסגרת). הקובץ היוצא לאור על-ידי

ארוכה של דיונים גיעו לכלל החלטה: שבת הכנה ליו"ד-י"א שבת בכל ישיבות תומכי תמימים ברחבי הארץ, בהשתתפות משפיעים אורחים, בה ידונו וילבנו על-ידי שיעורים והתוועדויות את נושא 'קבלת המלכות' בחיי היום-יום של תלמידי התמימים.

מאותו הרגע הפעילות במשרדי את"ה רחשה ללא הרף, ונמשכה לעיתים עד השעות הקטנות של הלילה. אגף מיוחד מונה על הכנת התשורה המיוחדת של השבת (ראה

'שלושים יום קודם החג דורשים בהלכות החג'

מידי שנה, כחודש ימים לפני יו"ד שבט מופץ בקרב תלמידי התמימים ברחבי תבל 'קובץ הכנה ליו"ד-י"א שבט', היו"ל על-ידי את"ה המרכזי 770. הקובץ כולל בתוכו את מאמרי באתי לגני מהשנים הישי"ת והי"תשי"א וכן המאמרים הקשורים עם האות של השנה ועוד הוספות נצרכות ומעניינות.

חידוש מיוחד בקובץ שיצא-לאור השנה היה מאמר 'באתי לגני הי"תשי"א' מהסדרה הנפלאה 'המאמר המבואר'. הסדרה שיוצאת לאור על-ידי את"ה מגישה את מאמריו של הרבי, עם כל החידושים העמוקים הטמונים בהם בשפה השווה לכל נפש, ומאפשרת לכל אחד ללמוד ולהבין את המאמר אליבא דנפשי.

ואכן הביקוש הרב למאמר המבואר, הותיר את האחראים כשבוע אחרי הדפסת הקובץ בידיים ריקניות כשכל העותקים עד האחרון שבהם נמכרו.

בהמשך לזה בחרנו לפרסם מכתב מרגש שהגיע לידי המוציאים לאור: לכבוד הנהלת את"ה המרכזי 770 שלום רב,

רציתי להודות לכם על המתנה הנפלאה שהענקתם לי ולכל חברי התמימים ברחבי תבל לכבוד יו"ד-י"א שבט – 'המאמר המבואר' – באתי לגני הי"תשי"א."

זוהי הפעם הראשונה בחיי, בה ישבתי ולמדתי את מאמר 'קבלת הנשיאות', בהבנה והשגה, וזכיתי לרדת לעומקם של דברים במאמר היסודי של 'הדור האחרון לגלות והראשון לגאולה'. האמת, שהמדובר הוא לא רק במאמר זה, אלא במאמריו של הרבי בכלל. לראשונה זכיתי להיחשף לעמקות הנפלאה שטמונה במאמריו של הרבי. אין ספק שביי שבט השנה, ההתקשרות שלי לרבי מלך המשיח ע"י לימוד תורתו תהיה באופן אחר לגמרי.

על-כך, תודתי נתונה, ויחד עם זאת בקשתי שטוחה, שתמשיכו להוציא עוד ועוד מאמרים לתועלת התמימים.

א' התמימים

(השם המלא שמור במערכת)

ישיבת תות"ל נתניה אה"ק

אם כי במתכונת שונה מעט.

עם שחר של יום רביעי י' שבט, הוצפו לוחות המודעות בשכונת המלך 'כאן ציווה ה' את הברכה', במודעות מרהיבות המזמינות את התמימים להשתתף ב'כינוס המרכזי לתלמידי התמימים – לרגל ראש השנה להתקשרות'. בית חיינו, שבימים אלה מלא בתמימים מכל הישיבות בארה"ב וקנדה, ואורחים נוספים מרחבי תבל, שבהו לשהות בימים הנושגים במחיצתו של נשיא הדור, אירח בתוכו את הכינוס המיוחד לתמידי התמימים.

את הכינוס פתח המנחה הרה"ת **גרשון אבצן**, שהזמין את הרב **פנחס קארף** לומר את פרקו של הרבי ולהוסיף כמה דברי התעוררות. בהמשך שמעו התמימים דברים נפלאים מאת הרב **נעם ווגנר** ר"י תות"ל ביוהנסבורג, והרב **שניאור זלמן הרצל** מנהל רוחני דשיבה גדולה ליובאוויטש פלאטבוש.

בינות לכל הנאומים הנפלאים, בלט במיוחד נאומו של הרב **דוד נחשון** מנכ"ל תנועת הנוער צבאות ה' וניידות חב"ד באה"ק, שחשף גילויים מיוחדים מהשליחות החשאית בה נתמנה מכ"ק אדמו"ר שליט"א, להקריא את פסקי הדין על הרבי כמלך המשיח באוהלי רבותינו נשיאנו בבית המועצות לשעבר, ועל יחסו הנדיר ועידודו הבלתי פוסק של כ"ק אד"ש להתעוררות הנפלאה בעניין קבלת המלכות, שהחלה בעקבות השיחה הידועה של 'עשו כל אשר ביכולתכם', והפעולות של הפצת שמו של הגואל וקבלת מלכותו שנעשו בעקבות זאת.

ואכן, מאות מתלמידי התמימים שמילאו את הספסלים בבית רבינו שבבבל בשעות אחר-הצהריים והערב של יום רביעי, יצאו חדורים באש לזהות של התקשרות, והתבטלות מוחלטת להוראותיו של נשיא הדור, ובפרט בשליחות היחידה – 'קבלת פני משיח צדקנו'.

חיש - הפצת מעיינות
מרכז להפצת ספרי חב"ד

ת.ד. 2 נסר חב"ד 72945
טל: 0523-770904/5, 03-9600770
פ.ד: 03-9606761

בית מלא ספרים...

הרבי מבקש שכל בית יהודי יהיה בית מלא ספרים

*** כל ספרי חב"ד**

*** דבר מלכות פענוחים**

*** כל ספרי גאולה ומשיח**

חסידיים . איין משפחה

נולדו למז"ט

● **למשפחת ר' מיכאל אבישיד,** בית שמש – להולדת הבן.
 ● **למשפחת ר' שמואל אנדרוסיער,** קופר סיטי – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' יהודה אסרף,** דימונה – להולדת הבן;
ולזקניהם משפחת ר' שלמה אסרף, בני ברק; משפחת ר' יצחק ניקוביץ, נתביבת.

● **למשפחת ר' שמעון בטיטו,** באר שבע – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' נחום גולדשמיד,** נחלת הר חב"ד – להולדת הבן;
ולזקניהם משפחת ר' מרדכי גולדשמיד, בני ברק; משפחת ר' רפאל נחום הכהן כהן, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת ר' יונתן גולומב,** לוס אנג'לס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' יוסף וולף גייסינסקי,** קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' יואל זורון,** מלבורן, אוסטרליה – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' מעוז זליות,** תל אביב – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' ניסן זסה,** עמנואל – להולדת הבן **ישראל;** **ולזקניהם** משפחת ר' מאיר אמית, בני ברק.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל הרצל,** באר שבע – להולדת הבן;

ולזקניהם משפחת הרב ישעיהו הרצל, רב העיר נצרת עלית ואנ"ש באזור; משפחת ר' פנחס לייבוש הרצל, ירושלים; משפחת ר' תנחום בורושנסקי, באר שבע; מרת קופצ'יק, קרית אתא.

● **למשפחת ר' אברהם וייל,** קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' זוד ועקיני,** באר שבע – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' גל ירחי,** באר שבע – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' שלמה ירחי, באר שבע.

● **למשפחת ר' יעקב קאפל הכהן כהן,** קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' נפתלי הכהן כהן, לונדון, אנגליה; משפחת ר' שלום שפלט, ר"מ בישיבת תות"ל מוריסטון.

● **למשפחת ר' יוסף לאונביין,** קראון הייטס – להולדת הבן. **ולזקניהם** משפחת ר' מנחם מענדל רייצס, קראון הייטס. משפחת ר' יהושע יוזביץ, מנכ"ל מוסדות תורת אמת ירושלים.

● **למשפחת ר' מרדכי לבנהרץ,** קייב – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יונה לבנהרץ, כפר חב"ד; משפחת ר' שמעון זוננפלד, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת ר' לייב ליפסקר,** לוס אנג'לס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' יצחק מגלניק,** פאלוס ורדס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' יוסף שמואל מושקוביץ,** שיקגו – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' זוד מעטוף,** לוד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' שלום מעטוף, לוד.

● **למשפחת ר' זוד משה,**

רמת גן – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' אפרים סטיגמן,** קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' אברהם קורר,** קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יצחק קורר, לונדון, אנגליה.

● **למשפחת ר' משה קרישבסקי,** לוד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' אברהם ישראל קרישבסקי, ביתר; משפחת ר' צבי לידר, לוד.

● **למשפחת ר' אליהו אלמליח,** צפת – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' אליהו טרדי, צפת.

● **למשפחת ר' מיכאל ברוק,** הרצליה – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' ישעיהו גופין,** ירושלים – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' שניאור זלמן גופין, משפיע בישיבת תות"ל המרכזית כפר חב"ד; מרת שרה גופין, כפר חב"ד; מרת חנה שרה ברגמן, ירושלים; משפחת ר' נחום וילהלם, ירושלים; מרת חנה וילהלם, ירושלים; משפחת הרב שמואל אלעזר הלפרין, רב שכונת בית ישראל ירושלים.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל גרינבאום,** לוס אנג'לס, קליפורניה – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' מיכאל זור,** ביתר עלית – להולדת הבת; **מלכה חוה;** **ולזקניהם** משפחת דור, ירושלים; משפחת ר' יצחק אופנר, בני ברק.

● **למשפחת ר' זוד הריסון,** קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' אליעזר זקליקובסקי,** מונרו טאונישפ – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' יוסף לנגמן,** קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' זניאל מוריאל (נמואל),** לוד – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' ברוך מוריאל (נמואל), פתח תקוה; משפחת ר' יצחק חי לדיוב, לוד.

● **למשפחת ר' שמואל חיים מלוב,** נס ציונה – להולדת הבת; **אסתר הודיה;** **ולזקניהם** משפחת ר' בנימין זאב מלוב, כפר חב"ד; משפחת ר' אהרן מרדכי מלוב, ירושלים; משפחת ר' אברהם גד דרוק, ירושלים; מרת בתיה דרוק, בית שמש.

● **למשפחת ר' שבתי מנחם מענדל סויסה,** ירושלים – להולדת הבת **שירה;** **ולזקניהם** משפחת ר' אליהו סויסה, קרית גת; מרת סויסה, ירושלים; משפחת ר' עמוס ינון, קיבוץ קליה.

● **למשפחת ר' יעקב פרינדלנדר,** טורונטו, קנדה – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' זלמן קרביץ,** לוס אנג'לס, קליפורניה – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' לירון רווח,** ירושלים – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' מרדכי ריבקין,** כפר חב"ד – להולדת הבת; **ולזקניהם** מרת חנה ברוק, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' זב בערל רינקוף,** באר שבע – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' מענדל חיים רינקוף, כפר חב"ד; משפחת ר' יעקב כהן, באר שבע.

● **למשפחת ר' רפאל שובל,** צפת – להולדת הבת **רבקה.**

● **למשפחת ר' שאול סטיינבאך,** נתניה – להולדת

הבת; ולזקניהם מרת לאה שטיינבאך, כפר חב"ד; משפחת ר' יוסף יצחק קוק, נתניה; מרת פרלה קוק, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' יהודה שפירצר**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ טאונשיפ, ניו גרסי – להולדת הבת. **ולזקניהם** משפחת ר' יעקב שפירצר, קראון הייטס. משפחת הרב שמואל פסח בוגומילסקי, שליח כ"ק אדי"ש ורב קהלת מייפלואוד, ניו גרסי.

הגיעו למצוות

● **למשפחת ר' משה יוסף אטל**, קרית גת – להגיע הבן התי **לוי יצחק מרדכי אברהם מאיר** למצוות.

● **למשפחת אצרוף**, כפר חב"ד – להגיע הבן התי **מנחם מענדל** למצוות.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק זלמנוב**, צפת – להגיע הבן התי **דוד** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' זאב זלמנוב, כפר חב"ד; משפחת ר' מרדכי אלטיין, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' צדוק יהושע**, אביטל, תענך – להגיע הבן התי **שניאור זלמן** למצוות.

● **למשפחת ר' שמעון נמני**, לונדון, אנגליה – להגיע הבן התי **שמואל** למצוות.

● **למשפחת ר' אליעזר פרסיה**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ מגדל העמק – להגיע הבן התי **לוי** למצוות; **ולזקניהם** מרת אסתר פרסיה, לוד; משפחת ר' אברהם הכהן כהן, ירושלים.

● **למשפחת ר' גדי שרייבר**, עפולה עלית – להגיע הבן התי

מיכאל אברהם למצוות.

באו בקשרי שידוכין

● **למשפחת בארד-ויגדאר**, קראון הייטס – לבוא הבן התי **פנחס** בקשרי שידוכין עבי"ג **פריידא** למשפחת **האופר**, הילדסון, ניו גרסי.

● **למשפחת וואגל**, לונג ביטש – לבוא הבן התי **משה** בקשרי שידוכין עבי"ג **חנה** למשפחת **הורביץ**, קראון הייטס.

● **למשפחת זינגר**, מנציסטר, אנגליה – לבוא הבן התי **בן-ציון** בקשרי שידוכין עבי"ג **חיה מושקא** למשפחת ר' **זאב כץ**, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק זלמנוב**, צפת – לבוא הבן התי **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עבי"ג **גיטל** למשפחת ר' **נתן וולף**, מנהל מוסדות חינוך לבנים נחלת הר חב"ד; **ולזקניהם** משפחת ר' זאב זלמנוב, כפר חב"ד; מרדכי אלטיין, קראון הייטס; מרת פסיה וולף, לוד.

● **למשפחת ר' לייבל טורק**, קראון הייטס – לבוא הבן התי **שמואל מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עבי"ג **חנה** למשפחת ר' **שמעון לסקר**, בריסל, בלגיה. **ולזקניהם** משפחת ר' משה צבי לסקר, בני ברק.

● **למשפחת ר' יצחק ערד**, ראש ישיבת ידעתי רחובות – לבוא הבן התי **בנימין** בקשרי שידוכין עבי"ג **שירי** למשפחת **חרפק**, כרמיאל; **ולזקניהם** משפחת ר' מאיר ערד, רחובות.

● **למשפחת ר' יוסף הכהן כהן**, רב שכונה רמלה – לבוא הבן התי **מנחם הכהן** בקשרי

שידוכין עבי"ג **שרה** למשפחת ר' **בכור ארוב**, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת כהן**, פייטסבורג – לבוא הבן התי **מנחם מענדל הכהן** בקשרי שידוכין עבי"ג **חנה** למשפחת **קאן**, ניו יורק.

● **למשפחת סטאריק**, ירושלים – לבוא הבן התי **משה אייזיק (נועם)** בקשרי שידוכין עבי"ג **חיה טובה** למשפחת **לייטר**, מיאמי פלורידה.

● **למשפחת ר' מאניס הכהן פרידמאן**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ס. פאול מניסוטה – לבוא הבן התי **שמואל הכהן** בקשרי שידוכין עבי"ג **רבקה** למשפחת ר' **יהודה לייב אלבסקי**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ קליבלנד.

● **למשפחת פרידמן**, צפת – לבוא הבן התי **יוסף יצחק** בקשרי שידוכין עבי"ג **נחמה זינה** למשפחת ר' **גדעון שרון**, קרית טבעון.

● **למשפחת קלאוגנט**, מלברון – לבוא הבן התי **ברוך** בקשרי שידוכין עבי"ג **רחל** למשפחת **הרקמן**, סידני.

● **למשפחת ר' אפרים פישל קעניג**, ירושלים – לבוא הבן התי **יהושע** בקשרי שידוכין עבי"ג **רבקה** למשפחת ר' **זושא גולדשטיין**, כפר חב"ד; **ולזקניהם** משפחת ר' דוד אלכסנדר זושא קעניג, ירושלים.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק שטראקס**, ר"מ ביישבת ליובאוויטש לונדון, אנגליה – לבוא הבן התי **נחמן זאב** בקשרי שידוכין עבי"ג **לאה** למשפחת ר' **שלום זובער הלוי** **לאבקובסקי**,

משלוחי כ"ק אדי"ש מה"מ וראש כולל יתומכי תמימים' כפר חב"ד.

הקימו בית בישראל

– בית חב"ד

● **למשפחת ר' יהודה דרורי**, נצרת עלית – לנישואי הבן התי **אלכסנדר** עבי"ג **אביגיל** למשפחת ר' **יוסף יצחק קוק**, נתניה; **ולזקניהם** מרת פרלה קוק, כפר חב"ד.

● **למשפחת טרקסלר**, יוסטון – לנישואי הבן התי **מנחם מענדל** עבי"ג **רחל** למשפחת **קאופמן**, ניו אורלנס.

● **למשפחת פרידמן**, טורונטו – לנישואי הבן התי **ישראל** עבי"ג **גיטל** למשפחת ר' **צבי הירש רביסקי**, טורונטו, קנדה.

● **למשפחת רוטשילד**, ראשון לציון – לנישואי הבן התי **שלמה ברוך** עבי"ג **רבקה** למשפחת ר' **גרשון לוי**, קרית גת; **ולזקניהם** מרת רחל לוי, כפר חב"ד.

מגיע לכם "חזל-טוב"? עדכנו אותנו בפקס!

(04) 659-4920

והכל לכבוד התורה!!!

בשמחה של מצווה ברצוננו להודיע כי

החלה כתיבת ספר תורה

לעילוי נשמת הרב החסיד ר' אלימלך קובלקין ז"ל ב"ר שמואל חיים
בתקווה לסיים עד היורצייט שלו ט"ז אייר שנה זו

כל תלמידיו חבריו ידידיו ומוכריו, המעוניינים להשתתף בכתיבת ס"ת לעילוי נשמתו
יוכלו ליישם זאת ע"י קניית אות או שורה או עמוד וזכות זו תעמוד להם ולמשפחתם
לבניי חיי מזוני ורוויחי עם הרבה שפע!

עלות למשתתף במצווה גדולה זו

אות: 5 ₪ • שורה: 50 ₪

עמוד: 770 ₪

כל מי שיתרום מעל עמוד בלי נדר יקבל דולר של הרבי
שהרב אלימלך קיבל מידו הקדושה

אפשרות לתשלום:

להפקדה בח-ן בנק: 12-655-595597 ע"ש שפרה קובלקין שתח"ל
כתובת למשלוח: רח' בית ישראל 33/2 ת.ד. 176 עימנאל 44845
כרטיס אשראי: יוסף יצחק קובלקין 0523471839 - 02-9972026

יחי אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

במחנה

צבאות הלש

זימן
הזמן

תנועת הנוער
'צבאות השם' ארה"ק

2

שעת סיפור

חמישה לחמ"ש

4

טיפול שורש

הלא נודע

6

רואים גאולה

דוקא ברזל

8

חיילים בהפסקה

הבמה שלנו

"אתה בטח לא מבין למה אני מספרת לך את כל זה" אמרה לי סבתא שיינדל. "אני מספרת לך את זה כי זה מה שבדיוק קרה כאן." כשהבנתי שיש בקרת על ההתנהגות שלי הסמקתי קצת במבוכה. "למה הקב"ה לא רצה אפילו שיתפללו אליו? הרי זה הכי נאצל! שאפילו בשעה דחוקה כזו בני ישראל פונים מעמק מעמדם לקב"ה ומבקשים ממנו הצלה. אבל הקב"ה, אומרת סבתא שיינדל, "לא רצה תפלות! הוא רצה שיעשו משהו! שיזוזו! ואז הם כבר יראו את הנס."

זה מזכיר את הפסוק "וברכך ה' אלקיך בכל אשר תעשה" אמרתי לה בהסוס. "יפה אמרת" החמיאה לי. "מתי הקב"ה מברך את היהודי? כשהוא עושה! אבל אם הוא עומד ולא עושה דבר, אז הוא לא כלי לברכת ה'."

"כך גם פה," היא אמרה. "כשראית שקשה לי, לא היית צריך לקחת הכל. אתה יכול להתחלק אתי בכבד של השק, דבר שיקל עלי מאוד מהעמס הזה אפילו קצת."

'איך לא חשבת על זה' הרחתי לעצמי. ולא הייתי זקוק לרמז נוסף כדי להתחיל לנוע לכיוון ביתה כשידי אוחות בשקית מוצרים. באמת, פתאום קבלתי כח! הרחתי לעצמי בשקט. 'כשיהודי מסייע ליהודי אחר, אז הקב"ה עוזר לו עצמו'...

[מעובד ע"פ לקו"ש ח"ג עמ' 676]

"שבוע שעבר הזדמן לי לעבר בכביש המוביל אל ביתנו. הבטתי ומינה ושמאלה, וחציתי בזריזות את הכביש. פסעתי באטיות בדרך ולפתע ראיתי את "סבתא שיינדל" – כך כנו אצלנו בשכונה את הקשישה הצדיקה, בעלת הלב הטוב – מתנהלת בכבדות ברחוב בקשי רב עם שק כבד על גבה המכיל בתוכו פנארה מוצרי מכלת שונים.

ידעתי שעלי לעזור לה, אבל גם ידעתי שלא אוכל לקחת בעצמי את השק הכבד. בלית בררה אחרת, הבטתי בה ברחמים ובחסר אונים, ופניתי להמשיך בדרך.

בזווית עיניה קלטה סבתא שיינדל את פני המתלבטות. היא הסירה את השק מעל גבה והניחה אותו על הרצפה, כשהיא ממקדת בי את מבטה. היא חיכה וסמנה לי להתקרב אליה.

היא נשענה על מקלה, מהרהרת במושהו כמנסה להזכר ואחר אמרה: "כשבני ישראל עמדו על שפת ים סוף, היו ארבע קבוצות בבני ישראל. קבוצה אחת אמרה, 'נשוב למצרים'. קבוצה שניה אמרה, 'נקפץ לים'. קבוצה שלישית אמרה, 'נלחם בהם'. וקבוצה רביעית אמרה, 'נצעק אל ה' והתשובה היתה "דבר אל בני ישראל ויסעו!" קדימה לזוז!"

סיפור

חמשה (סיפורים) לחמ"ש (הרבנית חיה מושקא שניאורסאהן)

אצילות נפש

בשנת ת"ש פלשו הנאצים לצרפת והרבי והרבנית נאלצו לנטוש את העיר. לפני היציאה מהעיר נרשם הרבי אצל הצבא הצרפתי. הם מעולם לא גיטוהו אך זה הקל את ההליכה ברחוב ואת הבריחה מפריז לעיר וישי.

תוך כדי הבריחה החלה הפגזה כבדה, הרבי והרבנית נכנסו לתפס מחסה. הרבנית פחדה מאוד, אך הרבי הרגיעה ונסף בה בטחון.

במהלך אחת ההפגזות הבחינה הרבנית, שמאחד המטוסים שחלפו ממעל הוטלה פצצה. לידה עמד יהודי שלא הבחין בך, והרבנית חששה שאם לא ישכב מיד על הארץ – הוא ינזק. במהירות רבה דחפה אותו הרבנית בכל כחה הצדה, ובזכות דחיפה זו נצול מפגיעה.

לימים, כששפרה זאת הרבנית, סימה בעדינות נפש:

"אמנם היהודי נצול מפגיעה, אבל אני הרי דחפתי אותו, ועל דחיפה של יהודי צריך לעשות תשובה".

להרוגיש את הזולת

ספר ר' בערל יוניק:

"בליל שבת האחרון לחייה של הרבנית, הייתה לי הזכות להכנס אליה לבקור אחר התפלה. אשתי נסעה לאותה שבת לכנוס השנתי של נשי חב"ד במיאמי, ונכנסתי לבקור עם בתי חנה.

הרבנית ע"ה שוחחה הרבה עם הילדה. היא שאלה אותה האם היא מתגעגעת לאמה שנסעה למספר ימים למיאמי, התענינה על מצב הלמודים ועל כל בני המשפחה בפרוטרוט.

בחוץ היה מאוד קר, והרבנית אמרה במהלך השיחה:

"כשאני נזכרת שאתם צריכים לקחת עוד מעט ברחוב, נהיה לי קר מעכשו..."

יחס מיוחד לילדים

כאשר הגיעה אל הרבנית לידה להתברך לפני היציאה שלה, הייתה טרודה הרבנית תקופה ארוכה לפני זה: איזו מתנה תתאים במיוחד לאותה ילדה?

הרבנית עשתה כל שביכלתה על מנת לנדא מה המתנה שתגרום הכי הרבה הנאה לילדה הקטנה...

ספור דומה ספרה בתו של די"ר פלדמן – שזכה לטפל ברבנית ע"ה – השליחה גברת ש. שם טוב:

"כשמלאו לאחותי שלוש שנים, קנתה לה הרבנית מתנה: שמלה וסכה תואמת. מאוד התרגשנו מהמתנה, ובחג הקרוב – חג הפסח, הלבשנו לה את השמלה המיוחדת ונאני ואחי לקחנו אותה לרבנית להראות לה איך השמלה שקנתה מתאימה.

באותם ימים שהתה הרבנית בשבתות ובגמים טובים בספרייה, ולשם באנו. הרבנית שמחה מאוד לראות שהבגד שקנתה התאים כל כך בצורתו ובמידתו, וגם הודתה לנו על שבאנו אליה להראות לה את זה".

בפעם אחרת אמרה הרבנית לילדה שבקרה אותה בליל שבת קדש: "אני חייבת לך ולאחיך גלידה מהזדמנות קודמות, אבל עדין לא שמעת קדושי..."

שלא לגרום עגמות נפש

בשנותיה האחרונות, כאשר סבלה קשות ממחלה, ועשתה כל שביכלתה על מנת להסתיר זאת מהרבי. כששאלו אותה: "יהודים מכל קצני תבל מאמלים לעצמם כי שמם יזכר לברכה על ידי הרבי, ואת נמנעת מלספר לו?" השיבה הרבנית בפשטות: "חשוב לי שלא לגרום לו עגמות נפש".

בפעם אחרת, ניזוקה הרבנית בגולה ולא יכלה לקחת. היא עשתה כל

ללכת לבית הרפואה. היות שלרב גוראריה היה שעור קבוע לפנות בקר, בקשה הרבנית שלא יצלצלו אליו עד לאחר השעור, כדי שלא להפריעו.

למחרת דאג הרב גוראריה להזמין כמה רופאים מומחים לאספה בבית הרבי בשעות הערב. בטרכם החלה האספה, אמרה הרבנית שמאחר שהרופאים הגיעו כעת לאחר יום עבודה, נעדין לא אכלו ארוחת ערב – שלא נתחילו באסיפה לפני שיגישו להם ארוחת ערב. ואכן כך היה. לאחר דיין ארץ בין הרופאים החלט פה אחד שצריך לאשפז את הרבנית.

הרבי הכינייץ ספר כי קדם הסתלקות הרבנית רבקה בקשה כוס מים ומיד יצאה נשמתה הטוהרה. כאשר הרבנית שטערנא שרה שמעה מקד, התבטאה "הלואי עלי כזו פטיירה". ואכן, משאלתה התקימה.

הרבנית חיה מושקא ע"ה, התבטאה אף היא במשאלה דומה. ואכן, אף היא חשה לפתע שלא בטוב, ורגע לפני הסתלקותה בקשה כוס מים...

שביכלתה על מנת שהרבי לא יבחין בהגל הפגועה, ובלייל שבת חפתה לרבי כשהיא יושבת.

כאשר הגיע הזמן להגיש את המרק לשלחן, בדיוק באותם רגעים החל הרבי לנגן "אזמר בשבחיו" בדבקות נפלאה ובעינים עצומות, המשמש בקדש מהר להגיש את המרק, וכשהרבי סים את הנגון – הצלחות כבר היו על השלחן.

הלואי עלי כזו פטיירה

ביום שני כ' שבט, חשה הרבנית שלא בטוב. הרבנית לא ספרה על כך לרבי, כדי שלא לצערו.

בלילה, לאחר שחלשתה התגברה, הזמן ד"ר פלדמן לבקור ואמר שצריך לקחת את הרבנית לבית הרפואה. הרבנית סרבה. הרבי בקש להודיע לרב זלמן גוראריה שיקרא לרופאים והם יפסקו שהרבנית צריכה

דבר מלכות
אגודת

חידתמונה

בתמונה שלפניכם
מסתתר רעיון
מתוך 'דבר מלכות'
לנוערי על פרשת
יתרו

זהו את הקשר
ושלחו אלינו.

להזמנת 'דבר מלכות'
לנוער חייגו:
6462770-04

פתרון חידה גיליון מס' 40:

פרק י' פסוק י': 'וראו כי רעה נגד פניכם... והוא סימן דם והריגה... אמר משה בתפילתו.

הכ"ב שבע שנת תשמ"ח הסתלקה אשתו של הרבי שלי"א – הרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא. **לאחר** הסתלקותה ייסג הרבי שלי"א אל הרבנית את "קרן חמ"ש" – (ראשי התיבות) חיה מושקא שניאורספן. **אקראת** ה"ארצי" הראשון של הרבנית זורר הרבי שלי"א אקרו אלוות אל שם הרבנית ולחנק אותן אל פי רוח. **המשק** שנה אלה – שנת האבות אל הרבנית (תשמ"ח-תשמ"ט) – התפאל הרבי שלי"א בביתו הפרטי. **עובדה** משותפת לשלושת הרבניות: רבקה, שטערנא שרה וחיה מושקא – שלושתם ביקשו כוס מים קודם הסתלקותן. **תקופה** חדשה החלה בכ"ב שבע תשמ"ח – אומר הרבי שלי"א מלק המשיח – תקופה בה אווזים כבר אחרי סיוס כל הביירוים וצריכים להיות מוכנים לקבלת פני משיח צדקן.

מאת: חיים רובי

פרק עשרים ושניים

טיפול שורש

הקולות והשאלות שהתקיף אותו מכל הכיוונים. "חברים!" רב החובל השתתק. שטף הצעקות הלך ושכך. אברהם ווליס הביט בו, קפוא. מה הוא מתכוון להודיע? הטרם תם מסע תלאותיו? עד סוף ימיו יהיה היהודי הנודד? ואלהיו...

אלהיו צמצם מבטו והתבונן בריכוז בפני מישל. ליבו ניבא לו רעות. רב החובל דיבר בצרפתית, ומרדכי תרגם את דבריו מילה במילה.

"אתם מודעים לסכנה העצומה של מסע ההפלגה שלנו. כולנו לקחנו על עצמנו את הסיכון מתוך תקווה להגיע בשלום לפלשתינה; ארץ ישראל, כפי שאתם קוראים לה. כולנו קיווינו שנצליח להתחמק מהמשמרות הימיים של הבריטים, ולפרוץ את ההסגר על חופי הארץ. אך... " מישל השתתק. הוא ניגב את מצחו שנטף אגלי זיעה כמו מי גשם ממרזב. הוא לא רגיל לתנאים התת-אנושיים הללו. הוא העיף מבט סביבו. פרצופים. פרצופים שונים של אנשים שונים, של נשים וילדים שעל כולם חרותים אותות הסבל של מלחמה שאך עתה נסתיימה. עכשיו הם צפויים למלחמה חדשה. מישל נאנח. אפילו הוא לא האמין עד כמה ייגע לליבו סבלם של אנשים אלו; אנשים שעברו שבעה מדורי גיהנום והערגה למולדתם מציתה את עיניהם בתקווה.

"אוניות מלחמה בריטיות מלוות אותנו. התגלינו!"

קריאות החרדה ששעו את המשך דבריו, אך המהומה שפרצה הוסתה במהירות על ידי קריאותיהם של אנשים; "שקט, תנו לשמוע!" "בעוד כשעה נהיה במרחק של קילומטרים ספורים מחיפה. יותר מזה הבריטים לא ייתנו לנו להתקרב. עלינו להתכונן לקרב הבלתי נמנע!"

המהומה התחדשה ביתר שאת. אליהו נשא עיניים מבולבלות סביבו. מתוך ההיסטריה והבלבול המוחלט הוא קלט רק את דמותו של אביו, נושא עיניים דומעות ולוחש בתנועות שפתיים כמעט בלתי נשמעות: "ריבונו של עולם, תן לי כוח להמשיך ולו רק עבור אליהו, שימשיך את השושלת..."

• • •

לומות אור מסנוורות שטפו את סיפונה של האונייה. השלט

תקציר: לאחר שמויש מוותר על סיכוייו לזכות במבחן הראשון לתחרות, לומדים מויש ושניאור למבחן השני. עד מהרה עובר הלימוד לבית ר' אליהו ווליס, שם הוא ממשיך בסיפורו; אליהו הילד, אביו ודודו על אוניית המעפילים "ציאת אירופה תש"ד", לאחר שהניצולה התבררה, למרבה הצער, כאישה זרה. חוף ארץ ישראל נשקף כבר מן האופק, אך קרוב הרבה יותר מצויות אוניות המלחמה הבריטיות...

הלוא נודע

אוניית המעפילים "ציאת אירופה", חיפה, תש"ז

אברהם ווליס קיפל את המזרון עליו ישב; גם כך הוא תפס מידי מקום. "לפי התחזיות, בעוד זמן קצר אנחנו בחיפה", הפטיר כאילו באדישות לעבר יידל אחיו. יידל לא ענה. הוא ישב על מזרנו כשראשו טמון בין כפות ידיו. אברהם אף לא הבחין בכך. הוא תר במבטו אחר אליהו, והבחין בו מסתודד עם מקס בקצה האולם המצחין. זה בסדר. הילד לא יודע כלום, וטוב שכך...

אלהיו היה הראשון שהבחין בזוג הרגליים יוצאות הדופן, המגוש בזהירות במורד המדרגות המשומן. במשיכת מרפק נמרצת הסב את תשומת ליבו של מקס, שחיטט אותה שעה בערימת קופסאות שימורים ריקות. מקס הסיט את מבטו לעבר המדרגות. ליבו החסיר פעימה. מישל, רב החובל! מתחילת ההפלגה לא נראתה מקטרתו בתאי המחסנים העמוסים למחנק. בכל הודעה לנוסעים שלח את משה או מרדכי, הפעילים המסורים באוניית המעפילים. אם מישל בכבודו ובעצמו יורד לכאן, סימן שמהו רציני ביותר מתרחש! מקס הידק את אחיזתו בקופסת השימורים, אותה דלה מתוך הערימה. לאחר שיטוטים אין ספור על הסיפון והאזנה נסתרת לשיחות הפעילים הוא יודע היטב מה יש למישל לומר...

משה, מרדכי ושאר מארגני ההפלגה ירדו אחרי רב החובל במדרגות החלקלקות. הם היו מיומנים הרבה יותר ממנו. הם התפרסו בדממה מאחורי מישל. רק כעת החלו המעפילים להבחין בסיטואציה המשונה.

"חברים יקרים!", מישל הרים את ידו בניסיון להסות את בליל

למטה, הייתה האווירה רגועה יותר אך רוויה בפעילות קדחתנית. שלושה חובשים סבבו בין מאות הפצועים, מנסים להקל על מכאוביהם. הרבה, לא יכלו לעשות. אליהו הבחין באביו מסתודד בפניה עם דוד יידל. הפעם, נראה דוד יידל מדוכדך מתמיד, ולמרבה הפלא, אברהם ווליס היה המעודד מן השניים.

"הכול משמיים", עיניו של אברהם להטו. "אנחנו נגיע בדיוק מקום אליו יוביל אותנו הבורא ברחמי. הוא החיה אותנו עד היום, בניגוד לכל הסיכויים, הוא יוביל אותנו הלאה! אל תאבד תקווה!"

דוד יידל ישב שפוף. מילותיו הידרדרו מראשו המורכך, ונשמעו כמו רעם עמום ומרוחק. "אתה לא שמעת מה קורה? האנשים למעלה הולכים ומתמעטים. אין סיכוי. שלוש אוניות מקיפות כל העת את "יציאת אירופה" ממתינות לכניעתה. אז, יעבירו הבריטים בכוח את כל מי שישאר פה, על האוניה, ואנחנו נגורש. שוב להיות נע ונד מבלי לדעת מה יהיה איתך, מה התכלית".

"אבל יידל", אברהם נענע בחוזקה את דשי בגדו של אחיו, מנסה לנער אותו מקיפאוונו. יידל הרים את עיניו; הייאוש שכן שם, עמוק עמוק. הוא איבד תקווה. "לא, אל תתיאש. ה' עימנו. הבורא לא ינטוש את בניו. הבנים שנתרו בודדים בעולם, בלי אישה, בלי משפחה", הדמעות נקוו בעיניו של אברהם, "רק הקב"ה עימנו. בטח בו!"

"אני החלתי", הנחרצות שנמסכה פתאום בטון דיבורו של יידל, הפחידה את אברהם. אפילו את אליהו שהאזין מן הצד, קולט ולא קולט. "נמאס לי מהבלתי נודע. נמאס לי לא לדעת היכן אני היום, ומה אעשה מחר. אנחנו נוחזר לצרפת. כן, אנחנו נגורש חזרה לצרפת", מיהר להדגיש למראה השלילה שעלתה בעיניו של אברהם. "אני יהגר. אולי לארצות הברית, אולי לדרום אמריקה, אולי לארגנטינה. למקום ששם אוכל לחיות מבלי שיתעללו בי כי אני יהודי!"

דממה נפלה בין השניים. אף אחד מהם לא הוסיף מילה. הם ידעו; כאן הוא המקום בו נגמרות המילים. הכול כבר לא יהיה כמו שהיה. כאן נזרע הזרע הראשון לפירוד הכפוי שייווצר שנים רבות בין השניים שהיו קרובים כל כך. שום דבר כבר לא יהיה כמו שהיה.

אליהו חמק משם. הוא העדיף שלא לחשוב על השיחה הלוהטת ששמע זה עתה. עדיף לא לדעת. אליהו גירש בעקשנות את המחשבות המענות ממוחו. הוא טיפס במעלה המדרגות. אף לא אחד הבחין בו. כולם היו עסוקים בסיוע לפצועים או בהגשת אמצעי לחימה מאולתרים למגינים שנתרו על הסיפון. אליהו דילג על מעל ערימות של חבלים, עקף שלושה חיילים בריטים שהגיוחו מולו, ותר אחר דמותו של מקס. הוא לא ראה אותו.

אליהו לא ידע, שהמעשה האחרון שעשה מקס היה לשלוח אותו מהסיפון ולהציל את חייו. רק אחר כך תגיע לאוזניו הידיעה הנוראה, ואז באותו רגע של סוף העולם הוא יקלוט, ששום דבר כבר לא כמו שהיה...

המשך יבוא בעז"ה...

הדהוי "יציאת ארופה תש"ז" הוצף באור יקר. דממה בלתי נתפסת שררה באוניה. אפילו התינוקות דממו. מקס הסתתר מאחורי חבית מים מרוקנת. כמוהו כרעו עוד עשרות צעירים חבויים על פני הסיפון. עדיין דוממים. טרם הגיעה העת. מקס חש משיכה קלה בכתפו. אליהו. איך הוא הגיע לכאן? מקס נעץ בו מבט של מורת רוח, אך אליהו הביט בו בשפתיים חשוקות בנחישות. גם הוא רוצה להילחם בבריטים עבור הזכייה לעלות לארץ הקודש! מקס נכנע בלי קול. זה לא הזמן. בתנועת יד הורה לאליהו להתכופף לצידו, ותחב בידו קופסת שימורים ריקה; הנשק של המעפילים.

"בשם ממשלת הוד מלכותה", קולו של הכרוז מן האוניה הבריטים נישא על הגלים, והלם בעוז על אלפי אוזניים רוטטות. "הינכם נכנסים למים הטריטוריאליים של האימפריה הבריטית. הינם מתבקשים לסוב על עקבותיכם ולפנות חזרה למקום ממנו באתם!"

הכרוז האנגלי לא זכה למענה. סיפונה של האוניה המשיך להיות כבוי ודומם. הכרוז חזר על דבריו ובשלישית, ואז נשמעה הירייה. קול שריקת הכדורים הנפלטים מקני הרובים התפזר על פני הגלים באלפי בנות קול שתקפו את אוניית המעפילים מכל עבריה. אחר כך הגיעה עוד ירייה ועוד אחת. צבא הוד מלכותה הכריז מלחמה על אוניית מעפילים חסרי ישע!

באחת, כאילו בתכנון מוקדם פרצה שאגה אדירה מסיפונה של "יציאת אירופה". מאות אנשים הלמו על לוחות העץ של רצפת הסיפון המשופשפת ותפסו עמדות ברחבי הסיפון. החיילים הבריטים שהחלו לחדור לאוניה באמצעות גשר עץ אותו הורידו מן המשחתת היישר לסיפון "יציאת אירופה", נתקלו באלפי עיניים בוערות וידיים דקיקות שרגמו אותם בקופסאות שימורים. ה'מטר' המתכתי המם לרגע את הבריטים והשאגות שנישאו מפי כול, בבליל של שפות הסביר להם גם מבלי להבין: "אף אחד בעולם לא יעצור אותנו מלהיכנס אל ארץ אבותינו!"

המלחמה הקיפה כל פינה בסיפון. מקס יידה קופסת שימורים לעבר החייל הקרוב אליו. הוא הספיק לראותו תופס באנחה את ידו המדממת, ומיהר להחליף עמדה. הבריטים לא השיבו כלל באדיבות. אש הרובים כוונה לעבר הנוסעים חסרי הישע, ומספר הפצועים שפנו במהירות הלך וגדל באופן מדאיג. מקס הרים את ידו בשנית כשהבחין לפתע באליהו ממהר לעשות כמוהו. קופסת השימורים שבידו כוונה לעבר בריטי רחב מימדים שנשא מספר אותות הצטיינות על כתפתו.

"מה אתה עושה פה?" מקס שאג באוזנו של אליהו. במהומה האדירה לא הייתה אפשרות לחוש. "רד מייד למטה. מה יעשה אביך אם חלילה תיפגע?!!" אליהו ניסה לנער את כתפו מאחיותו של מקס, אך מקס לא וויתר. הוא גרר את אליהו לעבר המדרגות, והורה לו בתנועת יד תקיפה לרדת. מקס לא נסוג עד שהבחין באליהו הכושל מטה בחוסר רצון. רק אז נעלם מעבר לסיפון.

גאולה

דוקא ברזל

תקציר: מושי, חיליק, יוסי וריצ'רד זוכים לחזות בפניו של הרבי מלך המשיח, אליו חכה עם ישראל במשך אלפי שנים. בטרכם נכנס מלך המשיח ללשכת הסנהדרין, הוא מניף ידו הק' לעידוד. וחיליק, כמו תמיד, מוצא בעיות...

הוסיף חיליק, "הרי שתכף מתחילים בפעילות השוטפת של הבאת הקרבנות לבית המקדש, וכדומה".

מצפון נראתה קבוצת פרחי כהנה קרבה. בראשם, צעד יהודי גדול ורחב שזקנו יורד על פי מדותיו, בעל הדרת פנים מרשימה במיוחד. הוא היה נראה כמנהיג הקבוצה.

ריצ'רד, המכר לנו כעתונאי ונותיק, נגש בלי להתבלבל אל אחד מפרחי הכהנה, והתענגו בעדינות מי הוא האיש המוביל אותם.

"מה, אינך יודע?", הדחה קולו. "הרי זהו המצביא הנודע לתהלה – יהודה המכבי!"

קולו הרם גרם לךך שהתשובה הגיעה גם לאזנינו. הבטנו מקסמים ביהודה המכבי, שתדרך את פרחי הכהנה כיצד יש להיטיב ולהדליק את הפנוכה הטוהרה.

יהודה ננף לנו לשלום, כאלו היה מכירנו משכבר הימים. נכר היה כי יש לו משהו להגיד לנו, אך הוא מהר לעזר וללמד קבוצת כהנים, שהערו מכוס לכוס נוזל אדמדם ושפכו אותו בצד המזבח.

"היי", נמלטה קריאת התפעמות מפי. "איך זה יכול להיות?"

המשך יבוא בעזרת ה'...

(מקבד מתוך חוברת למודים, קמפ יאורו של משיח)

כאשר אנו נמצאים בבית המקדש השלישי, הנצחי, אנו בונים דוקא עם ברזל, כדי להדגיש את המעלה - הפיכת ובטול המצב של הרס וחרבו, לבנין שלם ונצחי".

דבריו היו מכרים לי מהיכן שהוא, ונזכרתי שעוד בזמן הגלות למדתי עם המפקד בצבאות ה' את ה'דבר מלכות לער' של עשרה בטבת, ובו הרבי מלך המשיח שליט"א מדבר על החדוש שבבית המקדש השלישי.

"שימו לב", אמר יוסי. "זה נראה שעכשיו כמעט סימו כבר את כל מה שקשור עם השלמת בנין בית המקדש".

"אכן" הסכמתי עמו. "אם אני מריח נכון"

פקודת יום

מגש בעקבות חמשה עשר בשבט – הוראה לכל ימי השנה...

חמשה עשר בשבט הוא ראש השנה לאילן. כמו שהאילן מתפתח, כך גם כל יהודי מתפתח וצומח. הרבי מלך המשיח שליט"א מצביע על הקשר המיוחד של חיל בצבאות ה' ליום זה, יותר מאשר כל יהודי, ב'פקודת יום' שלפניכם:

לא להשאר באותו מקום!!!

היות שדוקא אצל ילדים מרגשת הצמיחה והגדילה שלהם משנה לשנה, לכן, על חילי צבאות ה' – חיליו של הקדוש ברוך הוא, הלומדים תורה ומקמים מצוות, לפעל שיהיה בהתנהגותם כל הזמן צמיחה וגדול: לא להשאר באותו מקום, כל הזמן להתקדם הלאה, ולהוסיף עוד ועוד החלטות טובות, בכדי להביא את הגאולה עכשו!

(מקבד עעל פי שיחת י"ז שבט תשמ"ג – לצבאות השם')

נחרדתי מהקול שחיליק הרים. 'מה כבר יכל לקרות? חשבותי, בעודי מתבונן במעשיו של חיליק.

הוא היה נחרץ, פתמיד. בצעדים נמרצים, כמעט בריצה, הוא נגש אל צמד מבוגרי המקדש, שעמדו שפופים והחלו לתחב מוט ברזל בבית המקדש.

"מה אתם עושים?! חז"ל אומרים במפרש שאסור להכניס ברזל בבית המקדש, שהרי הברזל מורה על חרבון!"

צות הבונים התרוממו באחת. נכר היה שהם רוצים לענות לחיליק על דבריו. אחד מהם נעץ פנו מבט רב משמעות, כאומר "תנוח דעתכם". הם לא הפסיקו לרגע בפניה. זו עבודת קדש, ולא היה להם זמן להפסיק אפלו לרגע קט, בכדי להסביר לנו את דרכי הבניה.

מן הצד הבחנתי בדמות הדוכה הנגשית לעברנו בצעדים מדודים. 'זהו משה רבינו, זה שעמד מקדם ליד מלך המשיח חלפה במחי המחשבה בכרך.

משה רבינו נגש אל חיליק, והניח יד רכה על כתפו, כמעשה רב לתלמידו:

"הברזל היה אסור רק בבתי המקדש הראשונים, כיון שהוא סמל מלחמות, הרס וחרבו" פתח באבהיות, כשגם אנו מטים את אזנינו לקולו הנעים. 'זה הקול אותו שמעו בני ישראל במעמד הר סיני...', חלפה בראשי המחשבה, בעוד משה רבינו ממשיך: "אך כיום, בגאולה האמתית והשלימה,

נעל המחנה

'צבאות השם' למופת

כתבנו התארח בשבת ב'צבאות השם' בצפת עם רשמים מדהימים

למלאות את הזמן הפנוי של הילד בפעילויות מעניינות, אלא בעיקר להחדיר בילד באופן הקרוב אליו מושגים של משמעת. זה השם שלנו - 'צבאות השם'. הקו המוביל של הצבא הוא משמעת לממונים, ובשפה החסידית: 'קבלת עול'. הרבי כותב ומסביר במכתב ארוך את מטרת הקמתו של הארגון, שם הוא כותב שהוא חשב "זמן רב ומתוך מאמץ רב" על פיתרון לבעיית החינוך של הנוער, והוא הגיע למסקנה שהפתרון היחיד הוא להקים ארגון שיוכל להחדיר בילדים מושגים של 'קבלת עול' בדרך שלהם, וזהו ארגון 'צבאות השם'.

צבא הרי המטרה היא לנצח את

האויב?

נכון מאוד, זו היא מטרת החיים שלנו, אנו נמצאים כל הזמן במלחמה הזאת, הילד לא נמצא כל העת בפעילות של 'צבאות השם'. בזמן שהילד נמצא בפעילויות, המטרה שלנו היא ליצור לו מסגרת שבנויה על 'קבלת עול', עם מערכת של פקודות, חיילים, מפקדים, וכו'. ויבצע את הפקודה רק בגלל שכך אמרו. וכך הוא יתרגל ויפנים את הדברים. וכך עם כלים טובים של 'קבלת עול' ומשמעת פנימית, יוכל הוא גם לנצח במערכה הגדולה של החיים.

איך ניתן להגיע למצב כזה?

הדרך לזה היא על ידי שהמערכת של המשמעת ומילוי הפקודות תהיה באופן שהילדים ימצאו אותה קרובה לרוחם. זאת אומרת ליצור מצב שלילד יהיה מאוד כדאי לשמוע למה שאומרים לו, אם זה על ידי ניקוד ופרסים, עלייה בדרגות, ופעילויות מעניינות שלא כדאי להפסיד. ומצד שני היחס לאי ציות לפקודה הוא חמור מאוד, זהו המהלך בכללות.

מה אתם מאחלים לסיים?

שנצליח במשימה העיקרית לנצח את הגלות ולראות את הגאולה האמיתית והשלימה בהתגלותו של מלכינו משיחינו שליטי"א תיכף ומיד ממש. ולהכריז לפניו בקבלת עול ובביטול מוחלט "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

המודעות בישרו - "פעילות בשעה 20:4". כעשר דקות לפני השעה היעודה - תהלוכת מפקדים נראית סמוך ל'קריית חב"ד'. לאחר תהלוכה כזו כבר יודעים כל תושבי הקריה על קיום פעילות לחיילי 'צבאות השם'. רק חרש לא ישמע את הסיסמא של 'צבאות השם' מהדהדת בין הבניינים.

בשעת האפס כל החיילים כבר עומדים מוכנים בהצדעה לרבי מלך המשיח שליטי"א. כאשר הגנרל מוריד את הצדעתו, פותחים כולם בשירת ההמנון 'בפקודה'. בהמשך, התנהל המסדר כצבאי לכל דבר, ממש כמו בקעמפי.

תפילת מנחה מתחילה מיד לאחר מכן. החיות, ההתלהבות... ניתן היה לראות על פניהם של הילדים שתפילה זו, היא היא זו שתאמר לצרתינו די, ותביא כבר את המשיח...

בסיום מנחה התקיימה פעילות סיירות יצריתית, המותאמת לשבת. רמת ההשקעה ניכרת היטב בפעילויות, כיאה לצבאו של מלך. כששלושת הכוכבים המבשרים על הגעתו של לילה חדש התנוצצו ברקיע, היו עסוקים החיילים בשיא פעילותם, ואילו הכרזתו של הגנרל על תפילת ערבית ב-770, ספק גדול באם היה אי-מי שם לב לצאת השבת.

לאחר הבדלה, חולק לכל אי' ממאת הילדים שהשתתפו בפעילות בול מיוחד - אותו מדביקים החיילים בפנקס הדרגות.

בהמשך הערב, ישבתי לשיחה עם הגנרלי (-איש המשמעת ומרכז הפעילות), ועם הרב יהושע שמעוני מנהל ארגון צ"ה בצפת. כאן נודע לי - למרבה הפתעתי - שאת שראיתי כאן, הוא חלק קטן ביותר מכלל הפעילות של 'צבאות השם' במשך השנה. "הנך מוזמן

לבקר במשך השבוע ולראות את הקבוצות בפעילות". "זאת חוץ מהחגים והיומא-דפגרא" הם מסבירים לי "בהם אנו עורכים כנסים והפעלות מיוחדות".

מה בעצם המטרה של הארגון?

'צבאות השם', זהו צבא לכל דבר, המטרה העיקרית אינה רק

יזיתן לך' בסיומה של שבת

פעילות בצפת, אחת מיני רבות

מאת: אריאל דוד

בהפסקה

תורה זמורה

ניתן לשלוח רעיונות לבדיחות קרש, המצולחים שביניהם יפורסמו בעז"ה

מאת: יצחק אלישע בינדמן

מאת: שניאור שפרינצין, צפת

מאת: יחי איזאגווי, קראון הייטס

הדרשה של הרש"ה

שבת אחת ביקשו מהרש"ה שיתן דרשה, נעמד הרש"ה על הבמה ושאל: "אתם יודעים מה אני הולך לאמר היום?" ענו לו הקהל: "לא!" אמר להם אם אתם לא יודעים, אז עדיף שלא תדעו...

שבת שלאחרי שוב ביקשו ממנו לומר דרשה. שאל אותם הרש"ה: אתם יודעים מה אני הולך לאמר היום? אמרו לו: כן! אמר להם הרש"ה: אם כך, אין טעם שאגיד. שבת שלאחרי שוב ביקשו ממנו לומר דבר תורה: שאל אותם: אתם יודעים מה אני הולך לומר? חלק מהקהל ענה: כן! וחלק מהקהל ענה: לא! אמר להם הרש"ה: אז מי שלא יודע שישאל את מי שידוע...

מדור זה מופיע פעם בשבועיים. ניתן לשלוח ציורים, סיפורים, שירים, בדיחות - ובקיצור: כל מה שתמצאו.

יצירות נבחרות נפרסם בעז"ה בגליונות הבאים.

לכבוד כ"ב שבט – יום הסתלקות הרבנית נ"ע נעמוד על שושלת היחס של הרבי והרבנית.

כידוע, קירבתם המשפחתית של הרבי והרבנית היא דרך הצ"צ. לפניכם רשימת שמות, חברו מהם את שושלת היחס של הרבי עד לצמח צדק, ושל הרבנית עד הצמח צדק. בהצלחה.

קשר
משפחתי

אדמו"ר הריי"צ

אדמו"ר הצמח צדק

ר' לוי יצחק

ר' ברוך שניאור

הרבנית נ"ע

אדמו"ר מוהר"ש

אדמו"ר הרש"ב

ר' ברוך שולם

ר' לוי יצחק

הרבי מלך המשיח שליט"א

בהקשר לכ"ב שבט, יום ההילולא של הרבנית ח'ה מושקא נ"ע, מביא הרבי פסוק מסוים. התדעו איזהו, ומדוע?

הפסוק
בש"ב

הגרלה חודשית
תקיים בין
הפותרים נכונה.

פתרונות לשעשועונים
מגיליון מס' 41:
סודקו ט"ו בשבט:

הזוכים לחודש טבת:

דבורי גולדברג, צפת.
שניאור רחימי, בת ים.
שניאור סינגוואי, קרית
גת. משה ריבק. לאה
ליפסקר, נצרת. משפחת
ערנטריי, קרית גת.

הזוכים מתבקשים להשאיר
בטלמסר פרטים מלאים

ניתן לשלוח פתרונות, שאלות והצעות ל:

צבאות השם אה"ק ת.ד. 1035 נצרת
עילית, מיקוד: 17110.

פקס: 6578485 - 04

פקס חו"ל: 778-0800-718

אימייל: bemachane@gmail.com

תא הטלמסר שלנו במערכת 'נחייג

ונשמע': 08 - 9493770

בתפריט הראשי הקישו 5. בתפריט הבא
הקישו 1.

שימו לב: אנא אימרו את פרטיכם בקול
ברור לפני השארת ההודעה, כדי שתכנסו
להגרלת הפרסים.

